

ପ୍ରକୃତାନ୍ତବିଜ୍ଞାନ

ଶାଶ୍ଵତ ମହାଦେବ

ପତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ । ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଏହି ମନ୍ଦସଳ୍ଲପାଇଁ ଡାକମାସୁଳି ।

ନବବର୍ଷଚିମ୍ବ

କାଳ ମୁର୍ଦ୍ଧାଦୟ ପୂର୍ବରୁ ସନ୍ ଟାଙ୍ଗ ମହିଦା ଚିତ୍ରକାଳ
ହୋଇଥିଲା ୮୯ ୮୭୯ ମହିଦା ହସ୍ତରେ ଅମୃମାନକର ମଜ-
ର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ିଥିଲା । ଏବିନ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସବର ବିଜ୍ଞ ଅଟିର ଓ
କାଳ କାଳ ପାଠକମାନେ ଯଥାକ୍ଷେତ୍ରାଶା ପ୍ରତିପଦାନ କରି-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ନବବର୍ଷରେ ପଦାର୍ଥର କରିବାର ପରିମା
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ହାତର ଏଥରେ ଆପଣର ତୁଳ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବ
ଦେଖିବାରୁ ହେଲା ବିନ୍ଦୁ ଏହାର ବୟସକ୍ରମ ବୁଝି ସଜେ
ଶୁଣି ବିନ୍ଦୁ ନ ହେଲା ଯେବେ ପାଠକମାନେ ଏହାର ପ୍ରାଚୀ
ଏବେଳେ ଏହାର ଉତ୍ସବ ଦେଉଥାରୁ ଯେ ସେଥିରେ
ନଳ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେତେ ପେମାନେ ସେଥିରେ
ହେବେ ରେବେ ଅମ୍ବେଳାନେ କିମ୍ବା ? ଏହାର ନ
ଆପଣକାର କନ୍ତୁ ହେବାର ଯେତେ ଏହାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କିମ୍ବା ତାହାର ଅତି ବହୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ନାହିଁ । ଏ
କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରତିପାଳନ କରି ଥିଲେ ନେତ୍ର
ତାହାକର ଅବସାନ୍ତରେ କିମ୍ବା ହୋଇ ଲାଗିବାର
ଏହି ଅପଦେଶାବ୍ୟ ଧନବାହୁ ପାଠକମାନେ
କେବେ କରି ଏହାର ସବଲମାସ ଓ
କରିବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯଥୋତ୍ତର ଯାହାଯା
ନମାନ୍ତର ଏହାର ସୁନ୍ଦର ଉପର୍ଯ୍ୟକ ମନ୍ତ୍ରା । ଯାହା ହେବ
ଦେଉନାର କର ସର୍ବଧ୍ୟାଧାରୀଙ୍କ ହସ୍ତେ କାହିଁ ପାଇଁ ଏହି
ଏ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ନମନ୍ତବରେ କୁଳକାରୀ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲା
କୁଳଙ୍କ କିମ୍ବାରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ଯେ ହଦୁ ସମାଜରେ
କିମ୍ବା କରିବାରୁ ଆହିମେ କରିବା ଓ ଅମ୍ବେଳାନେ ତାହାର
କୁମ୍ଭ ଉପର୍ଯ୍ୟକ ହୋଇ ସେଥିରେ ଅଂଶ ହେବୁଁ ।

କୁଦେଗର ଚାରିଲ ରପ୍ତାମା ।

ଏବର୍ଷ ଗର୍ବର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିଦେଶକୁ ମହଲ ଶୁଣ ଦେବାର
ନାହିଁ ବୋଲି ତାହା ନିଷେଷ କରିବାକୁ ବାଲେବର ସମ୍ମାନ ପାଇଲେ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ଦେବିଶପୂରେ
ପ୍ରକର୍ଷ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ପଶ୍ଚାତ୍ ସାବଧାନ ଦରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ଦେବିଶପୂରେ
ଦୃଷ୍ଟି ଥାରୀ ପ୍ରଜର ହୋଇ ନ ଥିବାର ସମ୍ଭାବକ ବିରକ୍ତ ଅବହୁତ । ବାଲେ-
ଶୁଭର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକୃତରେ ଛିନ୍ଦି ଥାଇ ଅମ୍ବେମାନେ ଭୁଲ ବିମଳ ପର
ନ ପାଇଁ ତଥାପ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବୋଧ ହୁଅର ଯେ କିମ୍ବଳାର ବିଶୁଦ୍ଧ
ଦୟା ନାହିଁ ଦରଖାର ଏବେବେଳେ ଧେଠାରେ ଝକାକୁ ଧେଣ୍ଟର କରିଲ
ଦୟା ହେବିଥିବାର ପ୍ରକାଶ । ଅଭିଭୂତ ଯୁଧିନାନା ପରି ବଳପକ୍ଷାଙ୍କ କରିବା
ଯଦ୍ୟପି କି ମର୍ଦ୍ଦଗର କବର୍ତ୍ତିମେଶର ଉକଳ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରକୃତର ସେଥିର
ମନ୍ଦରଳ ଦେବାର ସମ୍ମାବନା ଦୟା ଦୂର୍ବଳ କମିଶ୍ଵରମାନଙ୍କ ଦୟାକୁ ବରି-
ଅବୁକୁ କି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁକିମରାପାଇଁ ଦୟାର ସମ୍ମାନ ସୁବଧା ଦେଇବେ
ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ କେବଳ ରଘୁନାଥ ଦିତ୍ୟେ
କରିବା ଯୁଦ୍ଧିବିବ ହୋଇ ପାଇଁ କା ଏହିପଥ ବିବେଳାରେ ସମ୍ମାନ
ମନ୍ଦିରାରେ ରଘୁନାଥ ନିଷେଷ ହୋଇଥିଲ ଏହି ଏବର୍ଷ ଅକୁ ବରମାନରେ
ପାପକ ପର୍ବତରେ ସର୍ବପାଥାରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଭାତ ହେବାର ପୂର୍ବମର
ନିଷେଥାଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବା ଦିନର ତଳେହୁର ଅନୁଗ୍ରହ
ସୁଲେ ମାତ୍ର ତରକାରୀ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଏଠାରେ ଅନେକ ବାଲୀ ହେବାର ଦେଖି
ପ୍ରା କରିଗନ୍ତର ମନେମା ସାହେବ ବାହିକିରେ ହତ୍ସନ୍ଧେଷ କରିବାକୁ ଅନୁ-
ପାତ୍ର ହେଲୋ । ଅମ୍ବେମାନେ ତେବେକୁ ଏ ଅଛିର ପାଲାପଳ ଅନ୍ତର୍-
ମାନ କରୁଥିବୁ ଏ ପଞ୍ଚମ ଦେଶଯାବ ଯେ କେବେ ଅବୁ ବର ମାତ୍ରରେ
ସେହେ କରିବ ସୁଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବେ କାହାନି କରୁଥିବାନ୍ତିମେ
ଆହୁ କରିବ ପ୍ରାୟ ହେବାର କେହି କିନ୍ତିତ ନାହାନି । ଏବର୍ଷର ଏ
ଯେ ସାଥ୍ୟକୀୟମର୍ତ୍ତାଯେଷା କୁନ୍ତି ସେଥି ହେବାରେ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ
ମୁଣ୍ଡପ ମୌଳିକୁ ପର୍ବତ କରିବାର ବୋଧ ହୁଅଠ ପମ୍ପରେ ଏ
ଧାର୍ଯ୍ୟା କରିବାର

ପ୍ରସଲ ଦୟ ହୋଇଥିଲୁ ହେଉଥିରେ କେଣାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମମନ୍ଦିରରେ
ନିର୍ବାଚି ହେବ ଓ ଜାତୁଗାର ଦ୍ୱାରା କ୍ଲେଗ ହେଲେ ଗୋଦାମରେ ଥିବା
ସରକାରୀ ଗୁଡ଼ିଳ ଚଲାଇ ନେବ । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ବାତିଳ୍ୟ ଗ୍ରେ
ବରିବାର ବିଶେଷ କାରଣ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଓ ମେଘ ଯଦ୍ୟପିକି କେତେ
ଗ୍ରେ ମାନ୍ଦାଜୀ ପୁଲିସ୍ ଗୁଡ଼ିଳ କିମି ନେବାରୁ ଅସିଥିଲୁ ମାତ୍ର ସର୍ବ
ଜରେ ଗୁଡ଼ିଳ ପାଇଁ ନାହିଁ । ଅଭିବଦି ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଳ ଯେ ବାହାରିବିଦ
ଏଥର କୌଣସି ସମ୍ବାଦକା ଦେଖା ନ ଯାଏ । ଗୁଡ଼ିଳର ଘର ଉଠ ଥିବାର
ନିଷେଧ ଆଜ୍ଞା ବିଜ୍ଞା ବିପ୍ରିର ଗୁଡ଼ିଳ ବିଦେଶକୁ ଯିବାର ନିବାରଣ ହୋଇ
ପାରେ ଆଗ ରବିଷ୍ଟାରୁ କାରଣ ଯଦ୍ୟପି ଗବୃତ୍ତିମେଗ୍ନିକର ବିଛି ବର୍ତ୍ତିବ୍ୟ
ଯୁକ୍ତି । ଅଇ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହ ପ୍ରମ୍ାଦ କରୁ କିମି ହେବୁ-
ପଡ଼ାର ତେଷ୍ଟା ବଲେହତ୍ତର ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥନାମଙ୍ଗ୍ଲ ଯେଉସ ଯୋଷଣା-
ପର ଦେଇଥିଲୁ ବେହନ୍ତପ ଯୋଷଣାପର ସର୍ବଦରେ ପ୍ରମାଦ ହେବ ତାହା
ହେଲେ ଲୋକମାନେ ସର୍ବତ୍ର ହେବେ ଓ ଅସାଦିଧାରା ହେବୁଗୁ କେବଳ
ଫର୍ମାଇବୁ ପୂଜା ପାଇବେ ନାହିଁ । ପ୍ରମାଦିର ବାରୁ ଲୋକଙ୍କ ଜଣାର
ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଏବର୍ଷ ଅନାହୁତି ଓ ଧୋଇ ହେବୁଗୁ ଅବସରିମାନରେ
ଗସି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ର ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲୁ ଅଭିବଦି
ଏକବର୍ଷ କାଳ ଯେ ଲୋକଙ୍କର ଧୂକନ୍ଦରେ ନିର୍ବାହ ହେବ ଏମନ୍ତ ଜଣା
ଯାଏ ନା । ଏଥବୁରେ ବିଦେଶକୁ ଯେବ ଯିବାକାରଣ ମହାକନ୍ଦର
ଗୁଡ଼ିଳ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କରିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନୁହିଲୁ ଏମନ୍ତ କଲେ ପ୍ରକାମାନେ
ଆପଣା କାଗଜେ ଅପେ କ୍ଲେପ ପାଇବେ ଅଭିବଦି ଯୋଷଣାପ୍ରାପ୍ତ ସେମା-
ନକୁ ସତର୍କ କାଗଜଙ୍କ ଯେ ସେମାନେ କୁଣ୍ଡ ମୁହଁ କରି କରିଲୁ । ଏହି ଯୋଷଣା
ଦେବାକୁ କୌଣସି ଉପେ ବାରିଜ୍ ପ୍ରକାଶିତ ହସ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ନ କରିବା
କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ଅଭିବଦି କାହିଁ ନିଷେଧ କରିବାର ଫଳ ଏଥର
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଇଥିଲୁ ।

ଶେଷାଶ୍ଵର

ଗତ କାଲସଥା ଏହାହା ଗେଷ ହେଲା । ନଗରସ୍ଥ ଉଠିମାନେ
ବିଭିନ୍ନତାର ମାଧ୍ୟମ ଶୈଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୋଡ଼ାଦୌଡ଼ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଜାତି
ଦୀର୍ଘାବ୍ଦୀ ଏପରିବାର ନିୟମିତ ଥିଲେଯେ ଚିତମାହ ସେମାନେ କୋଣପି
ବ୍ୟକ୍ତିବାୟ କରିବାରୁ ଅବଳାଙ୍ଗ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ଏ ସମ୍ବୂଧିବାଳ କରେଣ୍ଟ
ମାନ ବିନ ନ ଥିଲେହେ ଝୋରିବିକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏତେ ସମ୍ବାଦର
ବ୍ୟାପାର ହାତ କାହାର ଚିତନର୍ମ କରିବାକୁ ଛବି ସ୍ଥିତନ୍ତା । ସମ୍ବୁଧ
କା ମଧ୍ୟରେ ଘୋଡ଼ାଦୌଡ଼ ପ୍ରଥାନ ଓ ଏ ଅମୋଦ ଉଚିତର୍ଥରେଲେ
ହୋଇ ଅସୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅନ୍ତର ଦିଗୁଆଛି । କେବଳ
ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଘୋଡ଼ାମାନ ଦୋତରୁ ଅଭିଧିଲେ ଏମନ୍ତ କୁହର
ସମ୍ବଲପୁରର ଉପରେ କମିଶ୍ର ବିମରଶକ ଆହେବ କେତେଟି ଉଚ୍ଚତା
ଘୋଡ଼ାଦୌଡ଼ କମିଶ୍ର ସବେ ଦେବ ଅଭିଧିଲେ ଏବ ଦିନିର୍ଦ୍ଦୟ ଘୋଡ଼ାମାନରର
ମହାନ୍ତି ବିମ୍ବ କରେ ଉପରେ ଘୋଡ଼ା ସଞ୍ଚିତ ସହଜ ଉତ୍ସାହିତ
ଅମାନ ସଠାଇଥିଲେ ଏ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଏହି ଦିଦେଶ ଘୋଡ଼ାମାନ
ପଥ ଲାଗ ଦିଲେ ଏହି ମୋହିତରେତେ

ପରିଲୁବ କଲେ ଏହି ଯୋଡ଼ାଦୋଡ଼ିର ସମ୍ମେଲନ ହେଲେ କିମ୍ବା
ଏହି ଯାହେବ ଏଠିରେ ପ୍ରଧାନ ହେଲେ ତଥା ଏହି ଯାହେବ

ଏବେଳେ ଯୋଡ଼ାଗେଡ଼ିରେ ଅସୁନ୍ଦେଶୀୟ କଣେ ଜାମିଗର
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଗ୍ରେ ଶୌଭ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ା ଦେଉଛି ଫେରାର
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ଅଜ୍ଞାତ ହୋଇଥାଏଟି । ଯାଇନାର ଉପରେ
ଅଧିକାର ଦିଲିଗଲେ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଧାରେ ଅନେକବେଳୀ ତେଜିର
ସେ କେବଳ ଏକାଜାରେ ଯୋଗ କିମ୍ବା ଦେଲେ ଅଶ୍ଵରୀର କଣ୍ଠ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନେକ ଯୋଗକ ହୃଦୟ କରିବୁ ମାତ୍ର ଜନସମ୍ମାନ
ସମସ୍ତ ଦେଖାଇବାରୁ ବି କାରଣ ଅନ୍ତରୁ କିମ୍ବା ହେଲେ କୁହାଯାଇବା
ବୋଥ ହୁଅର ସେ ଯୋଡ଼ାମାନ କେବଳ ସନ୍ତୋଷପା ଅଲଙ୍କାର
ମାତ୍ର ଦୋତିବାରୁ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥବା ପ୍ରଭୁର କଣ ଏକ
ସମ୍ମାନ ହୋଇ ଜାହାଜପରି ଥିଲେ ମୂରବି ଓ ସ୍ତ୍ରୀକାଳ
ଯାହା କେବଳ ନାମୀନାର ଗ୍ରେ ଶୌଭ୍ୟ ମନ୍ଦିର

ଶର ଶାନ୍ତିକାର ପ୍ରଥମ ଘୋଡ଼ପିଲ ଘରୀଥର ଘୋଡ଼ା
ଥିଲ ସେ ଜିନ ପ୍ରଥମ ବାହିରେ ୫ ୯ ଲା ଓ ଚର୍ବିଦିବା
ପ୍ରଥମର ଥିଲ ଏ ପୁଣିଥର ଛତାନ୍ତଗର ଘୋଡ଼ା ତଥିଲ
୫ ୧୦୦ ଲା ଲେଆଏ ପୂରିକାଇବେ ଏବଧର ଦ୍ୟୁମଳକ
ଓ ଅନ୍ୟଥର ଆଶକ୍ତି ମନ୍ଦ ମାହେନ୍ଦ୍ରର ସେ ତା ଜଣିଲୁ । ଏହିନେ
ଚର୍ବି ବାହିରେ ମାହୁର୍ପର୍ଦ୍ଦନ ମାହେନ୍ଦ୍ର ଘୋଡ଼ା ଥିଲ ।

ଦୂର୍ଗାୟ ଦୋଜ ମରିଲାବାର ହେଲା । ଏତିକି ଜୀବିବା
ଦୂର୍ଗାୟ ବାହି ପ୍ରଥାନ ଓ ଏଥରେ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ପୁଣ୍ୟବାର ଅପା ଦୀ
ସାହେବଙ୍କ ଯୋଡ଼ା ଏବାହରେ ନ ଅବିବାଚ କେବଳ ଡା
କମ୍ପରଲଙ୍କଙ୍କ ଯୋଡ଼ା ଏହା ପାଇବାର ବିବାହ ଥିଲେ । ଏ
ଛକାହବରର ଯୋଡ଼ା ବର୍ଷର ଅଗରେ ଥିଲା ମାତ୍ର
ଆୟ ଟା ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅନ୍ତରାଳ ପଢ଼ିବା ପତଖର ପୁଣ୍ୟ
ଅପେକ୍ଷା କମିଶୁର କମ୍ପ ଘର କରି ବର୍ଷରଙ୍କଠାର ଅପର୍ଯ୍ୟାୟ
ଥାଇଲେ । ଥାର ପୁଣ୍ୟବାର ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ମରିବା ଥିଲା
କହି ବିଶେଷ କୌତୁକ ହେଲା ନାହିଁ । କେବଳ କଥେ ପାଇ
ଦୂର୍ଗାୟ ଶୈପତବାର ଦରବରୀଜେ ଅଜନ ହୋଇଥିଲେ ।

ଭୁଲ୍ଲୁ ଦୋଷିତିବସ ଗୁରୁବାର ସବୀପେଣ
ହେଲୁ ଏବିଜ ପ୍ରଥମଥର କୌତୁର ସଂଖ୍ୟା ୯୩
କାଥର ଉଚ୍ଚାନଗର ଓ ସମ୍ମଳଣଗର
ଥିରେ କାହା ଥିଲେ ଏ ତୁଳବୋଜା ସମ୍ମଦ୍ଵୀପର
ଦୀର୍ଘଚାଲ ଯେ କେହି ବାହାରିଠାର ବନରେ
ଉଚ୍ଚାନଗରର ସୋଜାର ମନ୍ଦିର
ଶିଖି କୁମ୍ବା ଶୁଦ୍ଧାରୀ । ଅପର ପୂର୍ବର
ବିଧିବସନ ଯାହେବାର ବୋଜା ବିକାଶ ଥିଲେ କିମ୍ବା
ଯ ଯୋଡ଼ାମାନ ଏହି ସମ୍ବଲରେ ଗୋଡ଼ନେ ଯେ କେହି ଏକ
ବୋଥ ହେଲୁ ନାହିଁ ଓ ଦର୍ଶକମାନେ କାହାକୁ କୁମ୍ବା
କରିବେ କୁମ୍ବରି ପରିଲେ ନାହିଁ ଫଳରଃ ସକାରି ବି ଯାହା
ପୁର ଏହି ଅର୍ଥର ଅଗ୍ରତା ଦେବ ବନ୍ଦାର ଦେବାର
ମାତ୍ର ସେଥିରେ ବିମେଷ ପ୍ରଗଂଧା ହେଲୁ ନାହିଁ । ୮
ବିଧିବସନ ଯାହେବାର ବୋଜାର ପଳକମ ଏତିହ ଦେଖୁ କି

୧୯ ମନ୍ୟ ୧୯୭୯ ମସିହା

କୁଳପୁର ବି ଇକାନଗର ଅପେକ୍ଷା କିକୁଣ୍ଡ
ର ଏବୁରଥର ଦୌଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଏକଥର
ମନ୍ୟ ଓ ପାଞ୍ଚଗୋଟିଆ ବାଜି ତେଣୁ ଅସିବାର ବାଜି
ତର ଉଚ୍ଚ ଫଣ୍ଡିଟ ରୁଥରେ ଗରି ଯେତୋ ବାହାର
କରି କାନ୍ଦିଲ ଓ ମୋହର୍ମର୍ମନ ସାହେବଙ୍କ ଥଗରୁ ବଳି ଅସି
କରି କାନ୍ଦିଲ ତେଣୁଲେ ବାହାର୍ମେୟମାନେ ଦେଖି-
ବାହାର୍ମାନ ତେଣୁଲେ ବାହାର୍ମେୟମାନେ ଦେଖି-
ଲାଇ କରିଅଛନ୍ତି । କାନ୍ଦି ସାହେବଙ୍କ ଦେଖିଲାଇ
ପରା ଭାଙ୍ଗୁଣ୍ଡ ବୋଲି ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ
ଦିନା ନ ଗଲା । ଗେଣ୍ଟଥର ଦୌଡ଼ରେ ଗ୍ରେ-
ଥିଲ ମାତ୍ର କିମ୍ବାରୁ କରି ନାହିଁ ତଥାତ
କାନ୍ଦି ଦିନ ଏଥରେ ଆମ୍ବେମାନେ

ସେନ୍ଦ୍ରପାଞ୍ଚର ତୃତୀୟ ହେବାର ବୋଥ
ଶକବାଲ ଅଛି ଏବୁରଥର ଦୌଡ଼
ମୁହୂର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭାବୁ ଏଥର ଫଳ ପ୍ରକଟିତ
କରେ ତାହା ଲେଖିଗୁଁ ।

—००*०—

ପାପାହବସମ୍ମାଦ

ଦିନ ଦୁଇବରା ପରମଧରେ ମନ୍ତ୍ରିଅପକ୍ଷରେ
କୁଳ ଉଦେଶ୍ୟ କରିପାରିବାର ପଢ଼ିବାରେ ଧ୍ୱନାଶ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟ୍ଟ ସାମାଜିକରେ କର୍ବାହ ହେବାର
ଓ ଜଗର୍ତ୍ତ ବେଶୀ ଦିଦେଶୀ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ପକ୍ଷ କମିଶର ଅମ୍ବର ବିଦ୍ୱାନ୍ତି ।
ଦିନେ ମଧ୍ୟରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଏ ପ୍ରକାଶ
ମାମୀ ବୃଥବାର ପ୍ରଦମନମଙ୍ଗଳ ଜନସମାଜରେ
କୁଳ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାର
କୁଳ ହେବାର ଅକ୍ଷମ ଦୋଧ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମ ଆମ୍ବେମାନେ ଭରିପାରିବା ଯେ
କାନ୍ଦିଲ ପରମଧରେ ପମ୍ପି ଜ ନ ହେବନ୍ତି
ଏ ଫ୍ରାଙ୍କ କହାଇ କେତେ ମନ୍ତ୍ର ବିକ୍ରିବିଶ୍ୱାସର

ରିଜ ଏବ ଅପ୍ରକାଶିତ ଉକାଳର ପରମାନନ୍ଦ ଭା ୨୦୧୩ ରିଜରେ
ହେବ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟବିଗ୍ରହ ପ୍ରସଗରେ ଲୋକେ ହାଇକୋର୍ଟ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି
ବା ନ କରନ୍ତି ଅପଣା ଅଧାଳତ ବନ୍ଦକରିବା ପକ୍ଷରେ ଯେ ହାଇକୋର୍ଟରେ
ବିରାମ ଅଭିନମ ଏଥରେ ଅଶ୍ୱମାନ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବହୁଦିନପରିବର୍ତ୍ତନ
ଲକ୍ଷ୍ମେରେ ହାଇକୋର୍ଟ କି ୧୯ ନ ବନ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟମାନ ଅଧାଳତ
ଅପରିଧ କି ?

କାନ୍ଦିଲମ୍ବୁକୁ ପାଣି ଯୋଗାଇବାକାରି ନିମ୍ନରେ କଳରଣାର
ରତ୍ନବାଧାରୀ ଯେଉଁ ପଥରବିକମାନ ପଢ଼ିଲ ତାହା ନିର୍ମାଣକରିବାର
କେନ୍ତକରିଥାୟ କଟକର ତାକୁର ମାକତନେଲସାହେବ କେ ଛରିଗେଣନ
କୁମ୍ଭାନିର ଉତ୍ତିକିପୂର୍ବ ଓର୍ଦ୍ଦବିରସାହେବ ସ୍ଵକଳକରି ସରକାରରେ ଧାରମତେ
ରେକଟ୍ସର କରିଅଛନ୍ତି । ତାକୁର ମାକତନେଲ ଯେ ଏମ୍ପଟ ପିଲ୍ଲ
କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଏହା ଆମ୍ବେମାନକୁ ଜୁବ ନ ଥିଲା ।

ସବରଣେମାନକୁ ସୁକୁମାରୀ ଥା ୬ ନକୁ ୨ ୧୦ ମୁଲୁରେ ଜଳଶା-
ଳାନାରେ ହେବାର ଅନ୍ତରେ ହେବାର ୨ ୧୦୦ ମୁଦ୍ରା ଜଳଶାଳାନାକୁ
ଅସିଲ ମାତ୍ର ତଥାତ ଏହୁତ୍ତା ପ୍ରଗଳ୍ପ ନ ହେଲେ ଯେ ଦସ୍ତର କାରବାର
ହେବ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପେରିପାଞ୍ଚିକୀୟ ଚିହ୍ନି ଓ ଅଚିହ୍ନି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କେବେ ଲୋକ ଦିବାକ ହେବିଅଛନ୍ତି ଏହାର ଜାଲକା ପ୍ରସ୍ତୁତିଦେବାରେ
ଦେଖାଗଲ ଯେ ଜ ୧୦୦ ଶରେ ଜ ୮ ଶତାବ୍ଦୀ କଟକର ପରମଧରେ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବ ପଳଟନରେ ଜ ୧୦୦ ଶରେ ଜ ୪ ଶତାବ୍ଦୀ ଦିବାକ
ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ତିପକଣାୟ ପ୍ରକାଶ ମହିମା ଏହିଥୁମରେ ଦେବିଲମ୍ବ
କୁଳ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାର ଉପପୁନ୍ଦର ମନ୍ତ୍ରିମାନ ପରମଧରେ
୧୦୦ ମୁଗଳମାନ ୨୦ ପ୍ରାନ୍ତି ଏବ ଜ ୧୫ ଶ ବ୍ରାହ୍ମିଣ ପ୍ରଜମାନ
ରାଜନେତା ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇବାରେ ।

ମୁଖ୍ୟାବ ରାଶି କବର୍ଷିମେଶ୍ଵର ଏବଜଣ୍ଯ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶର
କେ ଭାବରେ ପରାବରଗଙ୍କ ଅପଣାମାନଙ୍କର ମାତ୍ରାମତ କାହାରିବେ ।
ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରାବର ଏବଜଣ୍ଯ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶର
ବୋଲି ଜନରମ ଭିତ୍ତିଥିଲା ।

—୧୦୫ ଏବ ର, କାବ୍ୟନିଷାହେବ

ପୁଅଇ, ବାରମାସ୍ୟାକ୍ ହୁଅଇ ନାହିଁ, ଏହିଥେ ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ମାତ୍ର
ଏହାଜୀଦିମ୍ ଘଟିବା ।

ବମେଗେଜେଠ କୋଳନ୍ତି, କଣୀଯୁମାନେ ହୋଇଗର ଅମାରଙ୍କ
ନୟମରକତ ନଗର ଫେରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆମାରଙ୍କର ସହିତ
ଏହନୟମ କରିଥାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହଙ୍କଣ ବଣୀୟ କରିବଣ୍ଟିରୁ ଏମରକନ
ଗରିବ ଚେଷ୍ଟିତେଣ୍ଟି ହୋଇ ରହିବ, ବଣୀୟ ବିଗ୍ରହପର ଭିନ୍ନ
ର କେବୁ ଲବନବଣ୍ଣ କର ପାଇବ ନାହିଁ । ଆମାର ଏହପ୍ରଦେଶର
ପ୍ରତି ଗଳିଷ୍ଟର ରତ୍ନଧଂଗ ପ୍ରମାନ କରିବେ । ତୁବର୍ଷ ଏହପ୍ରଦେଶର
ସମାଜବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଆମାରଙ୍କ ସହିତ ଖୁବିରିବେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ

ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁ ପ୍ଲାବ ଅନ୍ତରୀଳରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମାନେ
ଯେତେ ଅରଧବାରକୁ ପାତ୍ର ସାହେବଙ୍କୁ ରହା ନିମିତ୍ତ ଅର୍ଥଧ କର୍ତ୍ତାଖଲେ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଲକ ପ୍ରତି ମର୍ଦ୍ଦିକ ତୁମ୍ଭା ଦେବାକୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁ
ବାକାର ବରିଆଛନ୍ତି ।

ଭାରତୀୟମ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ବର୍ଷା ହୋଇଥିବାର ସ୍ଥାନୀୟ ସଂବାଦପତ୍ରମାନେ ଲେଖନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଅଛିକୁ ପରିମାଣରେ ହୋଇଥିଲା ତଥାଗୁଡ଼ ପରିମାଣରେ ଉପକାରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାରେ । ଯେବେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ ବସି ଥାଇଲା ତେବେ ତଳ ତଥିଲା ।

ହାଇକୋର୍ଡ କଞ୍ଜିପନ ଦେଉଥିଲୁଛି ଯେ କେବଳ ଯେଉଁମାନେ
‘ବାଚକର ଅବ ଲୁ’ ଉଧାୟ ପାଇଥିଲୁଛି କିମ୍ବା ଉଚିତଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତି ଭେଗ
ପରାଶାରେ କ୍ରାଂତି ମୋଇଥିଲୁଛି ସେହିମାନଙ୍କୁ ମୁନ୍ଦରସଫ୍ଟ କର୍ମରେ ଦ୍ୱାୟକ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ହାଇକୋର୍ଡ ହୃଦ୍ୱାଖ କରି
ପାରିବେ କି ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧପରାଶା ଦେଉଥିଲୁଛି
ସେମାନେ ମୁକ୍ତ କର୍ମ ପାଇବେ । ଅମ୍ବୁମାନେ ବୋଧ କରି ଏହିମୂଳି
କା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ । ମୁନ୍ଦରସଫ୍ଟ ପ୍ରକାର ବେତନ କହି ହୋଇଥାଏ ।
ଏକ ଅଧିକ ଗୁଣବାନ୍ ବନ୍ଦକ୍ରିକୁ ଲୋତ ଅଣିବାର ଉଚିତ । ପୂର୍ବତନ
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ମନସଫ ହେବାର ଯେଉଁ ଆ ହୁଏ ଯାଏ “ରତ୍ନା”
ହେଲା ।

ଗର୍ଭମେଘ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ଅଚନ୍ଦିତ କର୍ମବଳଙ୍ଗ କୁଟୀର ନିଷ୍ଠା
ମାସକୁ ୧୦୦ ଲାଗୁ ଭଣା ବେଳକ ପାଇଥିବା କର୍ମବଳ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଦଳ
ହେବ । ମାତ୍ର ପ୍ରତେକ କର୍ମମେଘ ଅନୁମୂଳ କୁଟି ନେଇଗଲେ ଯେ ତାହା-
ରେ ଜଣେ ବ୍ୟାପକ ପରିବିଷ୍ଟ କମ୍ପୁକୁ ହେବ ଏହି ପାଇଁ ୧୦୦
ହେବ । କର୍ମବଳଙ୍ଗ ।

ଦେଶାନ୍ତର କେବଳ ପ୍ରାଣ ମୁଦ୍ରା
ଦେଶାଯାଏ ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କର କହି ଦେଖାଯା
ପୁଅର ତେବେ ଜଳନ୍ତର କଥା ହେବ । ନତେକ କିଛି
ଦି ୧ ନ ଦିବା ଏ ୨ ଶ୍ଵା ବାଜବା ଉତ୍ତାଗ ଦି
ମଧ୍ୟରେ ଘରଦାତ ଓ କିମ୍ବାର ସହି ବୁଝି ଓ ଦି ୨ ନ
ଠାର ଗବ ଏ ୩ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ ଚମକିଷ ହେବ

କଟକ ।— ବାଲେଶ୍ୱର ପକ୍ଷରେ ଯାହା ଲେଖି
ଫଳ ଦେଖାଯାଏ । ବାସୁର କେବୁ ଯି ବ୍ୟନ୍ଧମ ଦେ
ଦେବ । ଯଥ ।

ତା ୩ ରିଖ ଏ ୩ ଶ୍ଲା ଓ ୧୯୩ ଏ ୨
ଓ ବୁଝି । ତା ୪ ରିଖ ସକାଳ ଏ ୨ ଶ୍ଲା ।
କତ୍ତା ଘନଘନ ଓ ବୁଝି । ତା ୨ ରିଖ ।
ଶ୍ଲା ମୁଖରେ ପରି ଦନ୍ତବନ୍ଧ ।

卷之三

ଭନ୍ଦରନାନ୍ତ ନାମା ଗୋଟିଏ କାବ୍ୟ
ନାନାଦି ବାବେୟାପହୁନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ଉପମା ସହ
ରଚନା କରି ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁଁ ଓ ଛାଇ ଜା
ଓ ପାଠଶାଳମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକଳ ହେବାର ଓ ସା
ମୁକ୍ତ ଅଟେ ଆମୂଳରେ ଅଥବା କରକରିଷୁଣିବୁ
ତତ୍ତ୍ଵକଳ ଦୃଢ଼କ ପ୍ରାପ୍ତହେବ । ମୂଲ୍ୟ ନଗନ କଂଠ
ଆକରେ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ଡାକମାଦୁଲ ଦେବା
୩

189

ବଳ ସ ତା ମରିଲବାର ଦୂ
ବାରବାଟିଛିଲା ମଧ୍ୟରେ ତାହାକିଲମ ଦୀର୍ଘ ଆ
ଏଥରେ ଅନେକ ପରିଚାର ଯାଇଥାର, ଏ
ଆମମୋର ଶିଖାରେ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ

ଦୂର ତାଙ୍କରେବେ ପୁରୁଷ ଖରମର ଦୂର
ନିଲମଦିନ ଗର୍ଯ୍ୟାଣ ଉତ୍ତାତ ଦୂର ପତଞ୍ଜଳିରେ
ଦୂର ହେବ ତାଙ୍କର ନିଲମର ମନ୍ତ୍ର ଜାହାନ

କୃତିପାତ୍ରିକା

ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁ

ଅଜନ ବାଷପ ମୂଲ୍ୟ ୫
୫ ମାହେ ବାଜାର ଦର୍ଶନ ମହିନା । ମୁଁ ପୌଷ୍ଟିଗାନ ସନ୍ଧିଗନ୍ଧାଳିଗନବାର । ବର୍ଷାନ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରାଦିଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାତୀମାସକୁ ୩୩

ବାଜାଳୟର ପ୍ରବେଚିକା ପରାମାଣୁ

ମଳେରେ ଏଥରାକାର ଫଳ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ଗର୍ବ ସର୍ବପୁଣ୍ୟ । ୧୯ ବାଜକ ଉତ୍ସାହ
ଅନ୍ତରେ ୧୯୯ ବାଜକ ଦ୍ୱିତୀୟାବୃତ୍ତି
ପାଇଲାରେ ୧୯୯ ବାଜକ ଉତ୍ସାହ ।
ଦିବେଚନୀରେ ଏଥରାକାର ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥିଲା
କରେ ସାହୁତର ପ୍ରକାଶିତ ଯାଇଥିଲା ଏଥରାକାର
ପ୍ରକାଶିତ କର ବାଜକମାନେ ପରାମାଣୁରେ

ଯାହା ହେଉ ଡେଇଗାପଦେଶର ଫଳ
କି ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ସର୍ବଦ୍ୱାରା ଜ ୧୦ ଏ
ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଲେ ସେଥିମାତ୍ର ଜ ୧୦ ଏ
ଏବଂ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ ପରାମାଣୁରେ ଏଥରାକାର
ପାଇଲା ତଳେ ଲେଖାଗମ ।

ପରାମାଣୁ

କଟକ ମୂଲ୍ୟ

” ”

” ”

ଦିଲେଖର

” ”

ନୂତିଶ୍ଵର

କଟକ ମୂଲ୍ୟ

ଗୁମୁଗୋଥ୍ରୀ

” ”

ବାଲେଶ୍ଵର

ଏହାତା ବାଲେଶ୍ଵର କର ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ବାବୁ ଗ୍ରାନ୍ଥାଳ୍ୟ ଗ୍ରାନ୍ଥାଳ୍ୟ
ଏଲ, ଏ, ଉପାୟ ପରାମାଣୁରେ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥିଲା ।

କେବଳ ଚାହେର ଦ୍ୱାରା ଏତା ଯେ ଏତେଲେକ ମଧ୍ୟରେ ବେଷ୍ଟ
ଅନ୍ତରେ ଉତ୍ସାହ ନ ହେଲା । ୧୦ ଏ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଗୀ ପକ୍ଷରେ
ଦେବାନ୍ତର ଅଧିକ ଥିଲା । ଉତ୍ସାହ ଯାହା ହୋଇଥିଲା
ଏହା ହନ୍ତୋଷକାର ଅଛର ଓ ଏଥରେ ହାରେଶ୍ଵର ଶାଶ୍ଵତ ଉତ୍ସାହ
ହେବାର ଆଶାହିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ପରାମାଣୁରେ ଏଥରାକାର ଉତ୍ସାହର ସକାମେ ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ପ୍ରଗାଢ଼ା
ହେବାର । କଟକ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଥାନଙ୍କର ବାବୁ ଗ୍ରାନ୍ଥାଳ୍ୟ ବିଭାଗାଳ୍ୟ
ପ୍ରଥମବର୍ଷରେ ଅଧିକ ପରାମାଣୁର ସେଇପରି ଫଳ ଦେବାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିଲା ।

ବିଶ୍ଵବର୍ଷର ପର୍ଯ୍ୟାନେତରା

ଆମ୍ବେମାନେ ଗତମଧ୍ୟାହର ନୂତିନବର୍ଷରେ ପଦାର୍ଥର କର ସାଠା-
ରକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠମିତ ଦୃଷ୍ଟି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସନ ୧୯୭୨
ମହିନା ଆମ୍ବେମାନଙ୍କଠାର ଚରକାଳ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟା ହେଲା ଅର ସେ କାହିଁ
ଫେର ଆସିବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ ବର୍ଷ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ପରି ବିଦ୍ୟା ଫଳଦାୟକ
ଦେଲା କେ ହେଲା । ବିଦ୍ୟା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାର କର୍ତ୍ତାବାର କର୍ତ୍ତାବାର କର୍ତ୍ତାବାର
ଦେବାନ୍ତର ବିଦ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଆମ୍ବେମାନେ ଯତ୍କାମାନ୍ୟ ଦେବାନ୍ତର
ଜାହାଙ୍କିନ କର୍ତ୍ତାବାର ।

ପରାମାଣୁ ପୁନ୍ଧରାରେ ଏଥରାକାର କେତେ ଏତାମାନାନ ହୋଇ-
ଅଛି ତାହା କର୍ତ୍ତାବାର ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏ କିନ୍ତୁ
ପରିକାରେ ଯାଇ ନାହିଁ । ସଂକ୍ଷେପରେ ଦିଦେଶର ଗଜିଲୟ ପ୍ରଥାନ
କଟକ ମଧ୍ୟରେ ହେଲାଦେଶର ନିହାଗାଳ କୁଳେନାମ ଇଂଲାଙ୍ଗର ମନ୍ତ୍ରି-
କର୍ତ୍ତାବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ନିଜାର ସୁରକ୍ଷା ମୁକ୍ତି ଓ ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଇଂରଙ୍ଗଙ୍କ ଜୟକାର କାବୁଲର ଆମାର ମନ୍ତ୍ରି ମହାତ୍ମେ ଦିଗ୍ବୟା ଏବଂ
ରାଜ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଧିକାର କୁଣ୍ଡି ଓ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ଏହିପରି କେବେ କଥା

ବୋଲାଯାଇ ପାରେ । ମାତ୍ର ଏହି ଗଜଙ୍କୁ ଘୁମନା ନିଧନା ଥିବାରେ ପ୍ରାଦୁ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ପଞ୍ଚାବ ଓ କେବଳ ଏହବାରଟି ଯେ ବୌରୁ ବର୍ଷକୁ ଶୈଶ୍ଵର
କହିବାକୁ ହେବ ଏଥର କିଛି କାରଣ ନାହିଁ । ତେବେ ସାଥାରଣ ଘଟନ
ମଧ୍ୟରେ ବିଷେଠି ନୈସର୍ଗିକ ଘୁମନା କମିଶ ଏବର୍ଷ କିନ୍ତିନ ଗାସ୍‌ରେ ତରି-
ଖାୟୀ ହୋଇଥାଇବ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପୂର୍ବୋଧଗୁରୁ ଅଛି କିନିଲ ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ
ଜାଦା ବିଶେଷ ଉପେ ବରତବର୍ଷ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିକ୍ଷା ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ବିଦେଶର ଅନେକ ଜ୍ୟୋତିଷପଣ୍ଡିତ ଥିବା ଗୁଣକ ପ୍ରମାଣପଦାର
ଏ ଗ୍ରହର ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲଗିବିବ ବରାହକୁ । ଅମେରିକାର ଅତ୍ୱରି
ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସ ବ୍ୟାସାର ଅଧିକ ଏହା ପୋକାବହ ହେଲେଣେ
ଛଇହାଦରେ ଲେଖାହେବାର ଯୋଗି ଏକ ଏହାଫୁଲ ସନ୍ଧାନ ଗାନ୍ଧିହାରୁ
ଅନେକ ଲେକମାନେ ରଖିବେ ।

ପ୍ରକୋଷ୍ଣାନରେ ଏମୟ ପ୍ରଥାନ ଘନା ବିହୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ସୁଧା
ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚାବର ଶାମା ପାର୍ଶ୍ଵତିର ଲୋହକ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ହୋଇ
ଥିଲା ଏହାକି ମାତ୍ର ନରୁବା ସବ୍ରିଂଗରେ, ଏକର୍ତ୍ତ କର୍ବ୍ବୁରେ, ତ ହୋଇ
ଥିବାର ଜୀବ ହୋଇପାରେ । ବାସ୍ତବରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ
ବଢ଼ ପ୍ରସାରରେ ଓ ଦେଶର ହତୋଦେଶରେ, ଚଲିଅଛି ଶୋଭନ୍ତି ବିଆରେ
ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ୱର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହେବାରୁ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଓ ଯେବେ
ଅନ୍ୟାବ କ୍ଷେତ୍ର ନିବନ୍ଧନ ଉଚ୍ଚତର ପରିମ ପଞ୍ଚାବ ଓ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁର୍ଲଭର
ଅଧିକା ନ ଆନ୍ଦ୍ରା ଭେବେ ଏକଷ ବଢ଼ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର
ଯନ୍ତ୍ରଣି କି ଦୁର୍ଗର୍ଷର ସମୟ ଲକ୍ଷଣ ଟ ଏ ଯାଇଥାରି ଜଥାର ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ୱର

ବାନ୍ଧି ହୋଇ

ଭାଷାଯୁ କରିଥିଲୁଗୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଉପାୟ କରିଥିଲୁଗୁ ଏବଂ ଦେଖିଯୁ ବଚାମାନେ ଅର ପ୍ରମାଣନାୟା
ଅବଳମ୍ବନ ଅବଳମ୍ବନ କରି ପ୍ରକାଶ କରେ ସକାଳେ ଯଥେତିର ବଦାକାଳୀ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଗୁ ଅଭିଭବ ବୋଧ ହୁଅଇ ଅଛନ୍ତି ସମୟରେ ଏବଂ ଦୂର-
କ୍ଷର ସେ ଅନିଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଜାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟିବ ଜାହା ଓ ଲୋକେ ସେ
ଆସନ୍ତି ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ପାଇବେ । ଫେରା ଅଶ୍ଵ ମନ୍ତ୍ରରେ ଏହି ମାତ୍ର ହିଁ ଗକୁଟୀ-
ମେଘାଙ୍ଗାମ ଦେଖେଇ ଅନିଷ୍ଟ ଜାଇ ହେବାର ଥର ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ହୋଇ
ନାହିଁ ବୋଲି ଅମ୍ବେ କରିଯା କରି ଯେ ସେ ପ୍ରକାଶମାନ ଦିଗନ୍ତ ବର୍ତ୍ତନେ
ଚିରକାଳ ଧୀର ଦବାୟ ହେଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଏଠାରେ ଯାଦିଇ ମାତ୍ରରେ
ଏହି ଦୃଦ୍ୟମାନ ପାହିତୁ ଲକ୍ଷ କରିଥିଲୁଗୁ । ପ୍ରଥମାବସ୍ଥା ଧର୍ମପ୍ରକାଶ ଅଜାଧ-
ିର ଓ ପୃଣ୍ୟ ବନ୍ଦୋବସୁର ନିୟମ ପରି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଅଟଇ ଓ ପୁରାତନ
ଜୀବି ପ୍ରଦେଶକର ଦେଖା ଛ ଯାଏ ।

ଶୁଭବିଷ୍ଣୁ ଉଦୟାନ ପକ୍ଷରେ ଏବର୍ତ୍ତର ପ୍ରଥାନ କାର୍ଯ୍ୟ ମୂଳରେ
ଏହେବର୍ତ୍ତ ତ ୧ ଶ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବତ୍ତି ଦେଇ ଚାହିଁ କର୍ମଗ୍ରସ୍ତ ହେବା
ବାରା କିମ୍ବାରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଅଗ୍ରମଣ୍ୟ ଅଛି ଏହ ଗ୍ରିନ୍ଡ୍ରାଙ୍କ
ଦ୍ଵାରା ହାତିବିତ୍ତ ମୂଳ ସେବାର୍ଥ ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହିରୁ
ହାତିବିତ୍ତ ଦେବେବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୟାନ ହେବ ଓ ଅଗ୍ରଦେଶୀୟ ଲୋହମାନେ
ତାହା ରୋଗ କରିବାର ଉଧୟେତ୍ତା ହେବେ ଜେତେବେଳେ ଏ ଦେଶର
ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁମାନ କରିବାର କାହିଁନ ।

ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏତପର ଗୁଣମୂଳ୍କ ବିଦ୍ୟା କଲା ସହାଯ୍ୟ କରିବାରେ
କିମ୍ବା ବିବାର ଅବଧିକ କୋଧ ଦେଇଥିଲା । କିମ୍ବା ବର୍ଷ ଶ୍ରେଣୀପ୍ରତି
ଯେମନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରପ୍ରଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଅଜା ବୋଲିଛି ହାନରେ
ହୋଇ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସମୟରେ ଏକପ୍ରକଟଣ ମନ ଏ ଉର୍ବଗା ଦେଇପରିବା

ଅକ୍ଷରରେ ହେବାର ବର୍ଣ୍ଣରୁ ବର୍ଷ ଯେ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ର
ଦେଉଥିଲା କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ସର୍ବ ପ୍ରକାର ଉନ୍ମତି ଓ
ଚିନ୍ମିତିଥାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଅଟ୍ଟଇ କାରଣ ବିପ୍ଳାହ ବ୍ୟକ୍ତି କୁହ
ଉନ୍ମତି ଗେବା ବରଇ ନାହିଁ ବିମ୍ବା ଉନ୍ମତି ହେଲେ
ପାରଇ ନାହିଁ । ମୂର୍ଖଗା ନାମ କରିବା ଠାରୁ ଆଉ ଅ
ସମ୍ବନ୍ଧ ? ଏହା ଅନ୍ତରୀମାନେ ଆଜ୍ଞାଦର ମହାଜ ପ୍ରକାଶ
ଆରମ୍ଭରେ ତେଣୁଗାରେ ହାରାଯାଇଲୁ ଶ୍ଵାସନ ହୋଇ ଛି
ଯେତେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ବର୍ଷମେଷରେ ନର୍ମିଳାଯାଇଲା ପ୍ର
ସମ୍ମତି ପ୍ରାୟ ହେବାର ଦେଶୀୟ ଭକ୍ଷଣ ଉନ୍ମତିର ଓ ସହ
ମଧ୍ୟ ସେହିକଥା ସୁଦିଧା ହେବାର ଆଶା ହେଲା । ଏହାର
ଗୋଟିଏ ସହାଯ୍ୟ ହାଥନ ଓ ବୋଥଦାଯିମ୍ବ ପଦିକାର
ପୁରର ଉତ୍ସବ ପେକର ବାବୁ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ
ଉଦ୍‌ଦିନରେ ଦେବରେ ଗୁଡ଼ିଏ ଉତ୍ସବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମହାଜନ
ଅଦେଶ୍ୟ ଦେଶର ବିଦ୍ୟା ହେ ଜ୍ଞାନବୃତ୍ତି ଅଟ୍ଟଇ
ଏଥମସ୍ତ ଉତ୍ସବୁଦ୍ଧିର ସାଥେ ହେବ ମନେହ ନାହିଁ ।
ମଧ୍ୟରେ କବିତାମେଶ୍ୱର ବିନାସାହାରିକେ ଯେ
ସଂଜ୍ଞା ବିଶ୍ଵି ହେ ଉତ୍ସବ କେବଳ ଏତିବି ଏ
ଦେଉଥିଲା ଏବି ଏହିପାଇଁ ଏବର୍ଷ ଅନ୍ତରୀମ ପା
ଅନ୍ତରୀମାନ୍ୟ ଏହିର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସଦାବନ୍ଧ ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ

ଶୁଭାଗନ କାଳର କାହିଁ ସମ୍ଭବ ରକ୍ଷାକରନ
ଗଣିବାର ଉଦ୍‌ଧାର ପ୍ରଥାନ ଅଠଇ ।

ତେବେ ଶାନ୍ତିକ ଜନ୍ମର ବିଷୟରେ
ଏବର୍ତ୍ତ ଦେଖାଯାଇଲା । ପ୍ରାକାଗନ ସବୁଚେ ନେତୃତ୍ବ
ଦ୍ୱାରା ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଏତାବଳକାଳ ଏ
କାରୁ ଦିଗନ୍ତରେତେବେଳେ ସମ୍ମାନ କରି ଉତ୍ତଳ
ହରାଥ ଶିଥୁମ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ଉତ୍ସାହ ହେ
ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତହେଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଷୟ ଗାନ୍ଧି
ବଳୁ ହେଉଥାବା ମନ ହେଲା ଜାହା କଣ
ନାହିଁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ବାବୁ
କରଣମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉଥିଲା ଏ
ଲୋକମାନେ ହତୋହତ ଦିବେଚନାବର
ହେଉଥିଲା ଓ ସହୃଦୀ ସେସମ୍ବନ୍ଧ ଉତ୍ତରାଗ
ନାହିଁ ତଥାତ କେହିବି ପ୍ରାଣୀଶବ୍ଦ ଅଠଇ
ଲକ୍ଷ ପୂର୍ବାବ୍ଦ କାହିଁ ହେବା ଗୋଟିଏ ତୁ
ଲୋକଙ୍କର ଯେବେଳେ ଗନ୍ଧାର ଯେଥିଲେ ଏ
ମାତ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷର କୃପାନ୍ତ ଗ୍ରା ନାହିଁ ବି
ଦିପଳ ହେଲା ତାହାର ।

୪. ଯେମନ୍ତ ସାମାଜିକ ଓ ବିଦ୍ୟାର
ଏବର୍ଧ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଭ୍ୟକ ବଜିଲା । ଏହି
ମହାନ୍ତ ପଦ ପାଇଲେ ଏକ ପାରିତ୍ୱଦିର ନୂହ
କିବରହର୍ଷର ନିଷ୍ଠ ପଦ ପାଇଲେ । ଏପଦର
ଅଭ୍ୟକ ମାନ୍ୟତକ ପଦ ଜାଗି ଓ ବିଦ୍ୟା

ହୁଏ ଏଥିର ଅର କେଉଁ ବିଷୟରେ ତେଗାର ଗୋରବ ଅର୍ଥକ
ହୁଅନ୍ତି ।

ଏସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମନ୍ତ୍ରକଳ ବିର୍ଦ୍ଧରେ ଯେ ବହୁ ଅନ୍ତରଜଳ ଦା ନାହିଁ ଏମନ୍ତ
ମେସାନେ କହୁ ନାହିଁ ପ୍ରତିକଣ ଥୋଇ ଓ ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବନ୍ତରେ ଦେବାର
ଏବର୍ଷ ଲୋକେ ଘାମାନ୍ୟ କଷ୍ଟ ପାଇ ଜାହାନ୍ତି ଓ କେବୁ ଫୁରରେ ବିଦ୍ରୋହ
ଦେବାର ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ସତ୍ୱପଣେନ୍ଦ୍ରିୟ କ୍ଲେଶ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ
ରାଜାଶ୍ଵରଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ପୂର୍ଣ୍ଣଥବା ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବର୍ମରିମାନେ ପ୍ରଥମରୁ
ନୋଯୋଗ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସେ ଦୁଃଖମାନ ଅନେକାଂଶରେ
ପ୍ରଦବ ହେଲା ଓ ଛରିଗେନନ ବୃକ୍ଷାନ ନାଲର ଅନେକ ଷ୍ଟେଚକୁ କଳା
କାର୍ଯ୍ୟବାନ ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହେଲା ନାହିଁ ଓ ଦୁଃଖମାନ ପର୍ବର୍ତ୍ତରେ ଲୋକେ
ଯେତେ ବୃକ୍ଷ ଥିଲେ ଦେବମାନ ସେଇଥ ନାହାନ୍ତି । ଏପରି ଆର ଗୋଟିଏ
ଅନ୍ତର୍ଗଳ ଏହି ହେଲା ଯେ ଏଠାର ପୂର୍ବତନ ଗ୍ରଜଳ ବୁଜଗ ଏକାବେଳକେ
ଲୋପ ଯାଇଲେ ଏକ ଅଳି ଓ ପଢ଼ିଆ ବେବଳ ନାମାନ୍ତର ବହୁଥାଏ । ମାଧ୍ୟମରେ
ଏଥରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଦୁଃଖ ବଲେ ବି ହେବ ଯେଉଁବନ୍ତି ଯେଇସ ଅଗରର
କାହାର ପଳ ଅବଶ୍ୟ ଦେଗଲାବି ।

କରିବ ମେ ଜାହାର ଫଳ ଅବଳା ଛେଲ୍ପାର
ବିନନ୍ଦର୍ଶରୁ ଏହିରୁ ଗୁରୁତ୍ବ ନୁହନ ମହା ଓ ନୁହନ ବବର୍ଣ୍ଣର
ତା ନନ୍ଦାରୁ ସେଇ ନୁହନବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ । ଏବର୍ଷ ଶିଶୁର ବିନନ୍ଦର୍ଶ
କର୍ମର କରିନେବେ ଦେଖାଯିବ ।

ପବେ ସେଇପ ଆଚରଣ କରନ୍ତୁ
ଏହାକୁ ସମେତ ନାହିଁ ।
ଏହାକୁ ସର୍ବମାନ ବର୍ଧମାନ
ଅଛନ୍ତି । ସେ ସର୍ବମାନ କି
ନ ବହୁଜା ସାଠ ବଲେ ଜଣା ଯିବା

ଏହି ଅଗାମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କଲି । ଫଳତଃ
ମହାବଜ୍ଞ ଉତ୍ସରଥମୟାନ୍ତ ବାହାଦୁର ଯେ ଏହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସ୍ମୂଯୋଗି-
ପାତ୍ର ଏଥରେ ଅଣ୍ଟ ମାତ୍ର ସମେତ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ମହାବଜ୍ଞ
ଏହାର କଟକକୁ ଅବିବାର ଅଧିକ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଗୁଣପାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଏହାକୁ ଚିତ୍ରା, ବୁଦ୍ଧ, ପ୍ରଜାପାଳନ, ସତ୍ତବଦୀ, ବଦାନ୍ୟତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ତ୍ରଣମ ଗୁଣରେ ଏହାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ଗତିକାର ଗୁଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
କରି ଗରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୁଣମାନେ କେବୁ ଏମନ୍ତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାଗାକର
କଥା ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ । ଅଜେବନ ଅମ୍ବୁମାନେ ରତ୍ନା କର୍ଣ୍ଣ ଯେ
ହୁମ୍ରୋଗି ଲୋକଙ୍କୁ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ କି ପ୍ରକାର ମାନ୍ୟ କରନ୍ତି
ଏହି ଦିରବାରର ସେଥିର ପରିଚୟ ପାଇ ଅସୁଦେଶୀୟ ଗ୍ରଙ୍ଗ ଓ ଧନ୍ୟାନ୍ୟ-
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସବାନ୍ଧାନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଉନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି-
କୁଳ ମାନ୍ୟ ପାଇବେ ।

୯ ପାରିକୁଦର ଗୁଜା ।

ସର୍ବମ୍ଭାବର ବ୍ୟଥ ଯାଏ ନା । ଏଥରେ ଉତ୍ସବାଳ ଓ ପରକାଳ
ଉଚ୍ଚୟବେ ଲାଗୁ ଅଛି ପରକାଳର କଥା କେବୁ କିମ୍ବା କହି ପାଇବୁ
ନାହିଁ ଏହି ଉତ୍ସବାଳର କଷ୍ଟ୍ୟବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମୟରେ ଯାହା ହୁଅଥାବା
ଉଚ୍ଚକଙ୍କ ଗୃହସାଲଜନରେ ସର୍ବମ୍ଭର ପୁଣିଲ ପର୍ବତ ପ୍ରାପ ହେବାର
ଦେଶୀ ଯାଏ । ପାରିବୁଦର ମଜାଙ୍କ ସି ଏବୁ ଥାର ଆର୍ଥିକ ଉତ୍ସବରେ
ନିଷ୍ଠ ଘର ପ୍ରାପି ଏଥର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଫଳ ଥାଏ । ଏବୁଜା ଏ କିମ୍ବା
ଦର୍ଶକ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଲନରେ ଯେମନ୍ତ ଧରନିମ୍ବୁ
ତେ ପୁରୁଷର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହା ବାହାରିବୁ ଅଣ୍ଟିବ ନାହିଁ । ସମ୍ପଦ
ରଖିଥାଏରେ ବନ୍ଦ ଓ ସାଧ୍ୟାବଣୀ ବ୍ୟୟ କିମ୍ବା କ୍ଲେଶ ପାଇଥିଲେହେ
ଦ୍ୱାରା କାନ୍ଦିବାର ଦର୍ଶକଦର୍ଶକର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା କଲେ ଓ ଏ ମହାଯା-
ଗରୁ ଫଳ ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରମଣମହାରାଜୀ ସ୍ମୟ । ଏହାକୁ ନିଷ୍ଠ ଉପାୟ ପ୍ରଦାନ
କରିଥିବାକୁ ମହାରାଜାଙ୍କ କବା ଏଗବ ଅନ୍ୟ ବେବୁ ଦେଇନ ପାରେ
ଏଥର ବଳିକରି ମାନ୍ୟରକ ପଦ ଉତ୍ସବରେ ହାହିଁ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କର
ଲେଖନିଗ୍ରହବର୍ତ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏପଦ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ତେବେର କଣେ ଗଜା
ଏପଦ ପାଇଲେ ଦୋଷରେ ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବମାନେ ଅନନ୍ଦିତ
ଶର୍ଵିଜ ଦ୍ୱାରାଥାରୁ ଦେଖି ନ ପାଇଁ ଓ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ମାନସେ ଏହି
ଯେ ଅଦିତ ପାତ୍ରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରାକାଶ୍ୟ ସର୍ବରେ ପାରିବୁଦର ବଜାକୁ
ଏପଦ ଅର୍ଦ୍ଦନ କାରଣ ଅନନ୍ଦିତ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କଲାନ୍ତି

୪୮

ଗତ ଶୁଭବାର ପ୍ରାତିକାଳରେ ସଲଞ୍ଚନ ନିବାଁ ପଣୟାବେ ଜଣେ
ଗୋଲନାଳ ସିପାହିର ମୃତ୍ୟୁ ପବ ଦେଖାଗଲା । ଜାହା ଦେବରେ କୁରୁର
ଆଶତ୍ୱାବ ମୃତ୍ୟୁ ଦୋଷରେ ମାତ୍ର ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଏ ଦୂର୍ଭର କରିଥିବା କ୍ଷୟା
ଅଜ୍ଞ୍ୟ କାହାରିଥିବା ହତ ହୋଇଥିବା ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ସଲଞ୍ଚନ
ବନି ସମୟରେ ଏହି ଘଟନା ହେବାର ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥିବା
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ପୂର୍ବବିଷି ଦୁଇକାହବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପାରିଲେବା
ଦେଇ ଛାଡ଼ାଫେରିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର କହିବାର ଅଭିଭବୀତି ଜଣା ଶାହିଁ
କବିତିମେଘାଙ୍କ ଥାଜାକୁମେ ଉଠିଗେଥର ବାକୀରାଜ ଦ୍ୱାରା ବନୋଇ
ଦୁର୍ମାନ ଦର୍ତ୍ତମାନ ହକାରେ ପ୍ରବଳ ରହିଲା । ସେହି ନକରମାନେ ହମ୍ମି

କର୍ମ କରିବେ ଓ ବାରିକମାସୁରି କିଷ୍ମାନସ୍ତାରେ ଜଜଣା ହିନ୍ଦେ ଠକା ନେବେ । ମାତ୍ର ଫିଲପ ସାହେବ ହେସାବ ଗୁଣ୍ଡାଇବା ସକାଗେ କଳକରାବୁ ଯାଉଥିବାରୁ ଏହି ଲେବିଙ୍କ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ବେହାର ଲାଲବାର କର୍ମରକ୍ଷର ନେବେ । ଏଠାର କର୍ମ ସକାଗେ ଛଣ୍ଡେଲ୍ ମେନ୍ ସାହେବ ଅବିବେ ଏହି ଉପ ଜନରକବ ।

ପଲ୍ଲନ ବହଳ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଫଃଶର ବ୍ୟଥାର ଅଞ୍ଚଳ
୧୭ ରେଖିମେଘୁ ଏଠାଗ୍ର ବଜ୍ରଦରବାଟେ ମୋଲମିନବୁ ଯାଉଥିଲୁ ଓ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ସେହିବାଟେ ୧୯ ରେଖିମେଘୁର ସିପାତ୍ ଆସିଥିଲୁ ଏଥିରେ
ମରି ଓ ବେଠିଦ୍ୱା ଥିଲା ଓ ରହିବ ଯୋଗାଇବାର ସେ ଧୂମଧାନ ଲାଗିଥାଇଛି
ସେଥିରେ ସହରର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବା ଦିଇ । ମୋଟପଲଗ୍ର ହୃଦୟ ଅପିବା
ରଣ ହୋଇଥାଇ ଏବଂ ସଙ୍ଗ ପାଇଁ ମେର କର୍ମର ବ୍ୟଥାର ହେଉଥାଇ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଦୁଃଖରସ୍ତବର ଗଜେତରେ ପାଠକଲୁ ଯେ ପଣ୍ଡିତ
କଲେକ୍ଟର ବ୍ରାହ୍ମନ ସାହେବ ଉଗ୍ରଲୟୁରକୁ ବନ୍ଦଳ ହୋଇଗଲେ । ହେଠାତେ
ଯଏବୁ ମାଟ୍ଟିଷ୍ଟେଟ୍ ନିୟମକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରେ ଏହାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ
ଆ ତ୍ରମଣ୍ଯ ସାହେବ ଦୂର ହୋଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସେ ତୁମ୍ଭି ନେଇଥିବାଗୁ
ରଖିଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଗେତ୍ରତ ସାହେବ ଘୟୁଥାରୁ । ଗେତ୍ରତସାହେବ
ତୁମ୍ଭି ସମୟରେ ଏଠାରେ ଜାସ ବଲେକ୍ଟର ହୋଇଥିଲେ ଅଭାବ
ପାଠକମାନେ ଜାହାଙ୍କ ଉତ୍ତରମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିବାର ଅଛି ପରେବୟ ଦେବାର
ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।

କଟକର ଅଭିନ୍ଦୁଷ ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ଵର ପୁଲିଷ ଗ୍ରା କାନ୍ତର ଖାହେବ ପଥମ-
ଗ୍ରୋଣୀଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଜଳଲ ଶୁଭ ମହାରାଜୀମାନେ କଥା ଅଛିଛିଧର୍ମ
ବନ୍ଦିର ସର୍ବ ହୋଇଥିବାକୁ ଯଥା - ତବରତ ପଦ୍ମପାହେବ, ବାବୁ
କେବି ଦିନାଥ ପଣ୍ଡିତ ଓ କାନ୍ତ ଦିନାନ୍ତାଥ ବଦିଥିବା ।

ଗତମାସ ତା ୧୨ ରିଗ୍ ବ୍ୟଥି ଦୂରପ୍ରହରି ଭାରାଗ ୨୫ ମିନ୍ଟ୍‌ଠାରେ
ବିଶ୍ଵାନଗରରେ ଚମିକଷ ହୋଇଥିଲା । ତାହା ଏତେ ବଳବାନ ଥିଲା ଯେ
ମେହେ ନିଦାର ତୁଟି ବସିଲେ ।

ଜଗପ୍ରାହିର ଗେଜେଟର ପ୍ରକାଶ ଯେ ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ର ମେଖର ବାନ୍ଧିତ
ଡେଓଫିଲକ୍ଷେତ୍ରର ଓ ମାଛଧେଣ୍ଟର ପକ୍ଷମଳୀ ଧାଇଥିଲା ।

ନୟପ୍ରସେଣ ପ୍ରଥାନ କମିଶରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକମେ ରବର୍ତ୍ତମେଣ
ଛଣ୍ଡି ଥା ଉନାର କୁରହାନପୂର ରନ୍ଦା ଓ ନାଶପରଗେ ଥିବା ଏକ ପ୍ରତି
କାଳୟକୁ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଏକ ଚିକଣ୍ଠାର ପ୍ରତିକାଳୟକୁ ଟ ୩୦୦୦
ଟଙ୍କା ଓ ଡିମେର ପ୍ରତିକାଳୟକୁ ଟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମହୁରଦେବରେ ବିଦ୍ୟାଗିଷ୍ଠାର ଫଳ ଉତ୍ତମ ଓ ସନ୍ନୋଧକଳାଦ
ଛେତ୍ରର ବର୍ଷମେ ଯୁଗମ୍ଭାବୀ ଥାଏ ସେ ଦେଇଲେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ସଂଖ୍ୟା କୁଣ୍ଡଳ
କରିଥାଇ ପ୍ରମାତ୍ର ହୋଇଥାଇଲା ।

ତେଜିକୟୁସର ଅବଶରେଲ୍ ଯେ ମଧ୍ୟପଦେଶର ନାମର ଅବଶ
ରେ ହୋଇଥିଥାଏ ଦିବ୍ସମୀରାର କଞ୍ଚିପନରେ ବୁଝିର ଆହୁକର
କଥା ଉଣ୍ଡେଖ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଏଥରେ ଦେବଳ ରହିଥିଲ କେବେଳ
ନଷ୍ଟ ହେବାର କଣାଯାଏ । ବିଶ୍ଵର ଶିଗିର ପତିବାବୁ ଫଳପ୍ରତି କେବେଳ
ଉପବାର କବିଥାରୁ ଏବଂ ତନ ଗର୍ଭି ଚିହ୍ନାରେ ଗର୍ଭ ଉତ୍ସମ ହେବାର ମୁଣ୍ଡ
ଯାଏ । ମାତ୍ର ଦତ୍ତମାନ ଘମଳପୁତ୍ରରେ ତଙ୍କାରୁ ସେ ୧ ର ମହିଳ କିମ୍ବା
ଦେବୀର ରୂପ ଯାଏ ।

କେନ୍ଦ୍ରିଯୁଗ କୟା ଲେଖିଥିଲାକୁ ଯେ ଶୋଭା ବୁଝି ହୋଇବାକୁ

ଥିଲୁ ଓ ଅବସ୍ଥା ଆକାଶ ମେଘାଛନ୍ଦ ହୋଇ ଅଚୁରି ବୃକ୍ଷ ହେବାର ଏ
ଦେଖା ଯାଏ । ପ୍ରତିବି ବର୍ଷା ହେଲେ ତୁର୍ଣ୍ଣ ଅନେବାଂଗରେ ଜିନା
ହେବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ ଅଛି ।

ନିରଜନୀଶ୍ଵର ଥଦିମନବାହିମାନେ ବିଗ୍ରୋହ ଥର୍ମୁ କର
ଅଛନ୍ତି । ଭାରତାକରେ ସମ୍ବାଦ ଅଧିବାହୁ ଯେ ନବମରମାସ ଜା ୧୦ ରୁ-
ଜରେ ଏକଟାନାରୁ ଅନ୍ତମଶବ୍ଦର ପ୍ରାୟ କ ୨୦ । ୨୦ ଶର ପ୍ରାଣ ବଧ କରି-
ଅଛନ୍ତି ।—

ମଧ୍ୟଦେଶରେ ଜାପାନପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ମୁକ୍ତ ଅଗ୍ରମୟ ଉଚ୍ଛବେବାର ମହିନେ
ତୁ ୧୦୦ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇନ ପାଉଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନଳୀ ଶବ୍ଦରଙ୍ଗୀଁ ଏବପରି ୪୫୩ ଲେଖାଏ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଦେବାକ୍ଷାରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଣ୍ଡୁ
ଉତ୍ସିଧା ସମ୍ବନ୍ଧ ସହାନ କରି ଆବଶ୍ୟକ !

ବିମ୍ବେଇର ଘୋଷନାକୁର କେନରିଲ ତାକୁର ଛାନ୍ଦୀ ସହବେଙ୍ଗ
ମୁଣ୍ଡ ହେବାର ଜାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ହଟକିହପନ୍ୟାହେବଳୁ ନିଯାତ କରିବାର
କାଗର ଇଣ୍ଡିଆ ମାଝମୂର ଅନ୍ଧବେଶ କରିଥିଲୁଗାନ୍ତି ।

ପୁରୁଷପୀତ୍ରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାହାଯାଃ ପନ୍ଥିତ ଚେଦାଦ୍ୱାଗ ମନ୍ତ୍ରିକ
ତୁ ୫୦୦୦ ଲା ସଂଗ୍ରହ ବର୍ଣ୍ଣାକଳା ଛାତ୍ରିଦ୍ୟ ଶାତ୍ରମୟ ସର୍ବହାତାରଙ୍ଗଜ
ଅନୁଶ୍ରୟ କରୁଥିଲୁ । ଆହାଙ୍କ ବିଜରର ଉତ୍ତମ ଉପାୟ ହେବେ
୧୫ଲା । ସହଳରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହୋଇପାରିବ । ବିମ୍ବରେ ଅନ୍ତରେ
ଧନବାନ୍ତ ଅଛିଲୁ ସବୁ ମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରିକ ଅନୁଶ୍ରୟଙ୍କା ଅଧାୟହେବା ସହଜ
ବିଧାପାର ନୁହଇ ତେ ଚେଦାଦ୍ୱାଗ ଯେବେ ଏତେକଳା ଉଠିପାରେ କେବେ
ସେହେବର ଥିଲୁ ବ୍ୟକ୍ତି ସନ୍ଦର୍ଭ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦୁଜର ଗଣେ ସମ୍ମାଧପତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ମଧ୍ୟାବୀ
ଥିବ ଦୂରମୋହର ମୂର ଏଥିର କଣେହୁନ୍ମୁ ଅପଣା ପୃଷ୍ଠାପତ୍ର
ମ୍ୟ ଅନେଖଣାର୍ଥେ ବନ୍ଦରୁ ଗଲ ଓ ଅନେହ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଉତ୍ତର ଧ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ମହୁଫେଣା ପାଇଲାମ୍ବ ଜାହାଙ୍କୁ ରହି ପିତା ଓ ବନ୍ଦ୍ୟ ରହି
ପାହବଲେ ପାନ୍ଦବିବାର ଏ କୁ କତାମ୍ବ ଦୂରିକର ମୂର ହେଲେ
ଏହପ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି ଯେ ଯେହି ମଧ୍ୟାବୀରେ ଦେଖାନକର
ପ୍ରାଣମୟ ଜାହା ଦୌର୍ଯ୍ୟ ବିଭିନ୍ନର କୁମ୍ଭର ଭୟମ୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବ ।
ମଧ୍ୟାବୀ ସମୟରେ ଏଥର ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାନ ହେବାର ଭବିତ ମାତ୍ର
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଗଢ଼କାରରେ ଏବେ ମ୍ୟ ପ୍ରାତିହୃଦୟ ମାତ୍ର ଏହିକଥା
ଦେଇବ ଗଣ୍ୟାଇ ନାହିଁ ।

ଭାବୁପଦ

ବୁମରନଙ୍କ ନାମା ବୋଟିଏ କାହିଁ ଜଗତକଳା କଣ୍ଠୀ ନଷ୍ଟପୂରେ
ନାକାହି କାନେଖାପହୁଚୁ ବଢ଼ିଲା ଓ ଉପମା ସହିଲ ଦୁଇଧ ଲଗର ଦିନରେ
ରଚନା କରି ପ୍ରକାଶ ଦିଲିଅଛୁ ଓ କର୍ତ୍ତର ଜାପର୍କିଂ ଅଛି ମହାନ୍ ଅବେ
ଓ ପାଠ୍ସାଲ୍‌ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକଳ ହେବାର ଓ ମୁଦ୍ରାମାଧାରଣଙ୍କର ପାଠ୍ସାଲ୍
ଯକୁ ଅଟେ ଅନୁଠାରେ ଅଥବା ଭାଷବିନି
ତତ୍ତ୍ଵରେ ପ୍ରଦୂତ ପ୍ରାପ୍ତହେବ । ୧
ପାଠରେ ପଠାଇବାକୁ ହେବେ

ପ୍ରତି ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ସହ
ବୃଦ୍ଧାଳୀଙ୍କର ଯମ୍ବାଲ୍‌ପୁରେ ମୁଣ୍ଡିଲ ଓ ଫୁଲ

ବୁଦ୍ଧିମତୀ କା ୯ ରୁଗ୍ମ ମାହେ ଜାନେଣା ସଙ୍ଗେ ମହିଦା

ଦରବାରରେ କୁମିଳଙ୍କର ମାହେବଙ୍କର ବନ୍ଧୁତା

ମହାଗୁଜ୍ଜାଗୀରଥୀ ମହୀନ୍ ବାହାଦୁର

କଲେ ତେଜାହାଳ
ଦୁଷ୍ଟ ଯେଉଁ କାଣରେ ମହାଗ୍ରଘନ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ଦିଥଗଲ
ଆହା ଦର୍ଶନାଜ ସଂଖେପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ବୁମେ ପୁରୋ ନାବାଳବ ଥିବା ସମୟରେ କଣ୍ଠଲୁର ଗଡ଼ିଜାତ
ମାହାଲର ସାବକ ସପ୍ରଶ୍ରୀ ସଂଷେଖଙ୍କ ମାହାପିଞ୍ଜ ଓ ଜାତୀୟ ଧାରକର
ଆଧୀନରେ ଯାଇ ଏହି ଅମ୍ବେ ଆଜନର ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତ ବନ୍ଦିଅର୍ଥରେ
ବୁମେ ବାଲ୍ୟକାଳର ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟୟେନରେ ସେ ମନୋଯୋଗ ଓ ଯତ୍ନ ବଗୁ
ଯାଇଥିଲ ଜାହା ବ୍ୟର୍ତ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ । ବୁମେ ବନ୍ଦି ଅଧ୍ୟକ ହେଲାଗି
ବୁମେ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟାପଠନ ଓ ଅଭ୍ୟାସରେ ହେଲା କରି ନାହିଁ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ପଣ୍ଡିତ
ଓ ବନ୍ଦି ପରିବେ ଓ ଆପଣା ବିଜ୍ଞାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ରହିର ଓ ବିଦ୍ୟା-
ଶିକ୍ଷାରେ ଘୋଷିତତା କରିବାରେ ବୁମେ ଜ୍ଞାନ ଜଣା ନୁହେ । ବୁମେ
ପରିମର୍ବର୍ଷ ହେଲା ବନ୍ଦି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ବିଲୁବ କର ଗରୁଣକଳ ।
ପ୍ରଥମରେ ବୁମ୍ବକୁ ବନ୍ଦି ଓ କପରିମାନ ହୋଇଥିଲ । ଓ ବୁମେ ସୁନିଶ୍ଚର
ପ କ ମିଳ ସାହେବଙ୍କ ପରମର୍ମ ମାଗିଲ । ମିଳ ସାହେବ ସନ୍ ୧୯୭
ବାଲର ରିପୋର୍ଟରେ ଜଳନ୍ତର ବିଷୟମାନ ଏହିରେ ଲେଖାଇଛନ୍ତି କି

କେଳାନାଳ ଗଜା ଅନେକ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣା ପ୍ରଧାନ ଅମଲୀ-
ମାହଙ୍କୁ ଅପଣାର ସମୟ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ । ମାଥ ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ
ହେଲା ସେ ଏକଦିନ କଟକରୁ ଅଧି ତାହାଙ୍କ ଚିତ୍ତପୂର୍ବାର୍ଥ ରହିଗଲାନକ
ମନ୍ଦାଗରଣ ହେଲା ବିଶ୍ଵାଳା ହୋଇଥିବାର ତହୁଁଙ୍କ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍‌ବାର
ବରିବା ନିରି ହଜୁରର ସହାୟତା ପ୍ରମାଣିତ କଲେ ଓ ହଜୁରପ୍ରାଣ ତାହାଙ୍କ
କରିବ ଓ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଗ୍ଜିବାର ବହିଲେ । ବିନ୍ଦୁ ସେ କିଛି
କଲେ କରିବ ଓ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଗ୍ଜିବାର ବହିଲେ । ତାହାଙ୍କର ଗଜିଖେବାଗଣ୍ୟ-
ଅପଣା ରହୁଇମାନଙ୍କର ଜମା ଶର୍ଚ୍ଚିର୍ଯ୍ୟକଲେ । ତାହାଙ୍କର ଗଜିଖେବାଗଣ୍ୟ-
ମାଳା ହେବା ଓ ହଜୁରର ବିଦ୍ୟ ଫେରଣ ଯେତେ ଅନ୍ତ ଦୋଷାରେ
କେତେ ଅଳ୍ପ ହେବାର ବହି ଥିବା ବିଦେଶନାରେ ତାହାଙ୍କର କିଛି
ସାଥାରୁ ଉତ୍ସୁକାରଣରେ ଏହିମନ୍ତବାର୍ଯ୍ୟ କରିବାନିମିତ ବରଣ୍ୟାତ୍ମି
ରୁପୋତ୍ତ୍ଵବିଲାଞ୍ଚ ନର୍ମ୍ବ-ରଗରଣ ଦାସଙ୍କ କିମ୍ବା କରିବାନିମିତ ହଜୁରର
ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଚିଆଗଲା ।

କୁଳରିପୋର୍ଟରେ ଅତ୍ୱରି ଲେଖାଣ୍ମ ଯେ ଗଢା ବର୍ଜମାନେ ଥିଲା

କଲୁଗ ମରିଜାମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ବସନ୍ତ ମାନଙ୍କର ତେଜର ଶୁଣି ପଥାନମାନଙ୍କ-
ଠାର କରୁଲୁଥିବ ନେଇଥାହାନ୍ତି । ଏବ ସେ ଅଧିକା ବିଷୟକାର୍ଯ୍ୟରେ କହି
ସମୟ ଯାପନକରି ସ୍ଵଦ୍ଵା ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଣିବାର ଯେପରି ଉଚ୍ଚା ପ୍ରକାଶ
ଦରିଆ ହାତି ତହିଁର ସେ ଉତ୍ତମ ଗଜା ହେବାର ଆମା ହେଉଥାଏ ।
୧୦ ବି ଶୂର୍ଗ କଳୀଯାଇଥିବା ଏହି ଅଧି ସମ୍ବଲ ହୋଇଥାଏ ଏବ ସେ-
ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କରିବାର ଯେ ତୁମେ ଅଗମୁ
କତି ॥ ଫଳଦୀପ୍ତ କରୁବ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ନ୍ଯାୟ ଓ ନୈତିକରରେ ପହଞ୍ଚା
ଦେଇ ସେମାନଙ୍କଠାର କରୁଲୁଥିବ ॥ ୧୧ ଏ ସମୟ ଅନ୍ୟଥାପୁ ମାଧ୍ୟମ
ତେବେର ଉଠାଇଦେଲ ଓ ଏଥର ଏହିଧଳ ହେଲୁଯେ ତୁମ୍ଭର ରହୁଣ-
ମାନେ ଅଧିକ ତୁମ୍ଭ ଓ ଏତୁ ନିର୍ମତିଦରେ ରେଗବଳେ ଏବ ଦୌରାତାନ୍ତିରେ
ଅନ୍ୟଥାପୁ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଉତ୍ସର ପାଇଲେ । ଓ ଅତିଥି ସୌଭାଗ୍ୟରାକା
ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ପରି ଅନୁବନ୍ତ ହେଲେ । ହଜର ତୁମ୍ଭ ଲିଙ୍ଗ
ଅବସ୍ଥା ଅନୁସନ୍ନାନ କରିବାପ୍ରାଗ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଥମେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରି ତହିଁ-
ଭାଗର ଯେପରି ନ୍ୟାୟ ଓ ଯହ ସହିତ ଅଧିକା ରଜ୍ୟ ଚଳାଇ ଅଛି
ସେଥିର ଉତ୍ତମ ଫଳ ଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଏବ ଉତ୍ସରୁ ଅନ୍ୟତା-
ଲିଙ୍କା ନିର୍ମିଣ କରିଥାଏ ଓ ଉତ୍ସବେଜ ଓ ଦେଶୀୟ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ
ସ୍ଥାପନ କରିଥାଏ ଓ ଉତ୍ତମ ସ୍ଵର୍ଗକାରେ କାର୍ଯ୍ୟମ ପଢ଼ିବ ଜଣିଥାଏ ।
ତୁମ୍ଭ ଲାଭକାରେ ଅଧିକାନ ଅନ୍ୟକ ହୁଏ ନାହିଁ ତେବେର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର
ମଧ୍ୟର ଓ ପଞ୍ଚଭି ନିର୍ବାହିଦରେ ଅଛି । ତୁମ୍ଭ ରାଜ୍ୟର ଓ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର
ଉତ୍ତମ କରିବାରେ ଅନେକ କାଳର ସ୍ଵଦ୍ଵାରୁ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ
ଓ ତୁମ୍ଭର ନ୍ୟାୟ ଏବ ଶାନ୍ତ ଶାସନ ହେଉ ବିଶେଷ ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନର
ଧ୍ୟେ ତୁମ୍ଭ ରାଜ୍ୟରେ ବାସ କରି ଅନେକ ଜଳାଳ ଓ ପତ୍ରଅଳମି ଅବାଦ
କରିଥାନ୍ତି । ଉପର ଲାଗିବ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁକୁ ଜ୍ଞାନ କରିବା
ରାଗେ ସନ୍ତୋଷିତ ହୁଏ ଯାଇଥିବା ପଦ ଦିଅ ଯାଇ-
ଥିବାରଣ କୋଷରେ ଯେ ଦାନ କଲ ତାହା ମଧ୍ୟ ବିତ୍ତକ ତମର ଦୃଢ଼ିଷ୍ଟ
ପଞ୍ଚଥିବା ପଦେଶମାନଙ୍କର ଯାଇଥିବା ଦୃଢ଼ିଷ୍ଟ ପାଇତ ଲୋକମାନଙ୍କ
ତୁମ୍ଭେ ବାହାଯି ଓ ଅଗ୍ରଧୀ ଦେବା ଦିଶ୍ୟ ହକ୍କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର ରଫ୍ରେଂ୍ଚ
କଲେ । ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ଦେବା ସକାମ ଅନ୍ତରେ କର
ସେଥିରେ ୧ ୧୦୦୩୩ ବ୍ୟବ୍ହାର କରି ଓ ଯେଉଁ ଦରପ ଓ ଦାନୀ ରହିଲା

ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଜାଇ ନଷ୍ଟ ହେବା ଉପରେ ଅନୁକୂଳୀ ନ ଗଲେ ଶୈମାନଙ୍କୁ
ଟ ୨୭୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଶାବ୍ଦିତ୍ୱବିଧି ଓ ନଗବ ଟଙ୍କା ଦେଇ ବିଶେଷ
ସାହାଯ୍ୟ କଲ ସମ୍ପଦାୟ ଦୂର୍ବଲଙ୍କାଳରେ ଭୁମ୍ଭର ଥାନ ଅମାର ଓ ଭଣ୍ଟାର-
ଦେଇମାନ ଖୋଲୁ ଥିଲା ଓ ବିଶିବାଗ ଗଢ଼ି ଥିବା ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ
ଆଜ ପାଇଁ କି ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଥାନ ନଗବ ବିନ୍ଦି କରିବା ଛାଡ଼ା
ଦୃଶ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିପୋଷଣ ଅଥବା ଅଧିକା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୁଝିବା
କିମିତା ଟ ୧୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ମ ୧୦୦୦ ହଣ ଥାନ ବିନ୍ଦା ମୂଲ୍ୟରେ
ଦାନ କଲ ବିନ୍ଦା ଉଦ୍‌ବାର ଫେଲ । ଏପରି ଦୂର୍ବଲ ସମ୍ପଦରେ ପରିଦ୍ରାଵନ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ଭୁମ୍ଭର ଟ ୧୫୭୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟପ୍ତ ହେଲା
ଏବଂ ଛଦ୍ମାର ବନ୍ଦ ସହସ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ବିହୁଲୀ ସମେତ ନାହିଁ ।

ଭୁବେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ଉପର ଲଖିତ ପ୍ରକାରେ ଅଛି ଭାଙ୍ଗୁଣ୍ଡ ଭୁବେ
ଚଳାଇ ଥିବା ଏବଂ ଦୂର୍ଗଷ୍ଠ ସମୟରେ ବଦାନ୍ଧତା ପ୍ରକାଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି
ଅଧିକ ହୁବୁର ଅଛି ଆନନ୍ଦ ସହିତ ମହାରାଜପତି ଏବଂ ଯେଉଁ ମୁଲକ
ଭୁବେ ପରିଥାନ କରିଅଛି ଜାହା ତମୁଙ୍କ ଦେଇଲେ ।

ହକ୍କୁ ଗରିବା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଜିବିବାର ସବୁଣ୍ଡିମେଣ୍ଟର
ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ସନ୍ଦେଖ ଭାଙ୍ଗି ହୋଇଥିବ ତେ ତୁମ୍ଭର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦ୍ୱାରା
ବିଷ୍ଣାସିତ ହୋଇ ପଢ଼ିବାର ଓ ଆରଜନକାରୀ କଲ୍ପର ଅକ୍ଷ୍ୟ ମ ଓ
ଜମିଦାରମାନେ ଅଧିକାର ଗାଇଗି ତେ ଜମିଦାରର ପାର୍ଯ୍ୟ ପରି
ସୁନାରେ ନିର୍ବାହ କରିବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଦାନାନ୍ତା ଓ ଦାନଗାନାନ୍ତା
ଯେ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ କେବଳ ବୈଦ୍ୟର ଅନ୍ତରୀମାନ୍ତର ହେବେ ।

22

ପ୍ରକାଶନ

ଆୟକୁ ଉତ୍ତଳପଣ୍ଡିକା ସଂଖ୍ୟାଦିକ ମହାନଦୀ

ବିଜ୍ଞାନ

ନାହାଗ୍ରୀ

ଅମ୍ବେ ଗୁଡ଼ିପାଇ ଅଭୟନ୍ତ ଅନନ୍ତିତ ହେଲୁ ଯେ କେଳାନାଳର
ମହାଗୁଳ କଞ୍ଚକମୁଳରେ ଗୋ ଓ କି ପ୍ରଦବ୍ଧତ୍ଵୀ ପ୍ରଥାନ କରିଥିଲୁଗୁ,
ଦୁଇଶଙ୍କଟି ମୋଗଳବଢ଼ି ଖେଳିଛି ସବାମେ ଓ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦତାରକ
ସବାମେ । ପରି ତୁମବେ ତୁ ମାପିକ । * * ଜୁଲା ହେଲି ।

ଏ ଅଛି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଇ ଅଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମଗାତ୍ରେ ଏପରି
ଦେଇ ଦେଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ୫ * ଲକ୍ଷ ଅତିଥି ଆଜି ଅଣେ ଏଥିରେ
ଗୈତ୍ରୀଏ ହସ ନିର୍ବାହ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତବିଗୈତ୍ରୀ ପରିଦର୍ଶରେ
ସେବେ ୫ ଟଙ୍କା କରି ଦୂର୍ଧି ଶୁଦ୍ଧି କରୁଛେବ ଜାହାନେଲେ ସୁନ୍ଦର
ହେବ ।

ଆମ୍ବେ ମହାରାଜଙ୍କ ନିବାରଣେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମ୍ଭାବ କରିଅଛୁ ରଗହା
କର୍ଣ୍ଣ ସେ ଓ ଅମ୍ଭର ଦିନିମୂର୍ତ୍ତ ସାହେବ ଭାବା କିବେଳନା କରିବେ ।
ମଧ୍ୟର ତେ ମଧ୍ୟର ଅଚ୍ଛ ନିବାରଣ ସମ୍ମନ ଏବଳଣର କରୁରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁବ ଦକ୍ଷ
ସମ୍ମ କରିବାକୁ ଡିଏ । ସତ୍ତିରାମାନେ ଏହା କମ୍ପାରକରୁ ସେ ମଧ୍ୟର
ହରବ୍ରଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟର ହରବ୍ରଦ୍ଧ ସାଧନ ମେବା ପ୍ରସର ଏଥର ବିପରୀତ
ତର ଏହା ହାନରେ ଦେଖାଯାଇ ପାରେ ସମ୍ମ ମାତ୍ର ମୁଲ୍କ କିବେଳନା
କରେ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଘଟେ ଅଭିନବ ଅମ୍ବ ପିଲାମାନକୁ ବ୍ୟାଧିମଦ୍ଦିଧାରେ
ଯିହି ଦେବାର ଅଛି ଆମେମାମେ ଉତ୍ତରାନ୍ତ ଦେବାର ଉତ୍ତରାନ୍ତ

ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅମୃତ ଅଜନ୍ମ ଅଶ୍ଵବା କରିବୁ ଓ ଶ୍ରୀଶିଖି
ସାହେବ ବଦାଳିଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେତେପିକି ସେମାନଙ୍କ
ଗାସାରିକ ଗଣ୍ଡି ନ ହେବ ଇଲ୍ଲାରେକମାନେ ଯହିବ ଜାଙ୍କ ମାନ୍ୟମାନ
କରିବେ ଜାହା କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁର କରି ସେହିଧରି
ମାନ୍ୟ କରିବେ ମାତ୍ର କେବେହେବେ ଅପଶାର ଚାଲୁ ଛନ୍ଦନ କରିବେ ।

ଏବେ କଲିବଜାର ପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ଥଳ ସନ୍ତୋଷ ଆଦିମ୍ୟକ ଜାଗିବା
ବିଧ୍ୟାମନାଳୀ ଶ୍ଵାପନ ହୋଇଥାଏ ସେଥିରେ ମଞ୍ଚଯତ୍ର ଉତ୍ସବ ଶିକ୍ଷା ଚିଅ-
ଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମୃତ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ତେଜାନାଳର ମହାବୂତ
ଏବି ସ୍ଥଳ ଉତ୍ସବରେ ଦିବେଶନା କରି ବର୍ତ୍ତକ ସ୍ଥଳ ମନ୍ତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ
ବିଧ୍ୟାମନାଳୀ ଶ୍ଵାପନ କରନ୍ତି । ଏଥରେ ଗର୍ବ କରି ଅନ୍ୟକ ପଢ଼କ ନାହିଁ
ମାତ୍ରକ ଟଙ୍କା ଛା ହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଏଠାରେ ଆଠଙ୍କାରେ
ବୋଧ କରୁଁ ଏକଙ୍କଣ ଶିକ୍ଷକ ଆସୁଥିବ ବାବି ଟଙ୍କାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଗର୍ବ ତଳିବ ମାତ୍ର ମହାବୂତ ଏହିଅଛୁ ଗର୍ବରେ ଗାରଜାଲ ସକାଗେ ଏକ
କାର୍ତ୍ତିଷ୍ଠମ୍ ଶ୍ଵାପନ ଉତ୍ସବ ଅମ୍ବ ଦିବେଶନାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହସକୁଣ୍ଡିମ୍
ଏଥରେ ଅନ୍ୟକ ଉପକାର ହେବ ।

୬୮୭୯

Q, G, G . Q

ଶ୍ରୀକୃତି ପାତ୍ର ଉପରେ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି
ନିବେଦନ ମେଳକ

ଏହି ନାମ୍ବିଳଦ୍ଵାରା କରିଥିଥି ସଂକିଳିତ ଘପଣଙ୍କ ବାପାହକ ପରିଚାରେ
କହୁଛି ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରଦାନ କରିବାକେବେ ।

ଯେହେତୁ ଏକପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସହାୟାରେ ଅବେ ଏକ ସର କରିଥିଲେ, ଉଚ୍ଚପରାଗରେ ଉଚ୍ଚଲାଶର ପ୍ରସ୍ତୁତିରମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗରେ ପାରଗନ୍ତା ଏବଂ ତାମାଳିତ ପଦର ମାଧ୍ୟମେ ଉଚ୍ଚପ୍ରକୃତା ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଉଚ୍ଚ ସହାୟାରେ ପରମାନ୍ତରୁ ହୋଇ ପାରିବାକିମିତି ହେଉସ ଦେଖାଇଲା ଏପରି ଉଚ୍ଚପରାଗରୁ ପଦମାନଙ୍କ ସହାୟ କରିଥାଇଲା । ସଥା,

ପର୍ବତୀ ଚନ୍ଦ୍ରମାଳାମ । ୨୩ । ଶାହମଣିକିଷନ

ପାଳିଅର୍ଥ ମହାବୁ କଣ୍ଠାସୁର
ଦୃଷ୍ଟିଯୁଧଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୃଷତ୍ତିଷ୍ଠାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀ ବୃଷତ୍ତିର୍ଜୁଣପାତ୍ରନନ୍ଦ
ଅଶ୍ଵରୋହିନୀ କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଥାର
ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ବରତଗମକାପାତ୍ର ଗୁରୁବଳୀ ଶ୍ରୀ ବରତଗମୁଖାବଳୀ
ଦରଗତସ୍ତ୍ର ଲଦ୍ଧିକାଳସ୍ତ୍ର ପଥାଳ

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ପ୍ରମନ୍ତେଶ୍ୱରମାର୍	ଶ୍ରୀ ପ୍ରମନ୍ତେଶ୍ୱରମାର୍
ଚନ୍ଦ୍ରମାର୍	ଚନ୍ଦ୍ରମାର୍
ସମ୍ବଲପୁରୁଷହର୍ଷଚନ୍ଦ୍ରମାର୍	
କର୍ମ ଦର୍ଶନକୁର ପ୍ରଥାନ } ବିଦ୍ୟାଲୟାର	ଶ୍ରୀ ସହାଯାମ
ପଣ୍ଡିତଶ୍ରୀଧନ୍ଦାମ ମିଶ୍ର } ବିଦ୍ୟାଲୟାର	[ବିଦ୍ୟାଲୟାର
ରହିବେଦ୍ରୁଷ୍ଟ ବିଦ୍ୟାଲୟର	
ପ୍ରଥାନପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ପ୍ରମନ୍ତେଶ୍ୱର } ବିଦ୍ୟାକୁଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱମରିଦ୍ଧିନ୍ଦ୍ରମୁଖ	
ମନ୍ଦିର	

ଶ୍ରୀତ ଗ୍ରାମାଧବକନ୍ତ୍ର } ଦିଦ୍ୟାବାଗୀଶ

ଶ୍ରୀ ମାଧବରଦ୍ଦ
ଦିଦ୍ୟାବାଗୀତ

ଭାଷାପ୍ରକଳ୍ପ ଲକ୍ଷ ପୂର୍ବଜନ
ନିରଣ୍ଟିକ ଶ୍ରୀ ରମେଶ୍ ଭାଗ } ଭାଷାଗହ
ଶ୍ରୀଶ୍

ଶ୍ରୀ ଗୁମହର ଭାଷାରହୁ

ପଦ୍ମବାଲକାଣ୍ଡ ମର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜୀମୁ

ଶ୍ରୀପୁରୁ ବାବୁ ଦକ୍ଷନାଥନାୟକ, ସମ୍ବଲପୁର ଜଳ୍ଲା ଅନୁଧାତ ମୁଲ୍ଯମହିର ଉତ୍ତରବିଧାରକ ।

ପକ୍ଷ ବାବୁ ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରୀ, ଅଧିକ୍ୟ ଛିହ୍ନ ରୁଂଗଜ୍ଞସ୍ଥଳୀ
ମିଶ୍ରମାସ୍ତୁର ।

ବାବୁ ମଦନମୋହନ କୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରଦେଶୀ ଧୂର୍ତ୍ତିଜଳ
ଦାର,

ଶ୍ରୀଯକୁ ବାବୁ ଉଦ୍‌ବାନୀ ଗଞ୍ଜର ସେଇ, ଅଧିକରିତାରେ ଉପରେ ଉପରେ
ଚାହିଁ ମାଧୁର,

ଶ୍ରୀମତୁ ବାବୁ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ଦୋଗୁ, ଏତକ୍ରମିତେଣେମୁଁ ମହିମାବରଶ୍ରୀମତୁ
ତେଷ୍ଠାତ୍ମି କମିଶ୍ନ୍ତର ସାହେବ ବାହାଦୁରଙ୍କ ବାର୍ଯ୍ୟାଲୟୁର ତେଜ୍ଜିବଣୀ,
ଶ୍ରୀମତୁ ବାବୁ କାଳୀକର୍କର ଦୋଷ, ବରଗଢ଼ ସ୍ଵ ଇଂରାଜିବିଧାନଧୂର
ଦେଇମାନ୍ତର.

ତା ୧୫ ରିଲ ମାହେ ଉପମ୍ରଗ୍ର } ପ୍ରେରକ ଗ୍ରାହକୁ ବିଜ୍ଞାପନ୍ତୁଠଳାଧିକ
ସମ୍ମଲିତ ରସ୍ତେ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ମୁହଁରା ଉଚ୍ଚିତ୍ ।-
୧୯ ପାତ୍ର ମହିରା } ବଧାରକ,

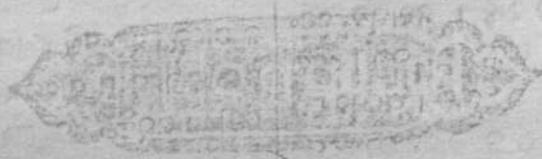
ବେଳେ ପରି

ବାଲେଶ୍ୱରନିବାସୀ ଗ୍ରାୟକୁ ବାବୁ ସଦାଚିତବାପ ଜ୍ଞାମଧେୟ କଣେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଚିତ୍ତମ୍/ସ ଜା ୮୮ ରଖିରେ ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ମାନିବାହୁଙ୍କା ମାରଣି-
ର କୋଥବାଯିଳା ପଦିବାରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଉଥିବାନ୍ତି, ଯେ ସେ
ଗ୍ରାୟକୁ ମାଲମଣି ବସାକଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଶୁରୁତବର୍ଷ ଛାତାଏସବୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାରେ
ଅନୁବାଦ କରିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବା; ମାତ୍ର ଅନ୍ୟଲୋକ
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରିଥିବାକୁ । ଅଭିବକ୍ଷଣ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ବାବୁମହାଗ୍ୟକୁ ଜଣାଉଥିବୁ ଯେ ଉନ୍ନୟ ସ୍ଵକର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟବଳ
ଆୟୁଧାବଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ ମୁଣ୍ଡିଲ ହୋଇ କିନ୍ତୁ ଥିଏଥେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବା
ଏକ ତୁଳ୍ୟବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରାଯଥାଳିପୁରେ ମୁଣ୍ଡିଲ ହେଉଥିଛି, ଗ୍ରାୟ ଦୂରବାର
ମଧ୍ୟରେ ଜାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇପିବ । ଅଭିବକ୍ଷଣ ବାବୁମହାଗ୍ୟ ସେ-
ବିଷୟରେ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ ଉତ୍ସମ ହେବ; ଯେହେତୁ ଏକପ୍ରସ୍ତବ ଦୂରବାର
ମୁଣ୍ଡିଲ ହେବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟକ । ଅଥବକ୍ଷଣ ଗ୍ରାୟାଠ ତୁଳ୍ୟବଳ ଓ ପାଇ-
ବନବାସ ମଧ୍ୟ ଯଥାଳିପୁରେ ମୁଣ୍ଡିଲ ହେଉଥିଛି, ପ୍ରାୟ ନିକଟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହୋଇପିବ ।

ପ୍ରସବମାଳକ ନାମ	ମୁଦ୍ରଣ
ଶବ୍ଦବ୍ୟାଖ୍ୟାନ	୫୦୫/
ଶବ୍ଦପାଠ ପ୍ରଥମଭାଗ	୫୦୧/
ଶବ୍ଦ ଉତ୍ତରପ୍ରଥମଭାଗ	୫୦୧/
ଶ୍ରୀ ମାତରମିବରାକଙ୍କଳ ରତ୍ନ ଭବତବର୍ଷର	୫୦୫/
ରତ୍ନହାପ ପ୍ରଥମଭାଗ	୫୦୫/
ଶବ୍ଦ ଉତ୍ତରପ୍ରଥମଭାଗ	୫୦୫/
କାବ୍ୟମୂଲ୍ୟ	୫୧
ବନ୍ଧୁପରିଚୟ	୫୦/୧୯
ବ୍ୟାକରଣ ସଂକ୍ଷେପ	୫୧
ବୋଯେବୟ	୫୦/
ଦୂରୋତ୍ସମ୍ଭବ	୫୦/
ସମ୍ମଲପର ଭାଗ୍ୟରିଜ ଚିତ୍ରମର ପକ୍ଷିତାତ୍ମମିହା	{ ଶ୍ରୀ ଦିତିନପଟ୍ଟନାୟକ ସମ୍ମଲପରମ୍ପରା ବିଦ୍ୟାଲୟସମ୍ମର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାଗକ

ଶ୍ରୀ ଦିଲ୍ଲିନିପାତ୍ରନାୟକ
ସମ୍ବଲପରମ୍ପରା ବିଦ୍ୟାଳୟପୂର୍ଣ୍ଣମହମ୍ବା
ତତ୍ତ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଗରକ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା କାହାରେ

ଅଗ୍ରମ ନାସ୍ତିକ ପ୍ରକଳ୍ପ

ପ୍ରସାଦ କାନ୍ତିଲିଙ୍ଗ ଓ ଶାନ୍ତିଲିଙ୍ଗ

ତଥାମନ୍ଦୁ ପୂର୍ବ ଜ୍ଞାନିଅର୍ପଣେ ଏ ବନ୍ଧାଳ ଗଲିତମାତ୍ର
ଯେ ଏ ଉପରେ ବହତ ହୋଇଥିଲା । ବିଷର ବିଷର ସମେ ଏହାର ନାମ
ପେରା ପାଇଲେ ଏବଂ ଦର୍ଶମାର ଆମ୍ବେମାନେ ପୁରୁଷକୁ ପରି ଏକଷାନିବି
ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଖିଲା ବହିଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଯହ ପରିବକରିବାକି ଫଳାଗ ପାଇଲା ତମିଶ୍ଵର
ଅଞ୍ଚଳୀନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର ତୁ ହୋଇ ନାହିଁ ବରତ ବହୁକାଳରେ
ଅନ୍ତକୁଣ୍ଡରେ ଯାଇ ଲାଭ ପୁଅନ୍ତା । (ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ୨୦ନର ପଦନେହି
ଖଳ) ତାହା ଏକାଦଶରେ ବହୁକାଳ ହେଲା । ମହାତ୍ମେଶ୍ଵର ଅନ୍ତର୍ଭାବ-
ଠାର ବ୍ୟାକର ସମ୍ମତ ଥାଏଇ ଦିନରିଲେ ଏବଂ ଏଥାର୍ଥ ହେଲେ ମୁକ୍ତ
କେବେଥିବୁ ସେଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଯେବେ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ରିଲେ ଏବଂ ଦିନେରମୟ ତା ୫୫ ରୁକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ତଳା ଦେଇ-

ଏହିମେଧ ସେ କମ୍ପ୍ଟୁ ଡାକ୍ତା ଦେବେ ଏକ ଅଂଶମାନେ ଉପ୍ରକଳିତ
ଯେବେ ଗର୍ବ ହି ବନନ୍ତର ପାଇଥିବେ ଜାହା ଛାତା ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ଅଂଶକୁ ମୁଦ୍ରଣ କରି ଚିନଠାଙ୍ଗ ଘର ଯା କ୍ଷେ ଦିଲ ଉପରିଗତ
ଗର୍ଭର ଏକକଲ୍ପନା ନା କୋଣାର୍କ ସ୍ଥା ଦେବେ ଏକ ଅଂଶ
ଅଧିକ ଓ ସଥି ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପରିପାର କୁମ୍ଭପ ପାଇଲକୁ ଫଳା
ଫଳାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇବାକୁ । ଏହି ମାହିକ୍ଷେ ଡାକ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ବୋଥୀ
ମୁଦ୍ରଣ କମ୍ପ୍ଟନର ଗୁରୁମାନେ କି ଯାହାକୁ କର୍ମ ରହିବ ହାବୁଁ ସେମାନେ
ପରିପାର ପାଇବେ । କର୍ମମାନ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ କଣ୍ଠାପରି ଯନ୍ତ୍ର ଦିଲେ କମ୍ପ୍ଟୁ
କାଳ ଉପ୍ରାପନକୁ ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ ଅନମାନ କୁଥରିଲେ ହେସାବପତ୍ର
କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଲେବିତୁ ହେବ ଓ ଦେ-
ହେବିଲେ ଅନେକ କେବଳ ଦର୍ମନ ବାହାରେ ଯାଇଯାଇନ୍ତି । ବକ୍ଷାଦିର
ଦେଇ ଅର୍ଥର ଓ ହେବିଲର ଅର୍ଥର ଲାଗେବାର ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବିବାର କଥା
ଦେଇ ଦେଇ ଯାଇ କାମର କୁମ୍ଭମାନ କାହାରେ ଏକମ କଥା ବିଦ୍ୟୁ
। ଯାହା ହେବ ବକ୍ଷାଦିଲେଗ ହେବ ଏହି ମାତ୍ର ଅଂଶମାନେ ବକ୍ଷ-
ନ୍ତି । ଏମାନବର ଦର୍ମନମାନେ ଯାହା ହେବ ଅପବିଷ୍ଟ ଉତ୍ତରିଲେ
ଅଂଶମାନେ ଜୟଶ୍ରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୪୮

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମୁକ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସବ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଚାରିଷ୍ଠ ଉପହର
ହେବାର ସାହାଯ୍ୟମର୍ମର ଅଳ୍ପଶୂନ୍ୟ ହେଲାଣି । ଦେଖାଯିଗୁମାନଙ୍କେ ଯଥା-
ସାଧ୍ୟା-ସମ୍ଭାବନାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଏବଂ ଧ୍ୟାନ । ପ୍ରାମାଣିକ ରକ୍ଷା ଫିଲ୍ମର ଉପରେ
କରିବାକୁ କାତର କାହାକୁ । ଉତ୍ସବମର୍ମର କେଣ୍ଟନିଶ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ
ସାହାଯ୍ୟବାଜାର ସର୍ବଧାରଣାକୁ ପରେ ଦାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି
ସାହାଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ କ୍ଷିର ଉପରେ ବିନ୍ଦୁ କହୁଛି କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି
ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଲା ଉପରକରି ପ୍ରାୟ ଏକ ଶାନ୍ତରେ ସାହାଯ୍ୟକ ପ୍ରଯୋଜନ
ହେବାକୁ ଧରନାକେ ଦିଦିନରେ ପ୍ରାମବରକାରେ ଭୁଣି କରି ସାହାକୁ ଉପରକରି
କାହାକୁ ପନ୍ଥପ୍ରକାଶ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏବେ ଲାଗୁ ବୋଧ ହେଉଥିଲା ।
ବଧାନ ନ ବସୁଳେ ନ ଚଲେ ବନ୍ଦକରି ଅମ୍ବେମାନେ ଉପରା କରି ଯେ
ଶାଧ୍ୟନ୍ତରରେ ହରିଯାଥାରର ମୂର୍ଚ୍ଛା ଦାନ କରିଲା । ବନ୍ଦ ଦେଲେଖି-
ବୋଲି ମନେ ବଲେ ଅନେହିଁ ଦୁଃଖ ଅନ୍ତରବରେ ଚାହୁଁ ଖେଳାନ-
ପାଇବେ । ଅଜିଏବ ପନ୍ଥପାଦକୁ ମନେ ନ ଦେଇ ପରିବାଳପାଇଁ ଯେତେ
ଥର ସୁରକ୍ଷାରେ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ ତାହା କରିଲା । ଠକର ନବାବକୁ
ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରକଟିଶପାରକ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକଳକ୍ଷୟକୁ ଦେଇ
ଅଛିଲା । ଦେହାରର ଚାର ଚରି ଛାତ୍ର ରେ ସାହାଯ୍ୟ କମିଟୀ ବସି ଜ୍ଞାନିକାରମୁ
କଲେଖି ଡେହାରେ ଉପରେପନ କରି ଏହିକଷ୍ଟ ଅଭୟ ଦେଇ ଅଜିଏବ
ନାହିଁଲା ଉପରକରି ହରିରେ ଆଜେକ ଦେଇ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ ଏହିପରି
ଉପରା ହେଉଥିଲା ।

ଦେଖାନାଳର ମହାକୃତଙ୍କର ଦେବତା ଥାଏ ।

କରିବେ ଅଥବା ଯାହାକିର ଅବସ୍ଥା ଏମନ୍ତ ଧର ଯେ ସ୍ଵୀଳ ପଠନର
ଦୟା କରିବାକୁ ଅଧିମର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ସେହିମାନେ ଏକାତ୍ମି ଦେଖ
କରିବେ । ଏଣିକିଲାଗଣ ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀ ପୁନଃଜଣ ମୁଗଳବନୀ ଏକ ଏକଚଙ୍ଗ
ଗତିଜୀବର ମୋକ୍ଷ ଦେଖାର ଅବଶ୍ୟକ । ଏହାର ଠଳୀ ଉତ୍ତରପତ୍ର
ସରୀଶେ ମହାବୂକ ଟ୍ରେନିଂକୁ ବନ୍ଦର୍ମିମେଶ୍ଵର ହୃଦୟରେ ଗଢ଼ିବ କରିଅଛନ୍ତି
ସେହିରେ ବୁଝାନ କାଗଜ ତ୍ୟାଗ ହୋଇ ଚିର୍ବିର କଳନ୍ତିଗର ବୃଦ୍ଧି ଦିନ
ହେବ ଓ ଅବଶ୍ୟକ କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମନ୍ଦାକିନୀରେ ସବୁ ଦେବ ।

ପ୍ରଦୀପ କୁମାର

“୧ ଦିନୀ । ଗର୍ବଶୀମେଣ୍ଠ ବଜଳା, ଦେହାର ଏହି ତେଣାପଦେଶକ
ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କରିବାର ହିଁ କରିଥିଲୁଗନ୍ତି ।

କଣ୍ଠା । କୋଣସି ଏକ ଦେଇର ନିବେଶିମାନଙ୍କର ଗଣନା କରି
ବାବୁ ଲେଖିଥିଲୁଗା କୁହା ଯାଏ । ସମୟ ସମୟରେ ଦେଇର ବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୌରାନ୍ୟ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦେଇଲା ଜାନା କଣିକା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସହେ
ଦେଇମାନଙ୍କରେ ଲୋକ ବଂଶୀ କରିଛି । ଉଗଲାନ୍ତ ଏକ ଅମେରିକାର
ନନ୍ଦନାକୁଟିଛି କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇରେ ସମ ଦଳ ବର୍ଷ ଓ ପ୍ରାହ୍ଲଦ ଦେଇରେ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଜାଗାର ଧରେ ଲେଖାଏ ଲୋକ ବଂଶୀ କରିଛି । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଉତ୍ତରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦେଶରେ ପ୍ରଥମେ ସନ୍ ୧୮୫୫ ସାଲରେ ତେବେ
ଜାଗା ପରି ୧୮୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ଲୋକ ବଂଶୀ ହୋଇଥିଲା ଓ ମଧ୍ୟପରେ
ଶରୀର ସନ୍ ୧୮୫୭ ସାଲରେ ୧ ଦେଇକିନ୍ଦରିୟ ସନ୍ ୧୮୫୭ ସାଲରେ
ଲୋକ ସଂଶୋଧନ କରୁ ଯାଉଥିଲା ଓ ସନ୍ ୧୮୫୭ ସାଲରେ ବରହଳା
ନିବେଶିମାନଙ୍କ ବଂଶୀ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ବଲ୍ଲଦେଶକ ଅନ୍ୟ ଚଲିମାନ
କିମ୍ବା ମେଲୁ ବଂଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଥାଏ ।

ପଦ୍ମା । ଛନ୍ଦଲଶ୍ରୀଦେଵର ଥାଗାମୀ ଦରଶାଲ ଲୋକ ମଂଜୁ
୮୭୧ ସାଲରେ ହେବ । ଛନ୍ଦଲଶ୍ରୀ ଛନ୍ଦଲଶ୍ରୀଦେଵ ଅତି ପ୍ରଥାଳ
ଥାଗ ଗୃହ ଥିବାରେ ଏହି ଅତି ଦ୍ୱାରାଦେଇ ଯମୁନାମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଲୋକ-
ଜ୍ଞାନ ସେହି ବର୍ଷ ଛନ୍ଦଲଶ୍ରୀର ହୈଇ ହୋଇଥାଏ ।

ଛ ଦୟା । ମୋର ସଂଖ୍ୟା କରିବାରେ ନାହା ପ୍ରକାଶ ଉପକାର
ଅଛି । ଯେପରି କୌଣସି ପୃଷ୍ଠାଲେବେ ଅପଣା ପରିହାରମାନଙ୍କର
ବନ୍ଦେ, ଲଜ, ବିଦୟାଧୀ ଉତ୍ତରାତି ଦିନ୍ଦେମାନ ନ ଜାଣିଲେ ପୁ
ସେମାନଙ୍କର ଅଭିନ ଓ ପ୍ରତ୍ୟୋଜନ ଥିବା ସହାରମାନ ଅପ୍ରେୟକନ କବ
ନ ପାରେ ସେହି ପରି କିନ୍ତୁ ବିବରଣ କ୍ଷତି କରି ସକା ଅପଣା ପ୍ରକାମା-
ନଙ୍କୁ ଉତ୍ସମ୍ଭବରେ ପାରନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଧାନାବ୍ଦି କରି ନ ପାରି
କୌଣସି ନିର୍ଭ୍ୟତ ସମୟରେ ମୋର ସଂଖ୍ୟା କଲେ କେତେ କାଳ ମାତ୍ର
ଦେଗର ମୋହମାନଙ୍କର କେତେ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଉନ୍ନତ ହେଲା ।
ଯାଏ ଓ ଭାବୁଗ୍ରାମକାଳେ ସେମ ସଙ୍ଗେ ଦୂରନା ବର୍ଷ ପା
ଇହିହିରେ ଲୋହମାନଙ୍କର ସୌଭଗ୍ୟ ଓ ସେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇପାରି
ସେଥିର ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବ ଉତ୍ସାହ କରିପାରନ୍ତି ।

* ଦିନା । କୁର୍ରାମ୍ଭ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ କଲେ ଯେହ
ଜୀବନର ଅବତି ତମିର ସଂଖ୍ୟା ଅଧେଷ୍ଠା ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ଭିନ୍ନ
ଥିବାର କରାଯାଇ । ଏହି ମନ୍ଦିରମେଣ୍ଡ ଓ ସର୍ବମାଧ୍ୟର ବ
ଏବେଦମର ଉପରୁ ଧସର ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଯଥେଷ୍ଟ
ହେବା ନ ହେବା ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଜୀବନଗ୍ରହକ ଆତିବାର ଅବଧିକ
ଅଧିକ ଦେଶାର ଆଜା ଦେଶର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ବରିବା ସକାଳ ଅଧିକ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଥିବା ନ ଥିବାକୁ ଉପରୁ ଜୀବନ ଯାଇଥାରେ ମନ୍ଦ ଦୂର୍ଭବ ଉପରୁ
ପର୍ବତ ଜୀବନ ସଙ୍କେ ବେଳେ ଦିବାରେ ଉପାୟ ହୋଇଥାରେ ।

୨ ଦିନ । ଗୋକୁଳାଜଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ନହିଁବା ସହାୟତାରେ ସେ ସ୍ଥାନରେ
ଲେବସଂଖ୍ୟା କଢ଼ିଯାଇ ମନ୍ଦିରର ହାଗୁହାରି ଆଦ୍ୟ ଓ ଯେତେ ବ୍ୟସରେ
ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବେଶାବିର ଅବର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ ଚାହୁଁ ଓ ଯେତେ ସ୍ଥାନରେ ଅଥବା
ଦୟା ଅନ୍ତରୁ ବ୍ୟସରେ ମୂଳ ଚାହୁଁ ଭାବା କଣାଥାର ତପ୍ତିର ପରିମା ଉପରେ
ଭ୍ୟାସ ଏ ପରିଳକ୍ଷ ଧାରା ହୋଇଥାଏନ୍ତି ତାଙ୍କ ଅନୁମାନ କବି
ପାରେ ।

ତ ଦଣ୍ଡା । ଲୋକରୁଙ୍ଗା କଲା ବେଳେ ପ୍ରତି ଲୋକର ଜାଗା
ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଲେଖିବାର ଦ୍ୱାରା ଅଛି ଏତକୁ ଶୈଖନାଳକରି ଦିଇ
ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଜାଗି ବନ୍ଧୁରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଇବାର ହେବ ଓ ସେମା-
ନକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବଳ ପୃଷ୍ଠା ଅଟକୁ ଓ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର
ଓ ଶିଳ୍ପଚଂର ଉତ୍ତର ଜାହା ମଧ୍ୟ ଜୀବିବ ।

ପଦ୍ମ, । ଅଧିକୁଥ ଓ ଅଧିକାରୀ ଜୀବନାନନ୍ଦର ହୃଦ ଓ ଭବି
ତେ ଜୀବନାକରେ ହତୀର ଉତ୍ସବ ଓ ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତକୁ ଓ ଅଜ୍ଞାନ
ଓ ଦର୍ଶିତକାଳର ପରିମାଣ ଜଣାଯିବା ସକାମରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମନୋବିଜ୍ଞାନା
ଜୀବନର ପାଦପଦ୍ମକ ଅଛେ ।

ଏ ଦୟା । କରିମେହୁ ଅପାର ହେତି କେତି ପଢ଼ିଲାଜାଣ ଯାଏ
ଅପାର ଉର୍ଗଳିଙ୍କ କିମ୍ବା ସାଧନ ବରିବା ସହାୟ ଦେଇଥିଲା କେତି
ଯତ୍ନାକ ହୋଇ ଖୁବାକ ପହାମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ ଯେ ବେମାନେ
ଦେବୁ ଘର କବରେ କବରିମେହୁର ପହକ ଯା ଦେବେ ତେ ଯାଏନି

ଏଇ ରିଗ୍ ମାତ୍ରେ ଜନଶ୍ରୀ ସଙ୍କ ଥାର୍ଟ୍ ମେହି

ପରିପାତ ମୁହଁ ନ ପାରି ଅଥବା କୋଣପି ଟିଥିବା ଆଶଙ୍କା କରି ଅନ୍ୟ କହ ନ ଦିଇବିଲେ ।

୧୦ ମଣ୍ଡା । ଲୋହପଂଜୀଆ କରିବାର ଟିକ୍ଟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ତାଥା କୌଣସି ପ୍ରକାଶରେ ଅଚରିତ୍ର ବିମ୍ବା ଦେଖା ଖଳଣା ଅଥବା
ମାହୁସ କଷାଇଦା ଅନ୍ତପାଦ୍ମରେ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ମନ୍ଦ ତାଥା ମଧ୍ୟ
ଖଳଣା ଟାଙ୍କେ କି ମୁହିଟାକ୍ଷେ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ମାହୁସ କରିବା
ଅନ୍ତପାଦ୍ମରେ କରି ଯାଉ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେସ ଗନ୍ଧାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଏ ଶ୍ଵର୍ଗା ହମଦ୍ଦରେ କହୁଦଳଗରରେ
ଯେତେ ବା ଦୂରିତମ ଅନ୍ତରବ ହୋଇଥିଲା । ଯକୁଶାମାନ୍ୟ ଥିବା-
ବରିଜାର୍ଥୀ ଯେତେରେ ଯେତେମାନେ ବାହୁ କୁଳେ ଜାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଆରମ୍ଭକି-
ମାତ୍ର ରି ଅଛନ୍ତି । ଏରା କବାଟ ଓ ଆଲମୁଣ୍ଡି ଉତ୍ତାଦି

ଗୁଣାପଦ ତାଙ୍କ ରିଗରେ ଆଳମେତେ ଜାହାଜ ସାରି ଲୋକଜାତର
ବନ୍ଦେଇର ପ୍ରସାଦ ବରିବେ ମୁହଁ ସମ୍ମତ ଘଥରେ ଯାଏବା କଲେ ହେଠାର
ବେଳେ ବୈତ୍ତ ବାଟେ ମାତ୍ରାକିକୁ ସିବେ । ଅଛଏବ ମାତ୍ରାକ ଦର୍ଶନ
ଦରିବେ ନାହିଁ ହୋଲି ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ କଥା ହୋଇଥିଲା ଜାବା କିମ୍ବା
ନ ହେଲା ।

କଣ ହେଉଥିଲା ? ଏହାର ପରିମାଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଗତ ଏପ୍ରାଇର ଗକେଟରେ କେବଳ ଯେ ଜୀ ଏହା
ଦକ୍ଷିଣ ମାର୍ଗରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ କର୍ବୁତ ସାହେବ ଦ୍ୱାରା ଯେଣିର କବଣ୍ଣ ମାଜିକୁ ପଦରେ
ଏକଟି ଲିଯାକୁ ହେଲେ ଏହି କାହାର ବମ୍ବିନ୍ଦରଙ୍ଗର ଜୀବ ଅସ୍ଥିଷ୍ଠାନ ସ୍ଥଳପଥ କର୍ମ
କରିବେ । ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ଏକମର୍ଗ ଧାରିକବାରେ କର୍ମ
କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଗତ ଦୁଃଖାବ ଶ୍ରାସୁକୁ ବାକୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମୟ ପିଣ୍ଡରେ
କଲେବୁଠର ଜଳଶେବନ ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟ ଭୂମିଅର୍ଥକଳ ମହିମାର ରାଗ ଶ୍ରାସୁକୁ
ବାବ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ବନ୍ଦେଶ୍ୱାମାସିଙ୍କ ଠାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ।

ଗତ ଥାଁ ଦିନ ବିନ ମଧ୍ୟରେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଧନୀତିଥି
ବ୍ୟକ୍ତି ପରିମୋଦ ଗାନ୍ଧୀ ହେଲେ ଅର୍ଥରେ କ୍ଷେତ୍ରପଥତା ବିବାଧୀ କମିଟିର
ବାବୁ ଗୋଟିଏନାମ ଛେନା ଏବଂ ଥାଁଙ୍କର ଗଜା ଶ୍ଵାରଣ ଜମାନାଥ
ବେବର୍ତ୍ତାପଣ୍ଡହାୟକ । ଧନ ଅର୍ହନ ଓ ସହ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁରେ ଏହିହେଁ ପ୍ରାୟ
ତତ୍ତ୍ଵ ଥିଲେ ଏବଂ ଦିନେଁ ମୁଖ୍ୟକୌଣସିମେ ଘନେକ ଧନ ବୁଝି କରିଅଛନ୍ତି
ଯେବେଳେ କି ଏହିହେଁ କୌଣସି ସାଧାରଣ ସ୍ଵତକର କାର୍ଯ୍ୟଧୀର ଉତ୍ସବ ଧନକୁ
ସଫଳ କରି ଲାଭାୟ୍ୟ ଉଥାତ ଯେହୁଲେ ଏବେଗୀୟ ପ୍ରଥାର୍ଥ ଦୃଢ଼ଗମାନ
ଅପରିମିତ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଯେଉଁ ହେଉଥାଇ ସେହୁଲେ ଯେଉଁ ମାନେ ପରିନିଜାଗର
ଦ୍ୱାରା ଧନ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଜାହାଙ୍ଗର ପ୍ରଗଂଧ ଅଛି । କୁଳପ୍ରଧାନ, ଆଲୀ, ପଟ୍ଟଧୀ
ଓ କହିବା ଗୁଜାମାନେ ଯେବେ ଏହିପଥ ଅଚରଣ କରିଥାନ୍ତେ ଭେବେ
ଏବନ୍ତି କାହିଁକି ବିନାଶ୍ଚ ହୁଅନ୍ତା ।

ବିମ୍ବନାତ୍ମକ କାହାର ଦେଖିଲୁଛା ?
ବିମ୍ବନାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୀ ପ୍ରସାଦାନ୍ତରେ ସମ୍ମୂଳପଥରେ ଅସଥିବା
ଲହାର ସ୍ଥମ୍ଭ ଗେଲ ଏବଂ ଅନ୍ଧାନ୍ତି ପ୍ରଦ୍ୟ କି ଯାହା ପୃହାଦି ନିରାଶ କିମ୍ବା ତ
ପ୍ରସ୍ଥୋତ୍ତବ୍ର ଦୁଆର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟରେ କଞ୍ଚକ ନାସ୍ତଳ ଗରକବି । ଯେ ଜୀବ
ର ଉତ୍ତା ହୋଇ କେବଳ ଏକଙ୍କା ରହିବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୀ ଛଣ୍ଡିଯା ଆଜି
କରିଥିଲା ।

କହିଲୁ କରଇ ଅଗ୍ରମ୍ୟ ବ୍ୟାପ୍ରକାଶ ରୟ ହୋଇଥାଏ ଗୋଟିଏ
ବ୍ୟାପ୍ରକାଶ ଏହିଜାମର ୨୦ ମେବ ମାରିପତାଇବାର ସେ ଜ୍ଞାମ କୁଣ୍ଡ ସମସ୍ତ-
ମେବ ପଳାଇଲେ ଏହି ଅନ୍ୟ ଏକଜାମରେ ପ୍ରତି ଚରିବିଲରେ ପ୍ରାୟ
ଏବିମେବ ବ୍ୟାପ୍ରକାଶ ଉଦ୍‌ଘଟ ହୋଇଥାଛି । ଏଷମସ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ରକାଶ ମାରି ଅଣିବ
ଜାହାନ୍ତି ବ୍ୟାପ୍ରକାଶ ଟ ୨୦୦ ଲା ପୁରୁଷାର ଦେବାଧୀନ ଗବର୍ନ୍ମନେବା ଅଞ୍ଚଳ
ଚରିଥାଇଛି ।

ପ୍ରବେଶ କଥିମ ଥୁଲ ଯେ ନନ୍ଦାର୍ଥଗର ନାମ ପରିଷ୍ଠରିତ ବି
ହୋତରୁ ପାଇବା ହି ଚକ୍ର ଘେରିମେବା ଛାତାବି ପୂର୍ବ କି ଦସ୍ତବ୍ର
ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହାହେଲକେ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ରେ ସମ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ-
ଥିଲା ବର୍ଣ୍ଣନାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାର୍ଥନା ସକଣେ ମୃତ୍ୟୁଜର୍ଣ୍ଣ ଦେବାପ୍ରାଣ
ପର୍ଵିମେଣ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ବୁଝିଥିଲା । ଏବନ୍ତର ଉତ୍ସମ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମୁମାନେ ଅନନ୍ତର ସହିତ ଅବଶତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ
ପୂର୍ବମାତ୍ର ପର୍ବତରେ ଗଞ୍ଜାମ ଗୋଦାବିଶ୍ୱା ଜଳମନ୍ଦିରରେ ସମ୍ମ ଉପରୁ ଉଣା
ହେବ ହେଲି ଯେବେଳ କ୍ଷେତ୍ର କାର ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇସଥ ନାହିଁ
ଯେ ସମ୍ମତ ତୁମି ଜାରି ଧାରି ପାଇଥିଲ ସେଥିରେ ପ୍ରକୁର ଗପ୍ ହୋଇ-
ଅଛି ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରଚିତ୍କୁ ଫଳ ଦେଖାଯାଏ ।
କାଳର ପାତିଦ୍ୱାରା ଯେ ମନ୍ତ୍ର ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଥାଏ ହେବ ଏହର
ବନ୍ଦର ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ।

ବିଜ୍ଞାଳ ମେଷ ନ ହେଉଣୁ କଲିଛାରେ ଘରପାତ ଥରନ୍ତି
ହେବାର ଦେଶ ଯାଏ । ନତି ସଂଗ୍ରହ ଦୂରବାସ ମହିଅନନ୍ଦରେ ଥିବି, ଲାଗୁ

ହୁଏ ଦେଖି ଗୁରୁ ଏବଂ ଯୋଗମରୁ ଓ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ିଲ ଗୋହାମରେ
କୁ ୧୦୦ ହର ଦିନର ହଷ୍ଟ ଦେଲା । ପୂଲିଶ ଉତ୍ସମୋଗର ଶାତ୍ରୁ ଅଜି
ଦୁଃଖର ହେଲ ନିବେଦିତାଥୁରି ବେତେ ସତ ଦେହାଜାନ୍ତା ।

ଶବ୍ଦକାନ୍ତିଗନ୍ଧ ଆହେବ ତଳିତମାସ ତା ପରିଶରେ କଳିବତାର
ଚିତ୍ତରୁ ଯାଥା କରିବେ, ଯଥା ମେଧରେ ଜାନମାୟି ଛଣା ଦି ଦେଇ
ଗୋଟିଏ ପୁଣ୍ୟତ ନେବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିବାକୁ ।

ଏହିମାତ୍ର ଜା ୧୦ ରିକ୍ତରେ ମହାମାନା ଗ୍ରାମିଲ୍ଲେଙ୍କର
ଦିନିତୋକୁ ଧୂହରାମନ କରିବାର କଥା ଥିଲ ବୋଧ ହୁଅର ହେବୁଦିନର
ହେ କଳିବତାରେ ପବେଶକରି ଗର୍ବର ତେନଇଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଭରତପ୍ରକାଶ
କରିବାକେ ।

ହର ୧୦୨୫ ମହିଦାରେ ଅଧାଳର ଯେଉଁ ପରିବିମାନ ଯେତେବିନ
ଦିନହେବ ହାଇକୋର୍ ସେଥିର ଫର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାକୁ । ଏଥାର
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଦିନହେବକୁ କି ୨୦ ର ବିଦେଶୀ ଓ ବର୍ଷାରୁ କୁଟୁମ୍ବ
ହିଂଜା ଦି କିମ ଅତିରି ।

ମିତାଶ୍ରୀ ମରେ ଅକରେବଳ ଜଣ୍ଠି ସ୍ଵର୍ଗବାନା ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ୟ
ଦିନକୁ ଧର୍ମଶିର୍ମ ଉତ୍ସମୁଦ୍ରାରିର ଅବସରେ ମାତ୍ରକୁ ଧନରେ ବରିନେ-
ସର ଉତ୍ସମୁଦ୍ରାରି କଷଦ୍ଵରେ ଯେ ମାମାଂଶ କରିଥିଲୁଣ, କାହିଁରେ
ବିଷକ୍ତି ସମ୍ମର ହୋଇଥିବାକୁ । ଏମତରେ ପରାମି ଉତ୍ସମୁଦ୍ରାରିର
ଅସାଦମେ ଯେ ହମ୍ମଦୁରେ ବନ୍ଦହାୟା ମାତ୍ରକାରିତାମିତି ପେଷନ୍ତରେ
ବରିନେଥି ମାତ୍ର କଷମୁଦ୍ରାରି, ଅତିରି ମାତ୍ରକୁ ଧନରେ ଅବସର
କାହାର ଉତ୍ସମୁଦ୍ରାରି ହୋଇପାରିଲ, ଏହିମଧ କିମିତି ହୋଇଥିବା
କାହାର ବିରିଥାରିଲା ମୟୁକର ମରିବମାରେ ଏହିମଧ ବିଷାକ୍ତ ହୋଇ-
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କାର୍ତ୍ତିକ ପତନ୍ତରି ଯୋଗ କ, ଏ, ଦେଖିଯା ପରିଚି
ପତନ୍ତର କା ମନ୍ତ୍ରର ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଦେଇଥିବାକୁ ।
ଅଧିକାନ୍ତର ମୋରାଗର (C. Arietis) ପତନ୍ତର ମୂର୍ଖକର
ଅନ୍ତରେ ହେବେ ନାହିଁ ବର୍ଷର ଅରନ୍ତ ହୁଅର । ଏହିନିରାଜନ ମହା-
ଭଣ୍ଡବ ମେ ବନ୍ଦକ୍ରିଯିଲା । ଏକରେ ହେରିଦିନରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ
ଅଗ୍ରାହୀ ଜାହା କିମିତି କି ୨୦ ବିପ୍ରେଲ । କିମ୍ବା କିମିତାର କିମିନିନ
ଅଗ୍ରାହୀ ମୋର ଯୋଗ ତାର୍କର ବର୍ତ୍ତି ମୁର୍ମିଲାର ସଂକଳନ ଅର୍ଥର
ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରାର ବନ୍ଦହାୟାରେ ତା ୧୦ ରିକ୍ତ ବିପ୍ରେଲରେ ପୁଅଛି । ପୁଅଛି
ପତନ୍ତର ପକ୍ଷିକାନ୍ତରେ ସାରଦିନ ପୁହେ ଅମୂଳାକର ବର୍ଷାରୁ
ହେବାକୁ । କିମିତା କି ୧୫ ବିପ୍ରେଲ ଏକଦିନ କେମାତା ଥିଲେ
ଏହି କିମିତା ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରାର ହୁଅର ।

ବିଷକ୍ତର ପତନ୍ତର କିମିତା ତ ମିତାଶ୍ରୀ କେବଳକୁ
କେ ବିଷକ୍ତ ଅନ୍ତର କାର୍ତ୍ତିକ କାନନ ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରାର କିମିତାପକ୍ଷିଯୁକ୍ତ
ପତନ୍ତର ହୋଇଥିଲ କାନନ ହେଲାକୁ ଯେ ବନ୍ଦକ୍ରିଯିଲାର କିମିତା
ଅନ୍ତରକାର ଅନ୍ତର କାନନ ଅର୍ଥର । ଏହାରର ବାର୍ତ୍ତା ଅଧ୍ୟ
କେବଳ କାନନ ଅନ୍ତର ଏଥାର କାର୍ତ୍ତିକ

ମହାଶ୍ରୀ କିମିତା

୧୯ ରିକ୍ତ

ମୁର୍ମିଲା
କିମିତା

୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ

“ ବାହୁଦିବି
“ ଯୋଧୁପ
“ ହୋଲିକାର
“ ପଟ୍ଟିଶାଳ
“ ଉଦୟପୁର
“ ବରତପୁର
ମୁଗାଲର ଦେଗମ

୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ

ବି ଶା ଏ ନ

ଆମେ ଅଚାନକ ବରୁଜ ପ୍ରକାଶ ବରାତର୍ତ୍ତ ବ ଯେଇମାନେ
ଚିତ୍ତବନ୍ଧୀ ମନ୍ତ୍ରରେ କି ୧୦ ଗ ବ୍ୟବହାରିତୀୟ ପଠାପଯୋଗୀ ।
ଉତ୍ସମୁଦ୍ରାରେ ରଜା ବରାତର୍ତ୍ତ ଏବଂ ଯେହାପୁରମାନେ କିମିତା
ଜୀର ଅବରାଗୀୟ ହେବେ ହେମାକାର, ମମୁଳାକୁ ଗୋଟିଏ
ଦେହାନନ୍ଦିଗେ ଉଚ୍ଚ ଯୋଗାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ର ବରାତର୍ତ୍ତ ।

ତା ୧୦୨୫ ରିକ୍ତ ମାରେ କାନ୍ତିକାରୀ ସନ ଧାର୍ମମ ମନ୍ଦିର
ପଥମ
ଦ୍ଵିପଦ
ବୃକ୍ଷଧୟ

ତା ରଜା ନ/ଶବ୍ଦମ ପାତ୍ର
ମାନେତର

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଶ୍ରୀ ଯୋଗା ଅର୍ମିଙ୍କ ରାଜେବ କିମିତା ହେ ଯାଇ
ପଦପତଙ୍କ ଅଞ୍ଚଲୁମାରେ କିମିତା ବିଅଯାଉଥିର୍ତ୍ତ ବ କିମିନିମି
ତା ୧୦ ରିକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରକାର ମନ କି ୨ ଶା ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରାରେ କିମିତା କିମିନିମି
ଶାଧୁତ କାନ୍ତିକାର କିମିତା ପଦେଶମାଧୁତ ପେଶୀକିଲୁଣ୍ଟର ଯାମଧିକ
ପ୍ରାଣୀଧୟ ଦେବା ନିର୍ମିତ ବନ୍ଦକୋଷାରାଜାର ମନ ହେ ଏବଂ ଏବଂ
ମେମେ କିମିତା ବରମାନାକାର ମାନଙ୍କ କିମିତାରେ ପ୍ରାଣୀ
କିମିତା ହେବାରେ ଅଗନନ୍ତ କରି କିମିତା କରିଲା ହେଲେ ଏବଂ
କିମିତା ହେବାରେ ଅଗନନ୍ତ କରି କିମିତା କରିଲା ହେଲେ ଏବଂ

ତା ୧୦ ରିକ୍ତ ମାରେ କିମିତା ସନ ଧାର୍ମମ ମନ୍ଦିର

କାବଳିପଦ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରା
ବୃକ୍ଷବୋଗାକୁ

ମୁକୁ ପା ପ୍ରି

କାବଳିକାରିହେବ ହାନାପୁର ଅଗନି
ଦେଶ କିମିତା କିମିତା କିମିତା
“ କିମିତାହନାଲାର
“ କିମିତାହନାଲାର
“ କିମିତାହନାଲାର
“ କିମିତାହନାଲାର
“ କିମିତାହନାଲାର
“ କିମିତାହନାଲାର

କିମିତା ଏହ ଉତ୍ସମୁଦ୍ରାରେ ଯହରଙ୍ଗୁଡ଼ ଅନ୍ତରେନେକାର ରାଜ୍ୟ
କୁମାରକ ଯହରଙ୍ଗୁଡ଼ ମୁହଁର ଏ ପ୍ରକାଶ ହେଲା

ପ୍ରତିକଷା

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାୟକ୍ତ ଉତ୍ସଲପାପିକା ମନ୍ଦିରକ ମହାଗଢ଼ୀ
ଦମ୍ଭାପେଷ

୬୫

ଏହାକି ଅମ୍ବ କଣ୍ଠର ଏହା କେତେକ ପ୍ରକାଶ ସଂଗ୍ରାମପଦ୍ଧତି
କୁରାପଦ୍ଧତି ପହିକାରେ ସ୍ଥାନଦାନକର, ଚିରବାସ୍ତର କରିବା

ତୁ ଜବଣୀମେଘମହାଗୟ ଏହି ଉତ୍କଳଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କଟକ-
ମୂଳାନଙ୍କ ମାତୃଭାବ ବନ୍ଦିଲିପିତ ଏହି ଏତଦେଶରୁ
ତିଥିଯୁରେ କରଣସ୍ତ୍ର ମାନ୍ୟ ପୂର୍ବକ କୃଷିକଟକ
ବାଇସୁଲକ୍ଷ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏହି ଏବଣ୍ଠି ପୂର୍ବ-
ଦୂର ସ୍ଥାନର କଷତ୍ରରେ ଅଛି ଉତ୍ତର ହୋଇ ଦୟା ବ୍ୟଧି
କରିଥିଲୁଗାନ୍ତି ପ୍ରାୟ ଅଳ୍ପକିନ୍ତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ କର୍ମ କରିବା
ପରିମା ପରିମା ପୋଠାକିଲି ଏହି ଏହି

ହୋଇ ନାହିଁ ।
କବିତାରେ ମାତ୍ରରୁ ଦେବୁଣି ଜାହା କାଣନ୍ତି
ଏ ଅଂଶ ପଂଚେ କାଣନ୍ତି ଏହାବନ୍ଧରେକେ ଉଛନ୍ତି

ସଂସ୍କୃତ ଏ ଦୁଇମନ୍ୟରେ ନିଜାନ୍ତ ଅ-
ପ୍ରାଚୀକାନାଥ ବାବୁ ସେ ମହାରାଜୁ ଉତ୍ତଳ
ଗନ୍ଧାର କାଶକୁ ନାହିଁ ଯେବେ କୋଣ
କି ଦ୍ୟାନପୂର ତତ୍ତ୍ଵ ଜନାରକ ହୋଇଥିଲେ ।
କିଛିବିନ ଏହିଦେଶରେ ବାସ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏ
ଏହେତୁର ଜାହାଙ୍କ କର୍ମ ଦିଘ୍ୟାପାଇଥିଲେ ଏହ
ରେ ଯେବେ କିମ୍ବି ଅମୁକ କୋଥ ହୁଆଇଛି
ଅଷ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି କିମ୍ବିର ଦୃଢ଼ଂ ଏ ଦୂରବ୍ୟକ୍ରିୟ
ଏହୁର ବିଷୟରେ କିମ୍ବି ପାରଗ ଅଛିନ୍ତି ବ
ଯେଉଁ କର୍ମକାରକମାନଙ୍କ ନିଯନ୍ତ୍ର କରି
କେତେକଣ ଉତ୍ତଳବସାର ଏହ ସଂସ୍କୃତ
ଜାହା ବିବେଚନାକଲେ ମଧ୍ୟ ସପରିଶ୍ରେଣୀ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେବେ କହନ୍ତି କି ଏହିଦେଶ
କଳିକଣା ଜାଣିଥିବେ ଜାହା ହେଲେ

ପରିଶ୍ରମେ କାହାର
ଦୂରଦ୍ୱାରା
ଏହି ପୁଣ୍ୟକାଳ
ଏହି ସେ
ଏହି ଅଳକାଶନ୍ତି
ଏହି ଅବିଷ୍ୟକ୍ତି
କର୍ମକାରକାଳ
ଏହି ସଂହାର
ଏହି ସେ
ଏହି ମଧ୍ୟରେ
ଅଭିନ୍ନ
ଅଭିନ୍ନ
ଅଭିନ୍ନ

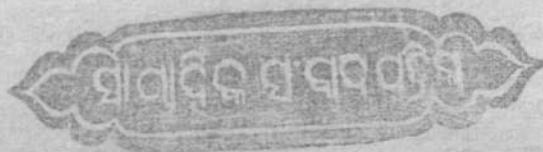
ପ୍ରମାଣିତ ଦିନ ୧୯୫୩

କୁଟି କରି ଗଣଙ୍କ ରଚିତ ହିସାଗ୍ରହ
ବେଦିଷ୍ଠାଶବ୍ଦିଲାସ ପ୍ରଭୃତିର ପ୍ରମୁଦିଯାଇ ପରିଷାଳା ବଜୁଗଲେ ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଠା
ବିବା ପ୍ରଥାନାପ୍ରୟୁତ ବିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଣ୍ଡିତମନ୍ତ୍ରଙ୍କର ରାଷ୍ଟ୍ରର ରାଜିତା
ଅର୍ଥରେ ଯେପରି ବିଦ୍ୟା ଅଛିତାହା ପ୍ରକାଶହେବ । ଏପରି ବିବେଚନା କରି
ଯେ ଯେତ୍ରଧି ବନୋଦ୍ଧୁ ହୋଇଥାଏ ଦେହିପରି କର୍ମ ଗଲିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ-
କ୍ଲର ଅନେକଦ୍ୱାରା ଖର୍ଚ୍ଚହେବ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏଦେଶର ଦିଦ୍ୟାହୁତି ଦୂରେ ଥାଉ
ବିଦ୍ୟାକାର ମୂଳୋପାତ୍ରଜନ ସମ୍ମାନକୀୟ, କାରଣ ଏହି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ରେ ଏହୀନରେ ଯେଉଁ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସବଳକି
ପାରିଗ୍ରହ ଥିଲେହେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ନ ଦେଇ କେବଳ ଅନୁଗ୍ରହୀମା-
ନକୁ କର୍ମରେ କିମ୍ବଳ କରିଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତକାଣି ଏହିବି ସେଇଁମାନେ
କର୍ମକାଗଜ ହେବାକୁ ବେଶ୍ବା କରିବେ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟା ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରକାଶ
ଯେତ୍ରଧି ବାବୁମାନଙ୍କର ଅନୁମୁଦପାତ୍ର ହେବେ ଦେହିପରି ଗେଣ୍ଟ୍ରା କରିବେ
ଏଥରେ ଲେଖମାତ୍ର ଦରେବ ନାହିଁ । ଏଣ୍ଟକୁରି ଅମେରିକା ପ୍ରାର୍ଥନା
କରି ଯେ ଗ୍ରାମୀନ ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେପରି ପ୍ରବ୍ୟବ୍ୟଧିରେ ଉପାରସ୍ତବକୁ
ପ୍ରବହନ କରିଅଛନ୍ତି ଦେହିପରି ଏତଦେଶରିତେମାନେ ଏଦେଶର
ଉଦ୍ଦିଦ୍ଧି ଷୟରେ ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ ଗେଣ୍ଟ୍ରା କରି ଏତଦେଶରିବାରେ
କୋଣମି ଉପଯକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏ ଉକ୍ତକର୍ମର ରାଜ ଦେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଏବେ-
ଗର ଗ୍ରାମୀନ ଅନୁଚିତପାତ୍ର ମାତ୍ରରେ ହେବାର ସମ୍ମାନକୀୟ । ଏକ ଗ୍ରାମୀନ
କର୍ମଶଳ୍କ ମନୋଦୟକୁ ଏହିଗାର୍ଥନା ଯେ ଏ ଉକ୍ତବି ଷୟରେ ଆପଣ
ମାନସିକ ପରିପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶକର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ସଫଳ କଲେ
ଦେବେଶ ହେବ । ମେ । ଅନମତ ବି ସ୍ଵର୍ଗେ ।

| ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠଦେବମହିତେଜକାଳ |

ମଲ୍ଲପତ୍ର ଦେଖ

କବିତାପରିଚୟ

ଭାବୁ ମାତ୍ର } ତା କିମ୍ବାହେ ଜାନୁଏବୁ

ତେଣୁ ମୁଦ୍ରାରେ ଏହି ପରିଚୟ ଦିଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ତଥା
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଳି ।

ଅଗ୍ରମ ବାଷକ ମୁଖ । ୧୫
ର । ବର୍ଷାମେ ମୁଲିଣ ଦେଲେ ବୀର୍ଦ୍ଧକୁ । ୧୬
ମନ୍ତ୍ରବ୍ଲୁ ଧାରୀ ଜାକମାସୁଳ । ୧୭

ବେଳିଖରୀ

ନେ ପୁର୍ବ ଏବଂ ପହିଲାରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଯେ ପଳଟଳ
ଶିଖିବାରେ ଦୁଃଖ ସମୟ ଅଟଇ କାରଣ
ତେବେ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଅସର୍ଜନ ପକରି ଛୋଟ ଭୋଗ
କରନ୍ତି ଏହିର ପଲ୍ଲୁନ ବଦଳି ହମ୍ମିବେ ନିଃ ତାହା ଦିଅଥିଲା ।
ନାହା ଛାଇ ଆମ୍ବେମାନେ ବେଷମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅନିଷ୍ଟ ବନ୍ଦମ୍ଭରେ ଥମ୍ଭ-
ମାନକର ଫଳାଗତ ବୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଅସର୍ଜନ ହୋଇଥିବାଗୁ
ଅଧିକ ହେଉଥିବାର କରିବାକୁ ଦୃଚ୍ଛାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ହୋଇଥାଏ କି ନା ସମେତ ଶାରୀ ଚକ୍ର
ପ୍ରବାସୀ ଦର୍ଶକରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିନି ମଜ ଦେଖା ଯାଏ ।
ଏ ହାତମ କହନ୍ତି ଯେ କି ଗଗତୟା କି ମୂଳୟା ସମସ୍ତେ ଲଭ
କି କାହାରୁ ଆନିଷତାର ଯେବେ ଓହାଜନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ମୁଦ୍ରା
ଏବ କେ ଗପଣ୍ୟକି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସହ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଯଥେତ୍ତା
ଯେ ଶାକରେ ଯେତେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଗପତ କି କୁଳ ପ୍ରତି ହେବ ।

ଆର ଏକ ପ୍ରକାର ବାହିମ ଏହି ପ୍ରବାଦକୁ ଧ୍ୟାନ କରି ମାନନ୍ତି ଯେ
“ଡ୍ରେସ୍‌ବ୍ୟା ଏଥା କି ଆ ହୁଏହୁଁ, ଜୋ ମତିଷେ ଦେବା କେହିଁ” ଏମାନଙ୍କ
ମତରେ ବଳାହାର ନ କଲେ ଗାଁଧ୍ୟ ଲାଭ ହେବ କାହିଁ ଓ ଯେବୁକେ
ଅନ୍ୟଲେବନାନେ ବଳାହାର ଭବନ୍ତି ଦେଖିଲେ ସବକାର କଣ୍ଠେ କଣ୍ଠି
କି ଆହୁ ଘନ୍ଧ ନ କଲେ । ତୁର କର ଓ କ୍ଲେବର ସମ୍ମାନନା ଆଛି ।

ଅମେମନେ ଏହି ମତର ବୁଲନା କରି ମେରାରେ ଜଣା
ଯାଏ ଯେ ପଥମ ଲିଖିଲ ମତ ଯଦ୍ୟପି ବି ନଗୟ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ସବେ ଏହିବ୍ୟ
ଦେଉଥିବ ଓ ଗଢ଼ର ଏହି ପକାର ବଳରେ ପକାର ମରଳ ସମ୍ଭବ
ଅଟର ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହା ଏଥଳ ହେବ ନାହିଁ । ଅବେଳା ଲୋକ
ଉଚାଳ ମୁକ୍ତ ଦେବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଲେ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଚିରାଷରେ ଶୃଣ୍ଟିଏ
ଶରତ୍ତା କି କଣେ ମୁକ୍ତି ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେବଳ ବଳାହୁରରେ
ଏହମୁକ୍ତ ଉପରେ ଦୋଷିତାବା ସହବରେ ଯେବେ ଏହମୁକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅରୁ
କିମ୍ବା ମେଘଲରେ କଜ ହଠାନ । ହେଠାରେ ଶୃଣ୍ଟିଏ ଶରତ୍ତା କି କଣେ
କୁଳ କିମ୍ବା ପାରାନ୍ତି ଦେବାକୁ ହୁଅଇ । ଅଧିତ ଶାମବତୀ ଅନେବି
ଲୋକର ଶରତ୍ତା ଅହି ଓ ଅନେକ ମନ୍ୟା କର୍ମ କରିବାର ଦେଖା ଯାଏ
ଏଥିମ ଦ୍ଵିତୀୟ ମତବଳମନେ ଦେଖିନ ବରତ୍ର ଯେ ଏଲୋକମାନେ
କାହାରେ କତା ନେଇ କର୍ମ ଦେଖିବାର ଅଧିକାର ହୁଅନ୍ତି ତେବେଂ ବଳାହୁର
ରୁ କାହିଁ କାହାମୁ ନାହିଁ । ଅବେଳା କାହିଁ କତା ଦେଲେ ଯେହିସାହେ
ଛାନ୍ତରୁତ ଧରିବେ ତାହାକଠାରୁ କର୍ମ ନେବା ଯଦ୍ୟପିବି ଅଟର ମାତ୍ର
ବେଳେ ସଂ ଶର୍ପତିକ କତା ଦେଇ ବଳାହୁର ଏହି କର୍ମ କମ୍ଭରୋ କାର୍ଯ୍ୟ
କର ଥାଇ କର କୋଣ ହେଉଥିବ ।

ମାତ୍ର ଉଚ୍ଛବିକରମ ହେବା ଏବଂ ଯାହାର ନୁହେ ? ଏଥିରେ
ଅବଧି ସ୍ଵର୍ଗପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲାଇ ଦେବଳ ଦୃଶ୍ୟ କଷ୍ଟପୁ ଯେ ଅକ୍ଷ୍ୟ
କାଣ ଲେଖ ଆଥର ଗେଞ୍ଜା ନ କରେ ସ ମାନ୍ୟ ବଳାହାରର ଜପାନ
ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି । ଯାହାର ଗନ୍ଧ ଅଛି ସେହି ଯେ ପରର
କୋତ୍ତବାକୁ ଧନ୍ୟତ ହେବ, ଯେଉଁ ଲୋକ କିଛି ସହଭାଗର ଭାବୀ ।
ସମସ୍ତେ ଯେ ଦୂରଦେଶକୁ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ସମ୍ମାନ ହେବେ ୨ ଯେତେ ନା

ଏକ ଜଣ ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ବଢା ବୋହଳ ବିମ୍ବପ୍ରେ ଯେ ସେହି କତାରେ
ଧେଷ୍ଟାନକୁ ବିବାହ ସଂରେ ହେବେ ଏମନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ଛରରେ କବାର
ସେମନେ ବଳାହାର ଭାବ କବାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଦିନ
ଯେଉଁମାନେ ହଶେ କବାର ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଖବରର ଜ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଗପତ ପାପ୍ର ହଥରୁ ମେଠାରେ ହଠାତ୍ ଜ ୧୦ ଟଙ୍କା ଶୁଭ ପ୍ରସ୍ତୋଜନ ହେଲେ
ମିଳିବ ନାହିଁ ଯେ ମେବ ସବରରେ ନିଜୀ ଅଠଥଶା ପାଏ ସେଲେକ
ଅଧିକ ମୁଲ ନ ପାଇଲେ ଦୂରହାନକୁ ନ ପିବ ଏବଂ ଯେବାକୁ ଆପଣ
ଦରକୁ ଏକ କିମ୍ବା ଅପଣା ଘୋର ନାହିଁ ପଚାଶଟଙ୍କି ରଖିଅଛି ହେ
ବଦାର ଦୂରହାନକୁ ପିବାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ନାହିଁ ମେନେ ଅବଶ୍ୟ
ଗପତଦ୍ୱା କି ମୁଲୟ ଲାଭ ପରିବାରରେ ପାଇଁ ପାପ୍ର ପାପ୍ର ହେବେ ।
ଏପରି ହଳରେ ନିର୍ମିତ ମୁଲ୍ଲିର ଅଧିକ ଦେବାର ଯେତଣା ଦେଲେ
ଲାଭଗତ୍ତ ହୋଇ ବେତେ ନୋକ ଅଧିକା ଅଷ୍ଟିଗତରୁ ଏଥର ଅର
ଅଧିକ ମେଟଳେ ମିଳିବ ନାହିଁ ଓ ହେଲୁଲେ ଦ୍ୱାରା ବିଜାନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟର
ଅଭ୍ୟାସରୁ ମୋହନେ ଦେବ ନାହିଁ । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରକମନେ କିରଣ
ଧରି ଯେବୁ ଓ ଯାହା ଏବେ ଗପତ ଦେବରୁ ଡାକ୍ତର୍ କହାନ୍ତି କହାନ୍ତି
ବାକ୍ତି ନନ୍ଦେ ବିଜ୍ଞାନରୁ ଏବଂ ଜନିତାର ସପରେ ପଦାଧନା ଦେଇ
ଲେକ ଧରି ଅଶର୍ଵ ଓ ଉତ୍ତାଗାରନ କି ନାହିଁ ପରୁ ତ ହାର ତର
କିମ୍ବା ନାହିଁ ତୁମ୍ଭ ଲେକେ ଧରିବାର ବର୍ଣ୍ଣରୁ ରୁହୁ କରି ଲୁହରୁ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁଁ ଯେ ଜନିତାରୁ ନାମରେ କାତ ଯୋଗଇବା
ପରିବେଳା ହେଲେ କିମ୍ବଦରାନେ ଗେଟିବ ବେତାଗରୁ ପକ୍ଷା ପାତ୍ର
ଅମ୍ବୁ ଗପତଦ୍ୱା ଉପରେ ବଳାହାର ବିରିବାର ଯେଉଁମାନେ ଝଳା ଦିଅନ୍ତ
ତିହାଙ୍କ ପରିଦେଶ ବେତେଟଙ୍ଗ ପଠାଇଥାନ୍ତି ଏହାକିମିଦରେ ମଧ୍ୟ
ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ କଣେ ଫାଇରିଟରେ ହାଲୀଷ କରିଥିଲା ଓ ସେଲାଇପ୍ର
ବଜାଏ ହେବ ଅବା ନିଧା ହେବ ବେତେକମେଦର ଏହାପାଇଁ କରିବାର
ହାଥରଣ ଦୟାପ ଅଟ୍ଟଇ ଧିନ୍ଦର କିମ୍ବା ଯେ ପ୍ରକାମାନେ ଏପକର
ଜନିତାଗଳୁ ପରେ ପ୍ରତିକର ନାହାନ୍ତି । ସେ ଯାହା ନେଇ ଏହାମ୍ବୁ
ଆମ୍ବୁ ଜାଗି ଉତ୍ତାଗାର ବଳାହାର ଦେବିତରେ କରିବାର କରି ଦେଇ କିମ୍ବା
ଧ୍ୟାନ କରିବ ? ଅବସାନ ଦେବରାକରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦୁଳ ଦିବି କରିବାର ପାଇଁ ଏହା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିମ୍ବା କରିବାର ଅଭ୍ୟାସରୁ ପ୍ରକାକୁ ମୁହଁ କରି ଯେବେ
ଏଥରେ ଉତ୍ତାଗର୍ଭକ ଅନେକ ଗପତ ବି ମୁଲ୍ଲିରୁ ପାପ୍ର ନ ହଥରୁ ଜେବେ
ବଳାହାର ଗାତ୍ର କୁଳ ଧରିବାର ବିରତଖୋଲ କହୁପରି ତେବେବେଳେ
ଆମ୍ବୁ ନକର ଅର ଅପତି ନ ଥିବ । ବାପ୍ରବରେ ଜନିତାର ନାମରେ
ପରିବେଳା କରିବା ଦେବିକ ଜାହାଙ୍କ, ଅଭ୍ୟାସରୁ କରିବାର ଅଧିକାର
ଦେବାମାନ । କର୍ତ୍ତମାନ ଧମଦରେ ଜନିତାର ପକାଇପରିବେଳେ ଅଧିକାର
ଅଛି ଯେ ସେ ଜାହାଙ୍କ ସବର କରି କରି କରିବା ସବାମେ ପଠାଇ
ଦେବେ ? ମୁଲ ଦେଲେ ଜନିତାର ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜେମନ୍ତ
ଦେଖିଲ ପରିବେଳାନାକୁ ଜନିତାର ସନ୍ଦରକର ପ୍ରକାପାତର କରିବ ।
ଜମଳକରେ ଯେ ଏବେ ଗାତ୍ର କିମ୍ବା ମେଠାରେ ବେତେ ଜନିତାର ହେମା-
ନ ସଂଗ୍ରହ କରିବିଏ ? ଅବସାନ ଆମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତାଗାରୁ ଯେ ଗାତ୍ର
କି କୁଳ ଯେ ଗାଇବା କାମର ଜନିତାରକ ଜପରେ ପରିବେଳା ଯାଇ ନ

ଏହାରେ ଲେଖାଦେଲା କିନ୍ତୁ କୋର୍ଟରେବନ୍ଦର ଜମମୁଗାମୀ
ମୁଦ୍ରା ଅଛରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ପ୍ରକଳ୍ପକ ଦିନରୁ ୫-୫୫ ଟଙ୍କା

କୁଳ ଦିନକୁ ତାଙ୍କ ମୂଲ ପାଇବାର ଗବର୍ଣ୍�ମଙ୍ଗ ଦିଥାନ କବିଅଛନ୍ତି ।
ପରତ ବି କୁଳ ସେଉଁଦିନ ଶିଯ୍ଯାକୁହେବେ ବି ଘେରିନଠାର ମୁକ୍ତ ହେବା
ଦିନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମ କରନ୍ତି ବା ବର୍ଷରହନ୍ତି ମୂଲ ପାଇବେ ।

—○○—

ବେଳେ ସୋଧାରଣୀର ସମ୍ପଦ

ଗତମଧ୍ୟାବରଣୀକାରେ ଉଛିନ୍ଦିକ ସେସତ୍ତାର ଏକ ବିଜ୍ଞାପନରେ ସବୁ-
ସାଠାରେ ଜାଗିଥିବେ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ବା ଗୁରୁତବରେ ବନ୍ଦେଖାପାଇଁ ଥି ଜ୍ଞାନୀ
କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରଗଂଧାପଦ ଦେବାରୁ ବର୍ତ୍ତ ବୋଷାଇନ୍‌ମୀ ନଷ୍ଟ ବର୍ଥିଲେ,
କବାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଗଂଧାପଦ ଦେବାରୁ ପ୍ରମେୟ କରି ହୋଇଥିଲା । ଜ୍ଞାପନ-
ରେ ଜାହା ପ୍ରକାଶ ନ ଥିବାର ଅନ୍ତେର ଲେବ ବନ୍ଦେହନ୍ତରୁ ଫେଲେ ଏବଂ
ଯଦିପାଇଁ କି ପୁଥକ ଗନ୍ଧାରା ନଗରର ତାବର୍ତ୍ତ ଗୁରୁତ୍ବିକୃତ
ସର୍ବକୁ ଆଗମନ କରିବାରେ ଆମ ନଗରର ହୋଇଥିବା ହିଁ । ଏମାଜେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆମ
କଲେ ଓ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଥିଲେ ଏହି ପତ୍ରର ଜଳେ
ପାଣୀ ଦରି ନ ପାରିବୁ । ପ୍ରଗଂଧ ହେଲେ
ଏବା ସେ ସବୁ

ପର ସାଧୁରଣେ ହେଥୁରେ ଧ୍ୟାନ
କି ଥିଲା । ଅନ୍ୟମେଦ ମନେ ତେଣେ ନ ଗଲେ ତେଣେ
ମେମୂରମାନେ ଉତ୍ସହିତ ଦେଲେ ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ
କଥା ମେମୂରମାନେ ଅନୁପତ୍ତିର ଦେଲେ ତେବେ ସବୁ ଅନ୍ୟମେଦ
କରିମନେ ଏକ ଛବି ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ପକାଣ ପାଇଅଛି ଫଳତଃ ମୂରମାନେ
ଶ୍ରୀରାଧାରୀଙ୍କୁ ଯେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସହିତ ଦେବିଜ ପ୍ରାଣ ହାହୁଁ ଓ
ବାବୁ ରହିଲାକବିଦେଖାପାଞ୍ଚମୀ ମୋଷାରଥୀର ପ୍ରଗଂଧ ସ ପ୍ରହରି ନ
କରିବାରେ ଅଗର୍ଭାସ ବୁଢ଼ିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । କାରାର ରହିଲାମିବାବୁ
ଲଭ ବିଜ୍ଞାନାରେ ଦୂର ଏକଶ୍ରେଣୀ ଉଚିତ ପ୍ରସ୍ତର ଜନ୍ମିତି ହରେ ଅବସ୍ଥା
ବୋଲି ଗାଁଥ ହେବାର କବିତା ପଥଦରେ ଜାହାଜକୁରୁଜ୍ଯା ଅନେକ
ବାଲର ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି । ବୁଦ୍ଧ ଧୋସାଇରୀ ଜାହା ତେ ପାଞ୍ଚାକ
କରାଇଥ ରେ ? କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସହିତ ରେବାର ପ୍ରଗଂଧ ହେଲେ ନାହିଁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ନିମୋତ୍ତରେ ଥିବ ମେମୂରର ମନ୍ଦ କାହୁଁ ମୋ
ବିଜ୍ଞାନଶାସ୍ତ୍ରର ନ କରନ୍ତି ଆଜି ଯେବେ କରିଲ ଦେଖର ହେଲେ କରିଲ
ସାଧନ ସକାରେ ଜାହାଜୁ ପ୍ରଗଂଧାପଥ ଦେବାରୁ ପ୍ରସାରିଲା ମନେ
ଥିଲେ ତେବେ ସେମନସ୍ତରେ ମୋଟାଜ୍ଞୀର ଅଧିକାର ନ ଥିଲ କେବେ କରିଲ
ଅଧିକ ଦର୍ଶକାର୍ଥୀଙ୍କର ମନୋହରି ପ୍ରକାଶ କରିଲ କୋଲି । ଯାହା
କାଳରେ ଥିବିତ ହୋଇନ ହିଁ ବରତ ଯେବେ ସବୁ ବୁଧିର ତେବେ କରିଲ ଏତାହି ସ
ଅଧିକ ଲୋକ ଯାହାଜୁ ବୋଲି ଦର୍ଶକାର୍ଥୀଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ମାଣ ପକାଣ
ପାଇଅଛି । ଏତକର ସବର ଯେ ରହିଲାକବାବୁ ପ୍ରଗଂଧାପଥ ତରିପରିଦେଇ
ନ ହନ୍ତି ଏତକର ଯାହାଜୁ ଅନୁମାନଙ୍କ ମନ୍ତରେ ଜାହାଜୁ ପ୍ରଗଂଧାପଥ
ଦେବାର ଉଠିଛି ।

ଯାନ୍ତା ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ଦତ୍ତ ଦୁଃଖର ହେଲୁଁ ଯେ
ବୌଦ୍ଧାଶ୍ରମୀ ଆପଣା ବିଳାଦଳ ନ କୁଟିଛି ୧୦ ବ୍ର ଏମନ୍ତ ଗୁରୁତବର ବ୍ୟା
ହସ୍ତଶେଷଠା କରିବାରୁ ଯାହା ତର ମେଳିବାରେ କାନ୍ଦାତ୍ତତ୍ତ୍ଵ ହେ
ନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ କହୁକଜନଗରବେ ଗେଟିଏବେ ସବୁ ହେବାର
ଦେଖି ଅଜାନ୍ତ ଅନନ୍ତି ଦେଇଥାରୁ ମାତ୍ର ସଙ୍କଳିତ ଅଭ୍ୟାସମାନେ

ଓ ସହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଏଥମୟ ସହିଦୀଗୁ
ହେବ କାହିଁ ଅଛିବେ ଅମ୍ବେମ ନେ ଉତ୍ତରା କରି ଯେ
ପଦ ଦେବା ମୂର୍ଖ କଟ୍ଟିବ ମୋଷାଇଣ୍ଡା ମୃଦୁଃ ଜନସନ୍ଧାନରେ
ଝବାଇ ରେଖା କରନ୍ତି ।

ଲେଖା ହେଲା ରତ୍ନ ଅମ୍ବୁଜଙ୍କ ଏ ସବୀ କଷ୍ଟଦ୍ରେ
ପ୍ରତିହାରୀ ସ୍ଥାନ ଦୂରରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ପାଠକମାନେ
ବଗତ ହୋଇବେ ।

—○○—

ଦେଗୁଣ୍ଡାଖା ପୁରୁଷ ବିକର୍ଷଣ ।

ନେ ଗତିଶ୍ୟାହର ଏକାକ୍ରମନିକାଳେଖର ଉଚଳିଣ୍ଡିକ
ଲୁଙ୍ଗ ।

ବର୍ତ୍ତମେଣୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ ଯେ ବଗଦେହ-
ରୂପରେ ପ୍ରସ୍ତର ଅର୍ଦ୍ଧାତିତ କରିବା କମିଶ କି କି
ରୁଥି, ଏବଂ ପଞ୍ଚା ଆହୁବ କି କି ଅବଶ୍ୟକ ?
ବର୍ତ୍ତର ମହେ ଦୟା ଦେଇଥିଲୁ ଯେ, ଦେଶୀୟ
ପୃଷ୍ଠାରେ ସେମାଜାରେ ମହିଳା ୫-୭୫୦ ଲକ୍ଷ, ଏବଂ
ଦେଶକୁ ହଜାର ଉପରେ ଘରୋଡ଼େ ରୁଥିଲା ।

ଏହା କଲାର ଉତ୍ତମେ ତମ ପ୍ରକାଶକଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ବଜଳାରେ ଯେ ସଙ୍କଳି ଗ୍ରହି ଉତ୍ତର ହେଉଥିଲା, ତାହା
ଏବନ୍ଦାରେ ଅନୁବାଚିତ ହେଲିଛି । କଷାରିତ୍ରେବେଳେରେ
ଏ ହଦୀ ଏକ ଉତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତକଷୟ ପ୍ରକଳିତ ହେବ,,
ରେ ବି ଅନୁମନକର ଲେଖନରେ ଗବ୍ରେ କରିବାର୍ଥ
ପଶ୍ଚର ଯେ ଯାହା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଜାହା ପଳା ଅଟିଲ
ତହାଙ୍କର ଆମା ମୁଣ୍ଡହେବ କୁ ଅନେକ କଳମ, ଅଛି
କି ଆପଣା ଜଳାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନୁବାଦ କି ରଜନୀବଳେ
ଗରୁ ବିଷ୍ଣୁ ପାତେବେ ନାହିଁ ବୋଲି ହେଥିରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ଏବାରାବୁ ଅର୍ଥବେଳେ ମେଘ ସହଜରେ ମୁଣ୍ଡିତ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରକ୍ରିୟାଗରିତ୍ତରେ ମତରେ ବଜାଦେଶରେ ଅଧେ
ହେଉଥିଲା ତେବେ ବଜାଦେଶପାଇଁ ହେଲାଇବୁ
କେ ଜାଇରେକୁଣ୍ଠାରୁ ବାର୍ଷିକ ୫ ୫୦୦ ଲା ଦେବାଣ୍ଣ
ବେ ଏଥିରୁ କୌଣସି ଅଂଶ ଉତ୍ତରାବରାଗ ଦିନ-

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅସୁକ ରତ୍ନା ଦୃଥନ୍ତା ବଳକଣା
ର ଦୋଷଗୁଣ ବିଶୁଦ୍ଧବିକିତ ସମୟ ନୃତ୍ୟ
ସୁର ଦିତ୍ୟରେ ଅନୁଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ଦେଖେ ଦେବାର
ଜାତୀୟର ସେମାନେ ଅକଣ୍ଠ ପରମାର ଦେବାରୁ
ଯେବେ ପ୍ରଭବତ୍ତ ନିତ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏକବହୁତକୋ
ରତ୍ନାକାରଣ ପରମାର ଦେବାର କଞ୍ଚିପନ ପିଆଯା-
ଇବେ ଅଜ୍ଞେବ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାପୁର ଜଚିତ ଦୃଥନ୍ତା
ନାହିଁ । କଷୟରେ ଗଲବର୍ତ୍ତ କୁଳବାସିମାନେ ଗ୍ରାୟକୁ କିମ୍ବର୍ଗ
ଠାରେ ଜ ଅବେଦନପଥ ଅର୍ଧର କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଅକୟ
ଗବର୍ଦ୍ଦିନ ଶିମୋଯୋଗ କରି ନ ଥିବାର କଣ୍ଠମାଦ ଆମେ-

ମାନେ କମିଶୁରସାହେବଙ୍କ ଅଛଗେଥ କରିଥିଲୁ ଯେ ଏକଥାମାନ ପୂଜୀଷୁଳୀ
ଶବ୍ଦିମେଣ୍ଡାଙ୍କ ପୂରାଶବ୍ଦିତୁ ତ ଦା ଦେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଅବା କୌଣସି
କାଳରେ ଓଡ଼ିଶାପ୍ରଦ ଦିଦ୍ୟୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ।

କୁଳ ଓ ବାଲେଖର ସ୍ଥଳରେ ଯେଉଁ ବାଲକମାନେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା-
ଳଧୂର ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ ଜଳ-
ନ୍ତ୍ରିତ ବାଲକମାନେ ତତ୍ପରାଗୀ ଅର୍ଥରେ ମାର୍ତ୍ତିବ ୫୦ ଜ୍ଞାମ୍ଭଳର
ଦେବର ପାଇଥାରୁ । ଯଥା,

କୃତ୍ସମ୍ ର

ଗୋପିମୋହନ ସେନ । କିଶୋରମୋହନ ସେନ ।

ଆଜନ୍ମବଳେର ଘୋଷ । କାଳିପ୍ରସନ୍ନ ଗହୁର୍ଯ୍ୟ ।

କାନ୍ତିକରନ୍ଦୁଗ୍ରୂପ୍ ମୈଥିଲା ।

ବାଲେଗୁରୁଙ୍କ

ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧି | ଅବଦଳଗତମାନ

ଗର୍ବୁଥାରଠାର କଣକ ନରମାଲୁଳିର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ହୋଇ
ଅବଧାନ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ପରିଷାରେ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତି ଦିନ କାର୍ତ୍ତିଗମ ।
ଏତେ ଲୋକ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଲୋକ ମୁଲରେ ଅଧ୍ୟୟତ୍ନ କରିଥାଏ ପ୍ରାଣୀ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଡେବଲ ଜ ୧୦ ଶରୀରରେ ଆହୁତିକାଥ ହୃଦୟ
ଆପାତକରେ ଉଚ୍ଚିତ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବ ପାଇବାରୁ ଏମାକେ ଘରରେ ସ୍ଵର୍ଗପଞ୍ଜୀକ-
କରି ଧରଥିର ଦେଇଥିବାକୁ ।

ଆମେମନେ ଆଗ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
ଜୀବାବୁ ପଥଶାମୋହନ ସେଇ ବିଚକ ଓ ପଥ ଜଳାଇ ସ୍କଲ ପଥର
ଡେଇ ଶୀଳନଷ୍ଠେବୁର ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହୁବୁ ଏ ବମ୍ବରେ
ବାବୁ କଳନପଢ଼ନା ଧୂକଳର ନିଯନ୍ତ୍ର ହେବାର କଥା ଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ନ
ଆସିବାର ପୃଶ୍ଚବିବାର କରୁଥ ହୋଇଅଛି । ଯାହା ହେଉ ଏତେବାଳରେ
ତେଣୁଗାବାସି ଏକକାଳ ସୁରକ୍ଷିତ ବନ୍ଦର୍ମ ଶିକ୍ଷା ବେବାଗର ଉତ୍ତରବର୍ମ ପାଇଲେ ।

ତଳିଜମାସ ତା ୧୨ ରିଙ୍ଗରେ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ଧୂଆକଳ ଜାହ କରେ
୪୫ ରେବମେଶ୍ୱର ସିନ୍ଧୁମାନେ ବଲ୍ଲଭଗଠରେ କୁଗଳରେ ପବେଶ
ହୋଇ କଟୁକକୁ ଆଗମନ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ସେହି ଜାହାକଦ୍ୟୁରେ ୨୨
ରେବମେଶ୍ୱର ସିନ୍ଧୁମାନ ନେ ୧୦:୩ ପ୍ରସ୍ତୁ ନକଳେ ।

ସୁରକ୍ଷା କର୍ମରେ ବଳକତାର ବିଲ୍ପିଗରୁ ଦିନକର ସିବା ଆଜିବା
କାହାର ଏକଟଙ୍ଗ ଧୂଅକଳ କାହାକ ନିଯୁକ୍ତ ରତ୍ନବାର ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟା-
ନିଯମ ଅନ୍ତରୋଦିତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଗୋଦାବିଶ୍ୱା ପ୍ରଦେଶର କଲେକ୍ଟର ବିପୋର୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ସେ
ଜଳ ଅପ୍ରପ୍ର ହେବାର ସେଠାରେ ଲୋକଙ୍କର ଅଭୟନ୍ତ ଲୋଗ ହୋଇଥାଏ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟା ଏଷମ୍ବି ମୁଁ କରିବୁ ସାମାନ୍ୟରେ କୁମ୍ଭ
ଦୀର୍ଘ ଚିତ୍ରେ ଏକ ସରସ ଝଳା ବ୍ୟନ୍ଧିକରିବାର ଆଶ୍ରମ ଦେଇଥାଏନ୍ତି ।

କାନ୍ତର ଅନ୍ଧରେ ପେଲନରୁ କେତେବେଳେ କେବେଳେ ଦୂରଖ୍ୟ ହସ୍ତାନ୍ତେ ଆମେର ଅନ୍ଧମାନ୍ଦ୍ର ହାତିପରାଜ୍ୟ ପରମାନ ଯୋଗ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି । କେତେବେଳେବେ ମନ୍ତ୍ରଶଳେ ସଂଖ୍ୟ୍ୟ କଣା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଚିତ୍ରମାସ ପା ୧୦ ରଜା ଶ୍ରୀ କଣେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷାଦିଵୟନାର
ଏ ଚିତ୍ରମାନ ପା ୩ ବଳଉଷାହେବ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କରିଥାଇଲୁ ସେଥିର ଓଡ଼ିଶା-
ଅକ୍ଷରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଗଣନା ହୋଇଥାର ଦେଖାଯାଏ । ସଥା ।

ବିଲ୍ଲେସୁର.—ଏହାର ହେଠଳାନର ଉତ୍ତର ଦିଶରେ ଖେତିର
ରେଣ୍ଟ କଷ୍ଟ୍ୟ ହୋଇଥାଏଛି ଜର୍ଜର ପିମ୍ପିର୍ବିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନାହାନ୍ତି । ପୂର୍ବାର୍ଦ୍ଦରେ
ତା ୧୯୧୮ ରାତରେ ସାମାଜିକ ବାସ ଓ କର୍ମ ଅନ୍ୟନିମିତ୍ତଙ୍କରେ କାହାନ୍ତି ।

ବେଳ,—ଏହାକର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପୂର୍ବ ପରିମଲାଗରେ ଖୋଟିଏ
ଛିନା ରେଣ୍ଟା କିମ୍ବୁ ଦୋଇଥାଇ । ତହୁଁଉତ୍ତରରେ ବର୍ଷା ହାସ୍ତି
ଦକ୍ଷିଣାର୍ଦ୍ଦରେ ତା ୧୯୧୦ ଓ ପ୍ରାୟ ତା ୧୯ ରଜରେ ବାୟୁ ଓ ବୃକ୍ଷ
ଅନ୍ତର ତିନିମାନଙ୍କରେ ଜାପି ।

ପ୍ରେରିତ୍ୟାମ

ମାନ୍ୟକର ଗ୍ରାମୀକୁ ଉତ୍ତଳପାଇବା ମାତ୍ରାଦିକ ମହାଶୟ
ମାନ୍ୟକରେ

ମହାଶୟ ! କଥିତ ଅଛି
“ ନିରସ୍ତ୍ରେ ଧାଦପେ ଗେମେ ଏରଣ୍ଣୋ ପି ତୁ ମାସ୍ତରେ ”
ଜେବେ ମଧ୍ୟ ଦେହ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଅଛି । ସତରି ଅଧିକ
ଅଧିକ ଯୋଗୁ ଯତ୍କାରିମନେ ଜାହା ମୂଳରେ ଲଳ ପ୍ରଦାନ କଲେ
ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନାଳ ହୁଅନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁ ଅମ୍ବ ଦେଖିବାରେ ଅମ୍ବ ମାତ୍ରମୁକ୍ତ
ବର୍ଣ୍ଣମାଠୀରେ ଯେ କବି ନାହିଁ ଏହା ଅଛି ଆଖ୍ୟାନର ବିଷୟ ।

ଅପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିଲେ ଗତ କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାୟତ ବାବୁ ରଜାମାଳକନ୍ଦେଶ୍ୱାର
ଶାର୍ମିତ ମହାରାଜୁଙ୍କ ଅଧିନଦିତପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରାଗୀମ୍ଭୁ ପ୍ରାୟ
ସମସ୍ତ ଲତ୍ତ ଓ ଧରିଲେବକମାନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସୋଧାଇଛିଲେ ହାବୁ କମହିଲ
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏପରାର କୃତକ ଓ ନିର୍ବାଚିତ ସହାର ପ୍ରଦାନ ଅନୁତ୍ତର
କଥାରୁ ସମସ୍ତ କନ୍ମାଳକ ଅଗମନର ଫଳପୂରେ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
କାହିଁ କି ନା ଯାଇ ବା ଧନ ଓ ମାନହାର କଷମୁରେ ଲେବେ କୁଣ୍ଡିତ
ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ଜଥାର ଯେତୁଳେ ଏପରାର ଅଗମର କୌଣସି ଅଗମର
ଜାହିଁ ସେଠାରେ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳୀ ଲୋକେ ଅପରାଧୀ କି ସବାମେ ଅନୁତ୍ତର
ବର୍ଣ୍ଣାଇବେ । ସରମାଳକର ସଂଖ୍ୟା ଆଜିମାନ୍ୟ ବିବରଣେ ସାମାଜିକ
କୌଣସି ଗତକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେ ଦୁଇ କୌଣସି ମନର ଅମା ଖୁଲୁ କିନ୍ତୁ ସେହି
ଅମା ଦୁଇକୁତ ହୋଇ ରିକ୍ଷାରୀ ବିଶ୍ଵାସ ମନରେ ପ୍ରବଳ ହେଲା । ଅମ୍ଭେ
ଦଶର କଲୁ ଯେ ରିକ୍ଷାରୀ ଅର୍ଥର ଲାଗୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାନ୍ଦମାନି-
କର ସବକୁ ଅଗମନ କରିବାରେ ସନ୍ଦେହ ହୋଇପାରେ ବାରଣ
ପେମାନେ ପ୍ରାୟ ସହା ସମୟରେ ଧର୍ମିଲକ୍ଷ୍ୟ ମନର କରନ୍ତୁ ଓ ଶୀଘ୍ର
ଆହାର କରନ୍ତୁ କିମ୍ବୁ ସେ ପ୍ରଥା ରତ୍ନବର୍ଣ୍ଣାୟ ନକ୍ଷମାନକ ମଞ୍ଚରେ ଦିଲ୍ଲି
ପାରିବାକି ନିହେ ଓ ଏପରାର ଦେଶାବର୍ତ୍ତ ଥିବା ଦେଶ ନାହିଁ ଯତି କି କି
ପ୍ରଦୋଷ କାଳେ ଉତ୍ସବରେ ନାମ ମାତ୍ର କରନ୍ତୁ ତେବେ ତାହା
ଏହି ହିନ୍ଦୁ ମର୍ଦ୍ଦ ଦଶର କର୍ମ ଏବଂ ତାହା କିମ୍ବୁ ସହା ପରାମର୍ଶରେ ଦୁଇ କାଳ
କରି ପାମେ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ ଦିନ ମହାଶ୍ରୀ ଏହା କି ସମ୍ମର କଷ୍ଟୟ ଯେ
ଦିଦିଶାୟ ମହାମାତ୍ରାନେ ପ୍ରାଣପରେ ଏହେବା ନିର୍ବାୟ ଓ ଦୂରବର୍ଷରେ
ସଥି ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିବାକୁ, କିମ୍ବୁ ଏହାର ସ୍ଵପ୍ନମନକର ଏଥରେ କୌଣସି
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବେ ଯହ ଦୂର ହେଉ ନାହିଁ । ଦେଶମୁ ଯତି ଦ୍ୱେଷ ଆନ୍ଦୋଳନ
କାରେ ସେମନେ କି ଏତକର ଦରବରାନେ କଥି କହାଇ ପାଇବା

ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବାର ମାନସ କରନ୍ତେ ସଙ୍ଗ ହି ଦମ୍ପତ୍ତି
ଦୂର୍ଘୟାଧନକର ମାନ, ଭାମଙ୍କର ପରମନ, ଯୁଦ୍ଧକାଳେ
ବରତି ।

ମୁଁ ବକ୍ତ୍ତା ମନେ ରୁଦ୍ଧ କର ନା କର ନା,
ଛୁଡ଼ିବାରେ, ସବୀ ବାଧା ଦେବ ନା, ଦେ-
ଥିଲ ଉପାର୍ଚ୍ଛନେ ଶତ ହେବ ନା, ହେବ
ସବର କୁନ୍ଦଳା, ଘର ଗର, ନା, ରଜ ନ
ମାଜହାର କେବେ ମନେ ବୁଝ ନା ବୁଝ
ବନ୍ଦର କୁନ୍ଦଳା ଘର, ଥର ନା ଥର ନା,
ବିକିର ଖଳଗା ଦୋଷ, କୋହ ନା, କୋହ
ହଲର ଦିବର ପଢ଼ା ଦେଖ ନା, ଦେଖାନ
ପଥ ବଲସ ମୋହ, ସବ ନେବ ନା, ନେବ
ଥରଣୀରେ ସେ ଚିନ୍ମାରେ ଲୋଈ ନା ।
ଏହା ଅଛିମେ ମନ ରଜ ନା ରଜ ନ
ଅପର ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ନତ ତୁଥ ନା ତୁଥ ନ
ଦଷ୍ଟ ଦୁଇ କଞ୍ଚି ଲୋଗ କର ନା କର ।
କଞ୍ଚି ଯେବ ମୁହୂରର ହେଲ ନା, ହେଲ ନା
ମାନ ଯେବ ଅପମାନେ ଯାଆ ନା ଯାଆ
ବୁଦ୍ଧ ଯେବ ପରପିଣ୍ଟେ ଯାଆ ନା ॥

ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଯେବ ଶରରେ ତୁଥ ନା ॥

ଯକ୍ଷି ଯେବ କେବେ ତଳ ପତା ନା ପତା ।

ମୁହୂର ଯେବ କାଷ୍ଟେ ରେ ଚିଅ ନା ଚିଅ ।

ପୁଣ୍ୟ ଯେବ ପ୍ରସର ତୁଥ ନା ତୁଥ ନା ।

ତିବ୍ୟ କାଳରେ ଥରେ ଜାଗ ନା ଜାଗ
ପରଦରେ ହେମ କଞ୍ଚି ବଗ ନା ବଗ
କାହାକୁ ମନର ତେବେ ଦୁଲ ନା ଦୁଲ
ସବର କୁନ୍ଦଳା ଭବ ରମ ନା, ରମ ନା
ତା ॥ ୧୫ ରିତି ମାତ୍ରେ କୁନ୍ଦଳା ॥ } ଏକାର
ସନ୍ଧି ୧୦୭୫ ମରିଛା ॥ }

১৭৪

କାନ୍ତିର ମହିଳା ପ୍ରେରଣାମାର୍ଗ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଓ ଅନ୍ତରେ ମାଟିଥେ ଚଙ୍ଗ ପରିବାର କେବଳଧ୍ୟାମରଦ୍ଧ ପରିବାର ହେଉ ।

ଏହାଦୁର ସବ୍ରମିଥିଲେ କଳାଜାପକୁ
ଚଲିଗମାଯ ରା ଏ ରିଖରେ ବୁଝିପିଲୁଙ୍ଗୁଣାନ୍ତରେ
ଲୟ ଦବ୍ୟାନତାର ପରତାର କେଳିଯନ୍ତି ଜରେ
ଉଠିଥିଲା । ଅଛେମ ସ୍ଵର୍ଗର କି ଅନ୍ୟ ଫେରିବିରେ
ତଥି ହେବ ହେ ବନ୍ଧୁନାମେ କଢ଼ିଲେ ପାଧ୍ୟରେ
ଆ ପୌରଶକ୍ତି ରା

ଶ୍ରୀ ପୌରୀମନ୍ଦର ଗ୍ରେ
ସାହିତ୍ୟାଳୋକାଳୀନ

ପାତ୍ର ଏହି ଭାଷାକାରୀଙ୍କା ସହିତ ଦୃକ୍ ଦଳୀରେ ଶରୀର କାମ କରିବା
କାହାକିମିଳ ଯଥାଗତ୍ୟରେ ମହିଳା ଓ ପୁରୁଷ ହେଉ ।

ହରିହରିପାତ୍ରିକା

ମୋହନ୍ତି ପାତ୍ରିକା

ଶତାବ୍ଦୀ

ସଂଖ୍ୟା

୩୦ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମରିଥାଏ ମୁମାଦ ବି ୧୦ ନ ଅନୁଷ୍ଠାନିକାର । ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଖ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଜାବମାସକୁ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରେ

ଅଗ୍ରମ ବର୍ଷକ ମୁଖ୍ୟ

ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତ

ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଜାବମାସକୁ

ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତ

ଶତାବ୍ଦୀ
ଜାବମାସକୁ
ଯେଥରେ ଲୋକଙ୍କର ଯତ୍କର୍ତ୍ତାର ଉପକାର
କରିବାର ପାଇଁ ଏହି ପରମାନନ୍ଦ ବଲେ ହେବ
ଲୋକଙ୍କର ବିନ୍ଦୁ ସେଥିରେ ରହିଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ବିନ୍ଦୁ ଅଛିଯେ ରହିଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାବମାସକୁ ଅଥରା ଲୁଗର ଓ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତର
ଏବାରା ଏହି ଏକବୋକାରେ ଦୁଇଅଶା, ଦେବି
, ଦୁଇତୋଳାରେ ରହିଥାଏ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତର
କରିବାରେ ଦୁଇଅଶା ଲୋକଙ୍କର ଜାବମାସକୁ
କେନରି ଆଜ୍ଞା କରିଥିବାରୁ ଯେ ଆଜାନି ଅପ୍ରେର
ଗର ଅଥରାକା କେନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଥରାକା ଏହି
ଏବାରା ଓ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତର ପରି ଏକବୋକା ରହ
ଲେଖାଏ ମାସକୁ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ମାତ୍ର ଯେ ହୁଲେ ତାକାଗଜି ମୋହନ୍ତିକାର ଗର୍ବ ଓ ଲେବେ
ସେଥିରେ ବଗ୍ରମର ଲେଖି ଅସୃଥିକୁ ସେଥିରେ ମୋହନ୍ତିକାର ଲେଖିବା
ବିନ୍ଦୁ ଲଧାପା ବ୍ୟବହାର କରିବାର ବୋଧ ହୁଅଛି ହୁଏ ଏକବିଂଶ ମଧ୍ୟରେ
କି ଯତ୍ତାମାନଙ୍କ ସୁଯୋଗ ହେବ ପୋଖୁ ଅଧିକର
ହେବ ଓ ତାହା ଦୁଇତ୍ତକହୁଗୁ ନ ହୋଇ ଯେଉଁମା
ଲେଖି ସବ୍ୟତାର ପରିଚୟ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତ ହେଲୁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଜ୍ଜି ଉଣା କରିବା ଯୁଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧ
ନୁହଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେଥିରେ କେବଳ ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ମାନନ୍ଦ । ମାସକୁ
ଉଣାହେବ ଓ ଘରି ଲଧାପା ବୋହବାକୁ ଅଭିଜା ହିତକର ରହିବେ
ସେଥିରେ କିମ୍ବୁ ବିନ୍ଦୁ ପରିଗେଷ୍ଟରେ ତାହା ତାବମହିଷେ ଲୋକଙ୍କଠାର
ଅଦ୍ୟ ହେବ ଅମୂଳକି ଏହି ଲୁହ କଣ୍ଠାଯାଇଥାଏ । ଯେବେ
ଅମୂଳକର ବନ୍ଦିମେଶା ଯଥାର୍ଥରେ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵଭାବେ ରହା
କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ତଠି ମାସକୁ ନିଯମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରି ସଂବାଦ-
ପରି ମାସକୁ ନିଯମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବବିକ୍ଷିତ କରୁ ଭଣା ମାସକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ
ଅବସ୍ଥା ରହି ହୁଅନ୍ତା । ଦେବାଦୁ ଲୋକଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ଜାନା
ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ ଦେବା ବାରଣ ସଂବାଦପରି ପରି ଅନ୍ୟ କିମ୍ବୁ ନୁହଇ ମାତ୍ର
ସଂବାଦପରି ମାସକୁ ଅଭିଜା ହିତକର ଦୁଇତ୍ତ ଲୋକମାନେ ତାହା କିମ୍ବୁ
କରିବାକୁ କ୍ଲେଶ ବୋଧ କରନ୍ତି । ଏକଥା ସମୟ ସଂବାଦପରି ସନ୍ଧାଦବ-
ମାନେ ବିନ୍ଦୁ ବରିଥିବାକୁ ଓ ଅମ୍ବୋମାନେ କେବଳ ଏମନର ସମର୍ଥନ
କରନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି ନିଯମରେ ଦେବାଦୁ ସଂବାଦ ପରି ତାକ
ମାସକୁ ଭଣା ବି ଏକାଦେଲକେ ରହିବ କରିଯାଏ ତେବେ ଦିଦିଆ
ପ୍ରକର ପକ୍ଷରେ ଅନେକ ମୁଦ୍ରା ହେବ । ସମ୍ମର୍ମିତିପେ ମାସକୁ ତଥାପି
କରିବାକୁ ଗବର୍ନମେଣ୍ଟ କିମ୍ବକର ବୋଧ କରିବେ କିମ୍ବୁ ଯେମନ୍ତ ସେବନ
ତେଲନରେ ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲେ ଯେ ପାଞ୍ଚତୋଳା କେନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବ
ପରିବା ଏବା ତୋ ୧୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବାରା ଯେବେ ଏବାକୁ ନିଯମ
ହୁଅ ରହି ତେବେ ଦର୍ଶନ ରହ ହେବ । ଅନ୍ତରେ ପରିବାର ମୁକ୍ତ ଯେତେ
ପ୍ରାୟ ତାବମାସକୁ କିମ୍ବୁ ଏକବୁଲେ ମୁକ୍ତ ତାହା ତାବମାସକୁ

କିମ୍ବୁ ନେବେ ହୁଏ କିମ୍ବୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଅୟବା ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ଅଛି । ଏହି ଅବଶ୍ୟକ ଗୀତ ସଂଗ୍ରାମକାଳରେ କରିବା କେତେ ଅବଶ୍ୟକ ଜାହା ସହଜରେ ହୃଦୟରେ ପଡ଼ିଥିଲୁଗନ ହେଉଅଛି ।

ବର୍ତ୍ତକ ବସନ୍ତ

କେତେ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାନରେ ମିମାଗଳ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ପଡ଼ିବାର
କରେଣାହାର ଗତ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ
ସମ୍ପର୍କରେ ନ ହେବା ହେଉଛି ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟକର୍ମଚାରୀଙ୍କେ ନିଜ ପାଇ-
ବାର ଖ୍ୟାତ ଗବର୍ଣ୍଩ର କେନରଳ ସାହେବ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରେ ସରକାର କର୍ମଚା-
ରକର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେଥିର ବିଧାନମାନ ବାଦୁଳକଷେ କିମ୍ବା କରି
ସାଥାରଣ ଜୀବାର୍ଥେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏକ ବୋର୍ଡରେବଳୁ ଅପଣା-
ଦ୍ୱାରା ଅମଲରେ ” ଦୂର୍ଦ୍ଵାର “ ଗିରନାମାରେ ଏକ ଅନ୍ଧାର୍ୟ ବୃକ୍ଷିକରି
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରକୁ ସାଥାରଣ ଘାନା ମୟରେ ଗଣ୍ୟ ବରିଅଛନ୍ତି । ଫଳରେ ଯଦ୍ୟପି
ଏକହାନରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦୂର୍ଦ୍ଵାର ପଢ଼ି ନାହିଁ ମାତ୍ର କରଇବର୍ଷ ସଙ୍ଗର ଏକ
ଖାଲରେ ଏକ ଏକ ବର୍ଷ ଏଥି ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଉପରୁ ହେବାର ଗବର୍ଣ୍ନମେନ୍ଟଙ୍କ
ସତର୍କ ବନ୍ଦବାର ସମତିକ ହେଉ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହିଥିମାନ ଅଗ୍ର ବୃଦ୍ଧତା ଥିବାରୁ ଆମ୍ବାମାନଙ୍କ ସଂଶୋଧ ପଦିକାରେ
ସେ ସମ୍ମାନ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ନ ପାରିଲା । ଗବଣ୍ଟିମେଘୁ ବଜାଳାଗଜେଠରେ
ବୋଥ କୁଆର ଦେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଓ ବେଥରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଗଲା ଛକ୍କା
ଛି ।

୭ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏଛି ସେଥିରେ କିନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଅଚୂମାନେ ତାହା ଅବ୍ୟାପ୍ତ ପାଠକରି ଦେଖିଲୁ ଆକାଶରେ ସେ ସମସ୍ତ
ବିଧାଗ୍ରହ ମନୋଯୋଗ କରିବାର ଉତ୍ତର ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ବିଷୟର ବ୍ୟବ-
ଧାର ବହୁରେ ହୋଇଥାଏଛି । ସମସ୍ତ ଲେଖନ ସୁଧା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଜାହିନ୍ତ ନ
ରହିବାର ଜଳିଲିନ୍ତି ଗେଡ଼ିଏ ଥାବାର କୋଥ ପୁଅର ପାଠକମାନେ
ଏହିଥାବାର ପାଠକଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ସଦାଦୃଷ୍ଟାୟର ସରିଗ୍ଯ ଧାଇବେ ।
ଯଥା “ ୨୦ ଥାବା । ଦୁର୍ଗଷ ମୋତିଏ ଅକୁଳାକୁ ଧୀନା ଅଭବକ ଏହିପାଇଁର
କୌଣସି କିମ୍ବ ନିଶ୍ଚଯତିପେ କରିଯାଇ ନ ପାରେ । ଗର ଦୁର୍ଗଷମାନଙ୍କରେ
ସେ ସମସ୍ତ ଉପାୟ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନ କୋରଥିଲା ସେବମସ୍ତ ତାହାର
ଦେବୀ ଓ ସେ ସମସ୍ତ କିଧାନ ଅନୁୟାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦୂର ଦ୍ୱାନାୟ-
ହାତ୍ୟକ ହିସ୍ତେ ଅର୍ଧଶ କରିବାଠାର ଉତ୍ତମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଆୟକ କିନ୍ତି
ଦରି ନ ପାରନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ବାଲକରେ କୌଣସି ବିଧାନ ହେଉଗୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ବରଗରି ଅଧିକ ଦୀର୍ଘ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାବାର ହିମ୍ବ ବିଧାନ ନାହିଁ
ବୋଲି ବାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାର ଦୋଷରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ନ ଥାବାର ଏବ କୌଣସି
ଆୟକାରକ କିମ୍ବିଧ ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟାପାର
ଜ୍ଞାନିଲେ ତାହା ଦୂଷଣ୍ୟ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଟିପ୍ପଣୀ ଗମନା-
ଗମନର ଯେତ୍ରଭ୍ୟ ସୁଯୋଗ ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ ତାବେଦାର ଦ୍ୱାନମାନେ
ସନ୍ଦେହ ହୁଲକରେ ସବୁ ଅଧିକ ଉପାୟ ଉପର ତାବେମଠାର ଉପଦେଶ
ପ୍ରତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି କିମ୍ବ ନ ଧରାନ୍ତକେ ଅଧିକ ମନ୍ତ୍ର ଯେ ସମସ୍ତ
ଉପାୟ କଲେ ତାହା ଜଣାଇପାରନ୍ତି”

ଏବେଳେ ତିଣିଆରେ ଯେ କୌଣସି ଶିଳଧୂର ହାତିମନାନେ ଅଧିକ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ ଚାହିଁ ଛାଇ କିବାର ମୁକ୍ତ ପାଇନ ପାଇସ୍ତା ଦେବେଳ
କିମ୍ବା ଅନେକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଜ୍ଞ ଥିଲେ ଏକ ଉପରେ ଦୋଷ ଦେଇ
କିମ୍ବା ପାନ୍ଦୀ ମାତ୍ର ଏହି ଏକ ବିଧି କେବୁ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡ ପ୍ରେ ସମସ୍ତ

ମୁକୋପ୍ତନ ବରିଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଯେଉଁ ହାତିମ ଉର୍ବିଷ ସମୟରେ
ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ କରିବାକୁ କୃତି ବରିବେ ସେ ମୁସଂ ଦୋଷିହେବେ ଦ୍ୱାରା
ଅମଳର ୭୫ ଓ ୭୭ ଧାର, ଗଜିଷ୍ଠ ଶମା ଉପଯୁକ୍ତ ଥାଇ ଓ ସେଥିର
ମର୍ମ ଏଠାରେ ଲୋଜାଗଲା ।

୨୫ ଥାର୍ | କୁହର ପରିମାଣରେ ସାଥାରଣ ଲୁଘେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଯମାଦେ-
ବାର କଦାଚିତ୍ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ନେବଳ ଗୁରୁତ୍ୱ କୁନ୍ତ ଜଳବ କରିବା
ବିଶ୍ଵିକାଳ ରହୁଛ କରିବା ଉଚାଳ ହୋଇପାରେ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଧ୍ୟାଳ ସତ୍ୟ
ସବରୁଚିର ଅନ୍ତ ଅସୁରନ ଦୂମରେ ହିଥାଇ ଏବ ଅଛି ମନକାଳରେ
କେତେକ ମାହାଲ ଏହୀ ଥିବ ବି ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିନ୍ଦନ କ୍ଷତି ହେବ
ଏବ ଅୟକ ମାହାଲରେ ଉପରୁଗ ତୁଟି ମୁଣ୍ଡ ବୁଟିଦ୍ୟାଗ ପୁରଣ ହୋଇବ
ସନ ୧୯୦୧୦୨ ରେ ଉତ୍ତର ପରିମାଣରେ ୧୮୮ ଲକ୍ଷୀରୀ ମଧ୍ୟରୁ ୨୨୭
ଲକ୍ଷର ଅୟକ କ୍ଷତି ହୋଇ ନ ଥିଲା । ରଥାର ଯେବେ ଜୀବିଷ ମୁଳରେ
ଗୁରୁତ୍ୱ ଯମା ଦେବାର ଯଥାର୍ଥ ହେବୁ ପ୍ରବର୍ଗର ହୁଅ ବେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଜ୍ ଯମା ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତର ହେବେ ।

୬୭ ଧାର୍ମ । ଯେତେବେଳେ ଜନ୍ମଦାର ପ୍ରକଳଣ କମା ଦେଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ହେବ କେବଳ ଗଢ଼ୁ କମା ଦିଆଯିବ ଏବୁ ସରରେ କର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ କମା ଦେଖାର ଅଶ୍ୱାଷ ଦେଇ କାହିଁର ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପାଦରେ ହାତମାଳାର ଧା-

— * * —

ଶବ୍ଦ ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ଅମୃମାନଙ୍କର ନିଜକୁଟୀଗ୍ରୂପ୍‌ବାଲେଟ୍‌ର ଏ
ଶସ୍ତ୍ରପ୍ରାଣୀ ଦିଷ୍ଟିରେ ଅମୃମାନଙ୍କ ନିଜକୁଟୀରେ ଏ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ଯାବ ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି । ଧାରାକୁ ଘୋ
ଆମ୍ବେମାନେ ସେହିର ବ୍ୟବ୍ଧିର ଏଠାମେ ଉଚିତ କିମ୍ବା

“—ମୁହିଁବା ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଯେବେଳେ ଧରନ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ଏହି କର୍ମକାଣ୍ଡରେ କେମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଜନାଳୀପେ ନିର୍ବାହ ଦାରେ କିମ୍ବାକୁ ଲୋଗ ହେଲେ ଗୋଦାନରେ ଧରି ଚଳାଇ ହେବ”।

ଭାବେ । ସାହିତ୍ୟର ଏହ କାହିଁର ଜଗର କେ ଏ ଧରଣରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ବାପଥ ମହାରାଜ ଦିଗ୍ବିଜୀରୁ ମାହୁଁ । ଏତେ ଜାପାଖ
ହୋଇଥେବେ ଉତ୍ସବ ଯଦି ଉତ୍ସମନ୍ଦିପେ ଦେଶାଜ ମାସ ଘାଁ କିମ୍ବା
ରେବେ ରଷ୍ଟାଲା ହେଲେ ତେହିଁ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିନିବ “ଉତ୍ସବରେ
ବିହୁ ହେଲେ ଉତ୍ସବ” ଏହ କାହାଟି ନିଭାନ୍ତୁ ଦା କର । ବଳ,
କାର୍ଯ୍ୟ, ଧର୍ମ ଏବଂ ପ୍ରାଣନୋଶବାରିଣୀ କୃଥାକୁ ସାହିତ୍ୟ “ହ କୁ” କ୍ରେତା
ହୋଇ ଲେଖନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଧକର୍ତ୍ତା ସାହିତ୍ୟ ଏ ଧାରଣିକର
ଅନୁମନ ଦେଇବୁ କ୍ଷୁଧା କ୍ରେତା ଚରମଦିଗା ଜୀବ ବଜନ୍ତି । “ଗୋଦାମରେ
ଥିବା ସର୍ବଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରକଳିତ କୋଳ ହେବ” । ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ଲେଖି ବିପ୍ରଲୋ
ଅମ୍ବେମାନେ ବାରୁଳମଙ୍ଗଳବର୍ଷପାଠବାକୁ ବୋଲି ମନରେ ବିରମିଲା ।

“—ଅନେକ ଶ୍ରୀମଦ୍ ମେ ବାହାରି ସବ ଏଥର କୋଣି
ମୁଦ୍ରାବଳୀ ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ”।

ଭାବୁ । ଗ୍ରାମ ଯେ କି ପଦାର୍ଥ କଟକରେ ଶୁଳ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଭାବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ସମ୍ବନ୍ଧୀ ବିଷ ଶୁଅର ମାରିଥିବାରଥିବାର ବେମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ
ହେଉଥିଲା । ଏତେମରୁକ୍ତିର ଘରଗାମୀଣଙ୍କର କିମ୍ବପେ ସଂଯୋଗ ହେଲା
ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍�ମେଖୁ ଧନ ତେ ଅହିମ୍ବଳ କହିଲୁ
ପରିଚାଳି ସାହାଯ୍ୟଦାନ କରିବେ । ସିକାର ବାଟରେ ୧୦୦ ବନ୍ଦୁକ
ଛାଇଲକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିବାଗ କଥାରେ ହୁଅଇ ।

ଅଗ୍ରମେ ବସନ୍ତଗ୍ରେଣ ଅଛିଶୟ ଉପକଳର ହୋଇଥାଇଲା । ଗେ-
ପିଯୁରମୀଷରେ ଏବେଳା ପ୍ରସ୍ତୁ ହୋଇ ଛାଇ ୧୦୦ ମୀ ପ୍ରାଣଜୀବ କରିଥିଲେ
ଏହାର ଗାନ୍ଧି ଉତ୍ତରାଧିକାର ଓ ଶାନ୍ତାବ୍ଦୀ ।

ଧୂର୍ବଳ ଏକଟିମୁନ୍ଦସଙ୍ଗ ବାବୁ ଅତୀଳଚନ୍ଦ୍ରଯୋଷ ଏହିମାତ୍ର ତା ପରିଶୋଭେ
ଏହିଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ବିଦ୍ୟମତ ପଦଜ୍ଞା କରି କାର୍ଯ୍ୟଭାବ ଏହିଶ
କରିବାକୁ ଘର୍ମତ୍ତୁ ଯାହା କଲେ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟାଜନାମା କର୍ମକିଦେଶୀୟ ମହାକବ ବିଶ୍ୱାସାଦେବ ସର୍ବଧର୍ମରେ ବୋଲିଛୁ ଯେ, କୃଷ୍ଣାନନ୍ଦର ପୁଣ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଥର ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ । ଏକାଶରେ ଏହି ସରିତାମ ବାଦ ଦେଖିନଗ୍ରେ କିନ୍ତୁମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତରାହେଉଥିଲା ଅପେକ୍ଷାକୁ ଅପ୍ରକଳ୍ପିତ ଦେବତାଙ୍କୁ, ଏହିଜଣ ପରିମେଗି-

ଅଲ୍ଲାହୁର ଏକଥ ସ୍ତର ଜନ୍ମ ଗଢ଼ିଅଛି, ଯାହାର ଦିଲ ଆର୍ଦ୍ରାଜୀ
ତା ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲାହୁ ପଥର ଭୁଲ ଦରିଦ୍ରିଷ୍ଟି । ଏମଳରେ ଅନୁରକ୍ତ
୧ ଯେ, ପୃଷ୍ଠାଙ୍ଗରେ ପରିଶାମରେ ମନ୍ଦ ପଦର, ଉପତ୍ତି ବୋଲି
ସା ।

ମାତ୍ରାକ ପାଇମୟ ଅବଗତ ହୋଇଥିବାକୁ ଯେ, ଏହଙ୍କଣ ମୁଖଳ-
କାଷ୍ଟାଯୁ ସ୍ଥା କି ୧୦୦୦ ବୟସେ ସେ ଶାନ୍ତିଲେନର ପରିଭ୍ରାଗ କରି-
୧୯୫୭ ପ୍ରାଣୀଦରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପଳାପାର ଯୁଦ୍ଧର ଦୟାକର୍ଷ ପୁରୋ-
ଗାର କିନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଏହେବାରେ ଛାପକ ଗଜତ୍ୱ ମୁଦ୍ରପାତ୍ର
ସ୍ଵ ଏତେବୁର ଉନ୍ନତିର ଅନ୍ଧା ଅର୍ଥାତ୍ ନବିଅନ୍ତି, ଲର୍ଜହେଲ୍ଡିଂସ
ସୁଷ୍ଟରକ୍ଷନ ଲବେନ୍ଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦ୍ରା ଗବର୍ନ୍ର କେନ୍ଦ୍ରଲଙ୍କୁ
କାଣିବିରିଥିଲା ଏହ ଶାହାର କବାହାଲ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇର ଯେ
ତେବେକ ପରିବତ୍ତେ ସିଂଘାରି, ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଚଢିଷେ ଦେଇଅଛି ।

ଫେବ୍ରୁଆରୀ ପ୍ରଥମ ଦିବସାବିଷ୍ଟ ଟେଲିକ୍ଷାପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଗଳିତ ହୋଇବ
ଶାଶ୍ଵତ ଯୋଗରେ ହୃଦୟାନ୍ତରତ୍ତ୍ଵ ବୌଧାର୍ଣ୍ଣ ସଂବାଦ ପଠାଇଲା
ତେ ମୂଳ ନାମେ, ସେହିମୂଳର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବନ୍ଦୁକରେ ପଂଦାଦିର ଦୟତ
ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରେସନରେ ପଞ୍ଚାତନ୍ତ୍ରରେ ମାତ୍ର ଏହି ସଂବାଦ ଯଥାହୁନ୍ତର
ରିତ ହେଉଛି । ଅନ୍ତରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବଳ ଟେଲିକ୍ଷାପକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଟେଲିକ୍ଷା
ପରେ ଉପ୍ତ ହୋଇବ ।

ମୁଦ୍ରଣକାରୀ ମୂଳ୍ୟ ହେଉଛି ୨୫ ଟଙ୍କା ।

କୁଳାନନ୍ଦରଙ୍ଗ କୃଷ୍ଣର ପତ୍ର ଏହିମେଣ୍ଟ ସଂସାଧନ
ଯେ ଏହି ଅଭିଜ୍ଞାନ ପରି ପଦ୍ଧତିରେ
କେ ଏମାନେ ବିବାହକରିବା କାହାର ଖାଲି
କଠାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥିଲା ।

ଗତଗୁରୁକାର ପ୍ରାଣକୋଳରେ ବନ୍ଧୁପଦ୍ମନାଭ ୯
ଗଣନା ଦୋଷକୁଳାଗ୍ର ଅମ୍ବେ ସକାଳ ସିଂହା ଶତ
ଆଗାରେ ବନ୍ଧୁମନ୍ତ୍ରକୁଳ ନିର୍ବାଚନ କରୁଥିଲୁ ଏ ୧୦
ଧୂକାସମୟରେ ବନ୍ଧୁମନ୍ତ୍ରକୁଳର ଉତ୍ତର ବୁଦ୍ଧିକୋଣରେ
ଆଜାର ଦେଖାଯାଉଥିଲା କି ଏହିବାଳରେ କଳାମେନ୍ଦ୍ର
ପ୍ରଦେଶହେଲା ଉତ୍ତରାଗ ଆରହିଛି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଅତିକ
ପ୍ରମାଣପାଦ ପ୍ରାଣ ସନ୍ଦେହକୁ ଦେଲା ।

କେଇମାତ୍ର ଜା ନ ରିଖରେ ଅପରିଚିତ ହରିରଙ୍କ ଛୁଟିଥିଲୁ
ଦକ୍ଷନ ଧାଉବା ନିଧୂମ ପକ୍ଷରେ ବନରୀରଙ୍ଗରଙ୍କ ଏହମନୁଦ୍ୟ ପଳା
କରିଅଛିନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ କୁଣ୍ଡ ପାଇ ବ ଜାହାଜିପାତ୍ର
ସବୁ ନିଧୂମମାନ କଲିବ ନାହିଁ ବାରଣା ସେମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷନ ଦିଶୁଧର
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକଳନ ଗୋ କୁଣ୍ଡରୀ ପରି ॥ ୫୩ ॥

୨୦ ବିଧିକାରୀ ଶଳକର୍ମୀ ୨୦ ଲୋକା ଲେଖକ
ଯେବେ ଗେଷଳକ୍ରମ ବନ୍ଦ ହେଉଥିଲା ମାସକ

ଧର୍ମ ପ୍ରଥମ ଦେଖିଲେ ଏହା ପରିଚୟ କରିବା
ପରିଚୟ କରିବାରେ ଏହା ପରିଚୟ କରିବାରେ
ଏହା ପରିଚୟ କରିବାରେ ଏହା ପରିଚୟ କରିବାରେ

ଶତମାନରେ ଦିଲ୍ଲୀର ବର୍ଷରେ ଏମନ୍ତ ବସନ୍ତକୁ ପାଇଁ
ଯେ ଏହିପଥରେ ବାଲକ ବାଲିକାର ପ୍ରାଣନାଶ
ହିଁବର୍ତ୍ତ ଅଛି ।

ପଦ୍ମପ୍ରେରକ ପ୍ରତି ସଂମାଦ

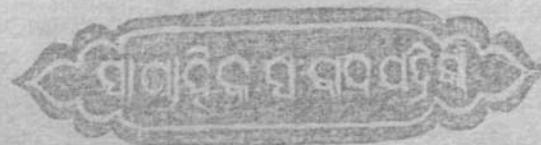
ଗ, କ, ।— ଅହିଲିଗନ୍ଧି ଅଜାର ଗାନ୍ଧି ପ୍ରଳେ ଜାହାଙ୍ଗାମବଳିକା ଅମୁମାନକର ସାଥ ମୁହର । ଯେବ୍ୟାତି ବ୍ୟାକାର ଦୋଷମିଶ୍ରମରେ ଥିଲେଗନ୍ତୁ କାହାକୁ ଉଚିତ ଯେ ସେ ଆଧା ପରିଚାଳନା କରେ କିମ୍ବା ଦୋଷମିଶ୍ରମ କାରି ଦ୍ୱାରା ଅପରା ପଥତ ଜାମଦିକ ପଠାଇବେ ।— ସମ୍ବଦି ଉ, ଘ,

୩୮

ପାହାର ଗୋଟିଏ କବିତାର ବିମ୍ବନା ଅଣିଲା ।

ଏହି ଉତ୍ତଳଦୟପିକା ସହର କୃତ ଦଇଲା ବଜାର ମୁଖ୍ୟମଣିରେ
ମହିଳା ଯତାଳଦୟରେ ମହିଳା ଓ ପାତର ହେବା ।

ଚନ୍ଦ୍ର କାମପିଲାଳା

ପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର } ତା ଏଇଟି ମାତ୍ରେ ଫିଲ୍ମ୍ ଏବଂ

ଅଶ୍ରମ କାଷକ ମୂଳ୍ୟ ୫
ପ୍ରତିହିନ୍ଦା । ମୁନୀ ମାଘବି ୨୯ ମୁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଉପରିବାର । ବର୍ଷାକ୍ରୋଷ୍ମୁ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ
ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ଯାକମାସିଲ ୫୩ ୫୩

ରେଖ ୮
ଗନ୍ଧି ସହରେ ଅମେରିକାନେ । ଆଉୟାଗରର କଥା ଲେଖି-
ଏ ସହରେ ଅଛ ପେଡ଼ି ଦ୍ୱାରି ପ୍ରଜାପୀତନର କଥା
ଲଙ୍ଘନ କରିଥାବୁ । ଏହାର ନାମ ଯୋଗାଇବା । ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ-
କାର୍ଯ୍ୟ ସାମାଜିକ ଦୂର ବିଷୟର ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇ-
ଆଏ ଏକ ଚାରିଥରେ ପ୍ରାୟ ଦଶାହିର ଦେଇ ଲୋକଙ୍କ ରେବଳକରିବାକୁ
ଦୁଇଲା । ରସବ ଯୋଗାଇବାର ଜାପର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବସନ୍ତ ଘେନା ବି ଅନ୍ୟ କରିବାକାହିଁ ମୋଢ଼ୀପଲକୁ ଗଲେ
କାହିଁଦାର ସେମାନଙ୍କ ଆହାର୍ୟ ସାମଗ୍ରି ଯୋଗାଇ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇ
ଦିନରେ । ତମିଦାରଙ୍କୁ ଏଥରେ ଦାମ୍ଭ କରିବା କାହାର ଏହି ଯେ ମୋଢ଼
ପଲକରେ ଅନାୟାସରେ ଯେ କେବୁ ଜାଦିଷାମଣୀ କିମ୍ବା କରି ନ ପାଇ-
ବାରେ ଯକ୍ଷମ ଫୁଲରେ ଦୋକାନ ନାହିଁ । ଓ ଯେବେ କୁମିଳୀର

ମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରିବେ ତେବେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଶବ୍ଦା କରୁଥିବ ହେବ । ଯମିଦାରଙ୍କ ବର୍ତ୍ତନି କେବଳ ଏହି ଯେ ଜାହା-
ନ୍ଧରେ ପରିବାରେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ସେ ଗୋଟିଏ
ଦକ୍ଷତା କି ହାତ ବିମାର ଦେବ ଓ ପ୍ରତିମାନେ ମୂଲ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରବନ୍ଧ ବିନ୍ଦୁ
କରିବେ । କେବଳ ପଲ୍ଲନ ମିଶ୍ର ଜମିଦାରମାନେ ଏହି ଦାୟିତ୍ବ
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଆଜିବାର ପଲ୍ଲ । ଏ ସମାଜ୍ୟ ପିଥାବାସ୍ୟନ୍ତୁ ମୋଟା-
ମଲକୁ ଗଲେ ଜମିଦାରଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଜାତ କରଇ ତେ ଦେଶ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବା-
କାରଣ ବନ୍ଦିମେଣ୍ଟ ଯେତେ ହାବିମଙ୍କ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିକରିଥିବନ୍ତି ଓ ଏ-
ମାନେ ଯେତେ ଅଧିକ ମୋଟାମଲକୁ ଯାଦିଥିଲୁନ୍ତି ତେତେ ଅଧିକ
ଜମିଦାରଙ୍କ ନକ୍ଷତ୍ର ଦର୍ଶନ କରିବାରମାନେ ଚାଲା ଉତ୍ସବ ଯୋଗାଇବେ
ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଯେବେ ପିଅଦା ଉତ୍ସବ ପରିବାର । ଯେତି ଯିବ ଅନେକ-
କୁଳେ ଜାହାର ମିଥ୍ୟା ସୁଧା ଏମାନଙ୍କ ଦେଖନ୍ତିଥର । ସରକାରୀ କର୍ମ-
ମାନ୍ୟର ମାନେ ଯେତେ ଅନେକରେ ଉତ୍ସବ ମୂଲ୍ୟ ଚିଅନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍କ-
ଠାର ବୁଦ୍ଧି ଦେବା ଯେତେ ସହଜବ୍ୟାପର ବୋଥ ହଥର ପ୍ରାଣ ଜାହା-
ନ୍ଧର ଅବିଦିତ ନାହିଁ । ଯେବେ ମୂଲ୍ୟ ନେବାକି ମହାନ ହେଲେ

ଜମିଦାର ସହକ୍ଷରେ ରଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ ମୂଲ୍ୟ ନେବାର କଥା ହେଲେ ଏମନ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ପରମାସ ହୁଅଇ ଯେ ସମସ୍ତ ଯୋଗାଇବା ସକଳିକ ହୋଇରେ ୧୦ ଟଙ୍କା ଏଥିପାଇଁ ଅନ୍ଯାୟରେ ଜମିଦାର ଛରସ୍ତ ଅପନାକିତ ଏକ ଅର୍ଥ ଦ୍ଵାରା ଦ୍ୱାସିତ ହୋଇଥିବା । ଅନେକଙ୍କାଳେ ଜମିଦାର ସ୍ଵର୍ଗଂ ଅଥବା ତାହାର ଗୁମ୍ଭାସା ଉତ୍ସବିମାତ୍ରଣାରୁ ହାତୁ । ଏକଥି ଆଗଜା ବରି ଜମିଦାର କୌଣସିବୁପେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦିଦାଯୁକ୍ତକାଲେ ବୃତ୍ତାର୍ଥ ମନ୍ତର ମାତ୍ରକର୍ତ୍ତା ମୂଲ୍ୟ ଯେ ସେ ହାତରୁ ଦେବ ଏହା ଅବା କିଏ ଫଶ୍ଚାମ କରିବ ସେ ମନ୍ତରେ କଲେ ଯେ ସୁଲେ ତାହା ଉପରେ ଅଜ୍ଞାନ କଲା ଯେ ପ୍ରକାରରେ ଅଜ୍ଞାନରୁ କଲେ ପୁଣି କହି ଦୋଷ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ କଲେବନ୍ଦିରେ ସେ ପ୍ରକାରର ବସଦ ବିଅର ଦେଇ ଦିନିନ୍ତିରୁ ରହ ଅଛି ଏବଂ ରହି ଯୋଗାଇବାରେ ଦୁଇପ୍ରକାର ଉପରେ ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ହୁଅଇ ଏଥରେ ବିଦେଶ ବି ଅଛି ।

ଆମ୍ବାକଙ୍କ ମତରେ ରସଦ ଯୋଗାଇବାର ପ୍ରଥା ଏକାବେଳେ
ଉଠାଇ ଦେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଧ ହେଲେ ହେଲେ ହେଲେ ପଲଞ୍ଚନ ପକ୍ଷରେ ତାହା
ହୁଏ ରହିବାର ଉଚ୍ଛବ କାରଣ ହଠାତ୍ ଏକଥମୟରେ ଅନେକ ଲୋକ
ମମେଜେ ହେଲେ ଜମିଦାରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ସେମାନଙ୍କ ଅହାଶ୍ୟା
ଯୋଗାଇବା କଠିନ ହେବ ଉଥାର ଯେସମ୍ପ୍ର ପ୍ରବାନ୍ଦ ମୋଧୁରେ
ଅପ୍ରାପ୍ତ ସେଷ୍ଟାଂତ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଦୀପ୍ତଶ୍ଵର ବରିବା ଉଚ୍ଛବ ନହଇ ।
ଜେଲାପଲଞ୍ଚନ ପାଇଁ ମୋଧୁରେ ପ୍ରଜେତିକ ହୁନରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ
ତେନୁଳି କି ଲକ୍ଷାପରିତ ସେମନ୍ତ ଅପ୍ରାପ୍ତ ପରିମା ପଲଞ୍ଚନ ପାଇଁ ଗହମ-
ଅହା ସେହିପଥ ଅପ୍ରାପ୍ତ ଅଛି । ଏଥକଳ ପ୍ରବାନ୍ଦ ସରକାର ସ୍ଵର୍ଗ ସହରର
ଫ୍ରଣ୍ଟ କରି ରସଦ ଦେବାକ୍ଷାନକୁ ପଠାଇବା ଉଚ୍ଛବ । କିନ୍ତୁ ଆଉ କର୍ମଚାରୀ
ନିମିତ୍ତ ରସଦର ପରିମାନା ଏକାବେଳେ ଉଠାଇ ଦେବାର ଉଚ୍ଛବ
ଦେବନ୍ତ ଦିଲ୍ଲି କି ଅନ୍ୟ ହାତିମ କେତେ ଲୋକ ଥିଲେ
ମୋଧୁରେ ଅନାଶ୍ୟାସରେ ନିର୍ବାହ ହୋଇଥାରିବୁ ଓ ସବୁ
ବାହୁରେ କିତିପରି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହି ମେଳ ମନ ଏହି ଦିନର ଅହାଶ୍ୟାସ ସାମଗ୍ରୀ

ସର୍ବେ ଦେବ ଯାଉଥାନ୍ତି । ଯେବେ ରମେଷ ଦେବାର ପ୍ରଥା ଗହୁତ
ହେବ କେବେ ଏହି ଉପାୟହୃଦୀଶ ସମସ୍ତେ କର୍ବାହ ହେବେ । ଅଜେବ ଅଜେନ୍ତି
ପ୍ରସ୍ତୋତ୍ରଙ୍କ ଯେ ଧଳିତନ୍ତରିନ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ରମେଷ ଦେବାର ନିର୍ଭେଦ
ହେଉ ଓ ହାକିମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ହେବ ଯେ ସେମାନେ ଜମିଦାରର
ଭର୍ଯ୍ୟ ନ ରଖୁ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଉପାୟ ହୃଦୀଶ ମୋହରଳଗେ ଅହାରୀଧୂ
ସାମଣ୍ଗି ଅସ୍ତୋତ୍ରଙ୍କ କରନ୍ତି ।

ଆଜମାଗନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୀତତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାହାଯ୍ୟଦିତ

ଅନ୍ତରେ ମାତ୍ର ହାତ । ସେମାନଙ୍କ ଫର୍ଜିହ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଗୁଣ, ଜନ୍ମ, ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବକାରୀଙ୍କ ଆଜମାନରେ ଯୋଗିବ ଦୂର୍ଭାସ ସାହାଯ୍ୟଙ୍କ ଯାପନ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କହିଲୁ
ନାହିଁ ହେତୁଳ ଓ ଅନ୍ୟପ୍ରାଚୀରେ ଏଥର ମାର୍ଗବା ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ବନା ଉଚିତକୁ ଯେ ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧ ପ୍ରଥାରେ ଏମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ
ଦେବକେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୂଳରେ ଏମାନଙ୍କର ରହିବା କାହାର କୃତି
କର୍ମାଣ୍ଵ ହେଲା ଓ ତେବେଳେ ରହୁ ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧପାଇବେ । ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧ ମାର୍ଗ
ଦେବକେ ଏପକାର ଅନ୍ତର ଲୋକବଂଜୀ ଯାଏ କୋଠିବ ଏହା
ହେବ । ଏମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତରବାବନ୍ଦୀ ଏବନ୍ଦୀ ପଞ୍ଜାର ଉପରେ

ଏ ତଳା ସାହୀମନ୍ଦୁ ନାରେ ଉଠିବାର କୋଣର ଦରଶ ଦାଢ଼
ଯେଠାରେ ଦୁଇ ପତିତିଗାସରଥିଲେ ଜନ୍ମ୍ୟ ପ୍ରାୟ କି ୮୦୦୦ ର
ଦେଖିବାର ଏହି ଦେଖିବାର ଏହି ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ହାତୀମାପରୁ ପ୍ରାର୍ଥନ
ଦିଲାରେ ଚର୍ଚିଷ ହତି ଲାଗି ଦେଖାନକୁ ଲମ୍ବ ଦେଖାନକୁ

ଏବ ଦେଖୁୟ ଲୋକମାନେ ଦଃଖାଳ ଉପରେ ବୃତ୍ତାବ୍ଧାକ୍ଷ ଥାଇ
ଏବ ସାଧିକାନ୍ତମାରେ ଯାହା ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବେ
ଆଜମାରଗ କିମ୍ବା କାମରେ ପଠାଇହେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ କଥାମାନ ସର୍ବଶାଖାରଧିକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ ଯେ ଏମୟଦୁରେ ଅବଳେ ଧନୀତଥ ଲୋକ
ଅପରା ଦୟାବୁନ୍ତି ଚରତାର୍ଥ କରନ୍ତୁ । ଉତ୍ତଳର ଦୂର୍ଗଷ୍ଠ ସମୟରେ ଏ
ବର୍ଷର ଜାନା ମୁନ୍ଦର ସାହାଯ୍ୟ ଅପି ଥିଲା ଓ ସବୁପି କି ଉତ୍ତ
ଅବରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜ୍ର ବଲ କୁହର ଗଥାତ ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିତ ପରି ।
ପତ୍ରବାର କୌଣସି ସମ୍ବାଦକା ନାହିଁ । ଅଭେଦ ଏମୟଦୁରେ ଆଜ
କମିଃରୁ ଦେହାତ୍ମାଙ୍ଗ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ଉତ୍ତଳବାସିମାନେ ବୋ
ବହୁର ପରମୋହରେ କ୍ରୂଷ୍ଣବ ଗଣ୍ଠ କରିବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତ
କଣ୍ଠେ ଯେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଘର ହୋଇ ରେବା ଉଠାଇବାର ଛଦ
ହେଉ ଏହି ଏଠାରେ ବାର କରିଥିବା ମାରଣ୍ୟାତ ଓ ଯେହି ଅନ୍ତଳକିବା
ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାର ଅର୍ଥ ମଂକୁଳ କରିବାର ଦିଗେଷ ଯଳ ହେଉ ତା
ଦୂର୍ଗଷ୍ଠ ମାହାତ୍ମା ଦେଖିବେ ଏହିଅଛି ଓ ସେମାନେ ଅଲୋଗରେ ଏହି
ବସୁତ ଧନ ଯେତା ଯାହିଥିଲୁ । ୨୧୭ ପ୍ରେମାନଙ୍କ କୁହର ଧରିଖାତେ
ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ କରିବାର ଆ

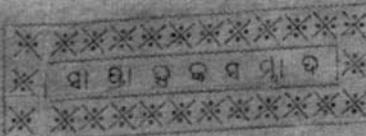
ବିଜ୍ଞାନକ ନାଗମଳର, ପଟ୍ଟୋଗ

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥିପୁଁ ଉଣ୍ଡକ ତଣାଇଥିଲୁଁ ଯେ କଜନକରା
ସବେ କହିବା ଯୋଗ କଲିବା ଏବଂ ବିବର୍ଣ୍ଣମେଳା ବଦଳ ବନ୍ଦୁ ଶୀଳାର
ପୂର୍ବତି ବନ୍ଦୁଦେଶରେ ଖଣ୍ଡି ଏ ହୃଦୟ ଏବଂ ଖଣ୍ଡି ଏ ମାଳ
କୋଣାର୍କ କାହାକ ବନ୍ଦୁର ରହିବାର ମହୁର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମାଧୁରମାନ
ଖଣ୍ଡି ଏ ହୃଦୟର ତାହାର କଳିତାର ଦରକାର ଆସଇ ଓ ସେଥିରେ
ଅନେକ ଲୋକର ଦୁଇଃ ମଧ୍ୟ ଆସଇ । ବନ୍ଦୁ ସବନଲୋକଙ୍କର ବିବା
ଆସିବାର ସହିତା ନ ଦୁଇର ଅମ୍ବେମାନେ ମହାଜନ କାହାକ ଗମନା-
ମନେଗ ପ୍ରଦ୍ଵାବ ବର୍ତ୍ତନିଲୁଁ । ଏହି ଘରି କିମ୍ବା ହାଜାନ୍ତୁରେ ଏ ବିଷିଦ୍ଧେ
ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ପଢ଼ିବା ହେଲା କାହା ପାଠକଙ୍କର ନରସାଧାରଣ କା

କେ ଯେ ଅମୃତନାଳୀର ଧରା ପୁଣ୍ୟ ଦୋଷାଶ୍ଚ ଓ ଅନ୍ତର ଧରା
ଅନ୍ତର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହାଜ ସବୁ ଅଟିବାର ବିଷୟ ଦୋଷାଶ୍ଚ
ତେବେବାର ବର୍ତ୍ତମାନାବସ୍ଥାରେ କଲାଜୀବା ମସତ ଯୋଗ ବିଶବୀ
ଏହାର ବଳିବରି ଭଲ ଉପାୟ ନାହିଁ ଓ ବ୍ୟକସାହିମାନେ ଅପରା ପ୍ରଦୀପ
ଅଟିବାରେ ଦେବେ ମୁହିଥା ବୋତକରୁବେବେ ତାହା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉଥିଲା ।
ଆଂଦିନମଧ୍ୟରେ ବଳାଜୀବା କଙ୍କଳ ପ୍ରଦୀପ ବିକ ତ ତାହା ଅଟିବାପାଇଁ
ମନ୍ଦିର ସବାର କି ପରାତ ଖୋରକ ଯୋଗକ ଯୋଗକନ ନ ହେବ ଓ ଜୟେ
ଷାର୍ଣ୍ଣ ପାତାରିଲେ ତଳାଜୀବାର ଆମ କଙ୍କଳ କଲେକ୍ଟ୍ରୁଟର ବିତେହା
ହେବେ ଅଛେଥିଲେ ଏହେବ ଏହା କି ବାମାନ୍ୟ ଲାଭର
କୁଥୀ ? କିନ୍ତୁ କୋଣ ପାଇବାର ନାହିଁ କି କରିବେ ରେଖ ଖେର ଉପା
ନାହିଁ । ଅମୃତନାନେ କରଣାବର୍ତ୍ତ ଯେ ମହ ଜନ ଏଥୁକମାନେ ଯଥାଧି-
କ୍ଷ ଏ ପ୍ରସାରର ଫଳ ହେବ କରିବାଗେ ତୁଟି କି ବରବେ । କିମ୍ବେଥିଲେ
ଅମୃତନାନେ ଅଚ ଘନଦ୍ଵିତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ କରିବକ କଲେକ୍ଟ୍ରୁଟର
ପାମଦ୍ରୁ ମାକଥରାହାର୍ଟେକ୍ ପ୍ରବ୍ୟ ଓ ପଞ୍ଚକ ମିହା ଆମିନାର କୁଳି
କରିବି ଦୌରାନ୍ତି ତଥାଥ ଜୀବନ କର କାହାକୁ । ପରିଷ୍ଠିତାର ଅଧିକ

କାଳଦୟାରୁ ସରସାଧାରଣରୁ ପ୍ରବ୍ୟାଦି ଲଭିବାଜାରେ କୃଷ୍ଣ-
ଜାହାଜରେ ବୋଟାର ଦେଖାଇ ବେଳବିବାକାରଣ ପ୍ରଧାର ଥିବ
ଯ କେବେ ସେ ଜାହାଜର କପ୍ରାନକୁ ଦ୍ଵବ୍ୟ ଦେବେ ତାହା ସେ ଗ୍ରହଣ
ସେଥିର ରହିବ ଦେବେ । ପୃଣି ଜାହାଜର ଦ୍ଵବ୍ୟ ଥାଣ ତାଳଦୟାରେ
ଏକଷତରେ ତାହାକୁ ବିଶେଷତଃ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି ।
ଏବମସ୍ତ ଉତ୍ସାହାରୁ କେବଳ ବିଲକ୍ଷତାପଣେ କାରବାରର ମୁଖୋଗ
ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ନୂହଇ ମାନ୍ଦାଜି ଓ ବୋଟାର ପ୍ରଦେଶର ସବଳ
ସେବା ମଧ୍ୟ ଗମନାଗମନର ମୁଖୋଗ ହେଲା । ଏ ଗର୍ଭମାସ ଉତ୍ସାହ
କୁଳ ସଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟ ଗମନାଗମନର ମୁଖୋଗ ହେଲା । ଏ ଗର୍ଭମାସ ଉତ୍ସାହ
ମେବେ କୁଳାଳ ଏଠାରେ ଜାହାଜ ଲଗାଇବା ଲାଗୁଯାଇଲୁ ଜନ କରିବେ
ତେବେ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଜିରିଯାହୀ ଫେବ୍ ପରିଦେହ ନାହିଁ । ଅମୂଳାନେ ଏହି
ମାତ୍ର ଅଜାନ୍ତ ଯେ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଜିରିଯାହୀ ହେଉ ତାହା ହେଲେ ଅମୂଳାନେ
କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତର ଅହିମ ମୋଚନ ହେବ । ଜାହାଜରେ ମନୁଷ୍ୟ
ବି ଦ୍ଵବ୍ୟ ବିବାରୁ ଯେଉଁ ରତ୍ନ ଲାଗିବ ତାହା ନିର୍ମୟ ଜଣା କରିବ
ଅଗାମୀ ସପ୍ତହରେ ଜଣାଇବ ।

୪୩ ଅମଲପୁର ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ
ଏବମସ୍ତରେ ଥାମେ ନେ ଦୁଇମାସ ତଳେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ସେ-
ମୁହଁର ଛନ୍ଦିବ୍ୟର ପ୍ରତିବାଦ କର ଜଣିଏ
ରହ ପଠାଇଅଛି ଦିଦିଆ
ରହ ପଠାଇଅଛି ପାଠକମାନଙ୍କ
କେବଳ ମୁହଁର ପର୍ବତ ପାଠ କରିବେ ଓ ଥାମୂଳାନଙ୍କ
ଲେଖାରେ ମୁହଁର ଜାତ ହୋଇଥିବ ତାହା ବୋଧବର କଣ୍ଠରେ
ହେବ । ଶାର ରହିବାରଣ ସେଠାରେ ଅନେକ ଯତ୍ନ କରିବି
ଅଛି ଏହି ନାହିଁ ଓ ତାହା ଅମ୍ବେ ପୁନଃ ପୁନଃ ଲେଖିଥିବା
ଅମ୍ବେ ମେତାରେ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ଫଳ କିଛି ନ ଦେଖିବାର ସହିତାକ
ଅମୂଳାନେ ମେତାରେ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ଫଳ ଦେଖି ବୋଧବର କଣ୍ଠରେ
ହୋଇଥିଲୁ । ସେହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପର୍ବତ ଦେଖି ବୋଧବର ମେ
ହୋଇଥିଲୁ । ସେହି ମେତାରେ ବାନବିଜ୍ଞାନ ଅଛି ରାଷ୍ଟ୍ର କରିବାରୁ
ପରିଦେହରେ କରିବାରୁ କରିବାରୁ ପରିଦେହରେ କରିବାରୁ ପରିଦେହରେ
ପରିଦେହରେ କରିବାରୁ ରହିବାରୁ କରିବାରୁ ମୁଁ ଭଲ ନୂହଇ ଏଠାରେ
କରିବାରୁ ରହିବାରୁ ଅଛି ଜଣେ ସବାଧିଷ୍ଟିଷ୍ଟାପରିଜନ ସକାରେ ଉତ୍ସମୋଗ କଲେ
ବହୁତ ସାଧାରଣ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା ।

କୁଳ ପୁନଃ ଅଧିଷ୍ଟିଷ୍ଟାପରିଜନ ରହିବାରେ କରିବାରୁ
ନବନିର୍ମାଣ ହେଲେ । ଯେ, ଏହୁ ଅର୍ମନ୍ତିଂ ଶାହେବ କରିବାରୁ ସେହିଷ୍ଟାପରିଜନ
କୁଳ ହେଲେ ।

ବାବୁ ଗଞ୍ଜାରିବାର ବରକାର ରହିବାର ରହିବାର ସବାଧିଷ୍ଟାପରିଜନ
କରିବାରୁ ହେଲେ । ଶାସ୍ତ୍ର କରିବାର ହେଲେ ଏବଳେ ଏବଳେ
ବାବୁ ଏଠାରୁ ଜାହାଜାରୁ ପରିଦେହରେ କରିବାରୁ ହେଲେ ।

ବାଲେଶ୍ୱରତାର ଜଣେ ପଥପ୍ରେରକ ଡେଣା ବିଷୟରେ ଜଣିଏ ପଥ
ପ୍ରେରକରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ଡେଣାବେଶ ଉନ୍ନତ
କମିଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍ମେମେଣ୍ଟ ଯେ ଉପାୟମାନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଲେଖି
ପଥପ୍ରେରକ ସାଧାରଣଙ୍କ ଅନୁଗେଖ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ କନକତାର ପୁଣ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକାର ସ୍ଥାପନ ହେଉ । ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅର୍ମନ୍ତିଂ
କରିବେ ତହାକର ସଙ୍ଗର ଲାଭକ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ପଣ୍ଡାକୁ ନାଲ-
ଗୋଲାକର୍ମ ଶେଷ ହେଲେ ବିଷୟ କିମ୍ବପୁ ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ ।

ବେବସାହେବଙ୍କ ଗଣନାମୁଦ୍ରାରେ ଫେବ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ ଡେଣାରେ
ପ୍ରାୟ କଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । କେବଳ ପୁଣ୍ୟରେ ତା ୧୦୨୫ ରିକରେ
ଆକାଶ ମେଦୁଥ ଦେଖା ଯିବ । ସମ ପ୍ରବେଶ ତା ୧୫୨୩ ରିକରେ ବର୍ଷା
ଲେଖିଥିଲୁ ।

ମୋପଥିଲୁ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପ୍ରମିନ୍ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଗର୍ଭର ଭାଇ
ଭାଇ ହେବାର ଅର୍ମନ୍ ହୋଇଅଛି । ଗର୍ଭ ଉପରେ ଗ୍ରହଣ ହେଉଥିବା
କର ରହିବ ହେବ ଓ ରେଲଟ୍ରେସ୍ ରତ୍ନ ଭାଇ ହେବାର ଏହି ହୋଇ-
ଅଛି ନତ୍ରବା ଫୁଲାଳକ ଏଥର କାରଣ ନୂହଇ । ଯାହା ହେଉ ଏଥିବରୁ
ଆନନ୍ଦଜନକ ଅଂଶ ।

ବାର୍ଷିକ ଅଞ୍ଜଳରେ ସଂକ୍ରମକ କ୍ଷର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶେଗର
ଅନେକ ଲୋକ ମନୁଷ୍ୟରେ ଓ ସେଠାରେ ଲୋକଙ୍କ ବିହିତ୍ବା କମିଉ
ଅଷ୍ଟାଲୟ ନାହିଁ ବୋଲି ସେଠା ଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ତ୍ରୈଷାଲୟ
ସ୍ଥାପନ କମିଉ ଗବର୍ଣ୍ମେମେଣ୍ଟକୁ ଅବେଦନ କରି ଉଚ୍ଚ ଅଷ୍ଟାଲୟ କାରଣ
ଗୋଟିଏ ପକାଏଇ ଅପଣା ଶକାଦ୍ଵାରୁ କରିଦେବାରୁ କଷ୍ଟଥିଲେ ।
ଗବର୍ଣ୍ମେମେଣ୍ଟ ଦେଖିବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଶକାଦ୍ଵାରୁ କଷ୍ଟଥିଲେ । କ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟ
କେତେ ଟଙ୍କା ଦେବ ଏବମସ୍ତ ଜାହିବାକୁ ଧର ନେଇଥିଲୁ । କ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟ
ଯେଉଁଠାରେ ତ୍ରୈଷାଲୟରେ ଅଳ୍ପକାଳରେ କ ୧୦ ଟଙ୍କା ମରିଗଲେ
ସେଠାରେ କ ଅନ୍ୟର ଦାତାକଣା ଉପେକ୍ଷାରେ ପ୍ରତିକାର କରିବାରେ
ଲେଖନ୍ତି କରିବାର ରହିବାରୁ କରିବାରୁ ମୁଁ ଭଲ ନୂହଇ ଏଠାରେ
ତ୍ରୈଷାଲୟ ଅଛି ଜଣେ ସବାଧିଷ୍ଟିଷ୍ଟାପରିଜନ ସକାରେ ଉତ୍ସମୋଗ କଲେ
ବହୁତ ସାଧାରଣ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା ।

ଇଷ୍ଟରଟିପୁ ରେଲଟ୍ରେସ୍ କାନ୍ଦାନିର ହାବତାହିତ ଗୋଦାମ ଦର-
ମାନଙ୍କରେ ଅଛି ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ରୂପ୍ୟକର ଉତ୍ସର କରିଅଛି । ପୋର-
ଗମ କୌଣସି ଲୋକ ମର ପତ ନାହିଁ ନରେତ୍ର ଗୁରୁଲେ ତଙ୍କାର
ପଞ୍ଜି ଗୁପ୍ତହୁତ ହେଲା ।
କାର୍ବର ତୁମିକଞ୍ଚ ବିଷଦ୍ୱରେ ସେଠା ତେପୁତ୍ରିମିଗର ଗବର୍ଣ୍ମେ-
ଶ୍ଵର ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇଥିଲୁ ସେଥିର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ସେ ଅଞ୍ଜଳରେ ଏବୁମିକଞ୍ଚ ବତ ରୂପ୍ୟକର ହୋଇଥିଲା । ସାହେବ ପ୍ରଗଂଧି
ଲେଖନ୍ତି ସେ ବରଣେ ଦୁମିକଞ୍ଚ ବହୁତ ଅନ୍ତର୍ମୁ କରି ନାହିଁ ସେଠାରେ
ପ୍ରବେଶ ବାପଦ୍ମାର ଯେତ୍ର ଗର୍ଭମାନ ହଲର ରେତ୍ର ପରି ଦୋହାରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବାର ରହିବାରୁ କରିବାରୁ ସବାଧିଷ୍ଟାପରିଜନ
କରିବାର ଅନ୍ତର୍ମୁ ଅଛି ଜଣେ ସବାଧିଷ୍ଟିଷ୍ଟାପରିଜନ ସକାରେ ଉତ୍ସମୋଗ କଲେ
ବହୁତ ସାଧାରଣ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା ।

କେଳଖାନା ହଜାରେ ଅନେକ ଜମା ହୋଇଥିଲା । ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ
ବାଲକା ସହି ଉଷ୍ଣକଳ ବାହାରି ୧୦ ଇଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠିଥିଲା
ଏଗନ୍ତରେ ଗନ୍ଧ ପ୍ରାସାଦ ହେଲା । ନିରାଜ ଜଳ ଥାର କେତେବେଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୁସ୍ତ ହେଲା ଏଥର କାରଣ ଏହି ଯେ ମୃତ୍ତିକା ଉପବର୍ତ୍ତ ଉଠିଗଲା ।
ଯନ୍ତ୍ରଣି କି ବହୁତ ଲୋକ ମରି ପଡ଼ ନାହାନ୍ତି ତଥାକ ଜାଗ ମୁଦ୍ର
ହେବାର ଜଣା ଯାଇଥିଲା ଓ ଅନେକ ଲୋକ ଥାରି ପାଇଥାଇଲା ।
ବହୁତ ତଙ୍କାର ଦ୍ରୁଷ୍ୟ କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ପରିମାଣ ପାଇଲକ୍ଷ ତଙ୍କାର
ଜଣା ନୁହଇ । ପକ୍ଷାଦର କେତେ ରାଶି ହୋଇଥିଲା ଉଚ୍ଚର ସଂଖ୍ୟା ନାହିଁ
ଓ କହେରି ଜଣା ଘର ଏବଂ କେଳଖାନା । ଯନ୍ତ୍ରଣି ଭାଙ୍ଗ ପଡ଼ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଏପରିକାର ରାଶିବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲା ଯେ ମେ ସବୁ ଜଣିବାର କିମ୍ବାପଦ
ନୁହଇ । ରହିବାର ଉତ୍ତାର ପୂର୍ବ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମାଜିକ କୁମିଳକଷ
ହୋଇଥିଲା । ବୋଧ ଫୁଥକ କୁମି ପ୍ରଥମେ ଯେତେ ଉଛକୁ ଉଠିଥିଲା
ତାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହିବିବାରେ ଏହାପରି ହେଲା ।

ଯଦ୍ୟପି କି ରବାରୀମେଘ ବନ୍ଧୁକାଳର ସମ୍ମ ହେବାର ଶିଷ୍ଟେଷ
ବିରୀଅଛନ୍ତି ଉଥାର ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ସଂଖ୍ୟାଲୟରେ ଏହାପିଧି
ବନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗର ଅଗ୍ରମାଧରେ ଗୁରୁତ୍ବାନା ଦେଇରେ ଚାଟିଏ
ବ ନାହିଁ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ମେଣ୍ଡାର ମହାଗଜ ଅନେକ
ଆନୁସାରାନରେ ଏଥର ପ୍ରବର୍ତ୍ତିକମାନଙ୍କୁ ଧରି କଠିନଦତ୍ତ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ।

ଗଜ ଅକ୍ରୁ ବର ନବମୀର ଓ ସିଦ୍ଧମୀର ଏହାଙ୍କଳମାସର ଛନ୍ଦ ମୃଦୂର
ଭାଲିକାର ଦେଖାଯାଏ ଯେ କଳିକତାଜଗରରେ ଏହାକାଳ ସମ୍ପର୍କ
କଣ ଛନ୍ଦ ହେଲେ ମାତ୍ର ୩୦୩ କଣ ମରି ଯାଇଥାରୁ^୫ । ମୃଦୂରକୁ
ମରି ତ ୧୦୦୭ ଶ କୁର ଗେଟ୍ ଏବଂ ତ ୧୦୦୯ ଶ ହାତାବାନ୍ତରେଗରେ
ମରିଥାରୁ । ଏହାରୁ ହାତାବାରି ହେସାବ କଲେ ପ୍ରତିବିନି ଉଚ୍ଚକଳରେ
ତ ୧୦୨୩ ମନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟା ହାତାବାନ୍ତରେ ମରିବାର ପ୍ରମାଣ ହୁଅଇ । ଏହା
ଆହି ଦୁଃଖ ଦଶମ ଓ ସମୁଦ୍ରାଧୀ ଛନ୍ଦର ମୃଦୂରଙ୍କଳେ ଅଞ୍ଚଳ ହେବାର
ସଥାନକାରୀ ଅଟିଲା ।

ବିଲୁଜର କୌଣସି ପ୍ରଭ୍ୟାଗତ ଦିନ୍ବିମିଳିତିର ହେତୁ ଲାଲ ଛଣ୍ଡିଯାର
ସଙ୍ଗାଦିକ ଶବ୍ଦର ବରିଅଛନ୍ତି ଯେ ନାଗପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥାନକମ୍ଭିନ୍ଧର ଦମ୍ଭିଲ-
ହାହିବ ଅଗାମ ଜଳଇମାସରେ ଭରତବର୍ଷର ପନ୍ଥ ଆପିହେ ।

ପ୍ରୋଫେସର ବାଲପଣ୍ଡିତଙ୍କାହେବ ସର୍ବଦିଂବନର ପଢ଼ଇ ଉଷ୍ଣଥ
ଆକୃତିଧୀ କରିବାର ବୋଥ ହୁଅଇଲା । ସେ କହନ୍ତି ଯେ ନେମାଦିକୁ ଜକ୍ତୁ
ନାହାମୟରେ ପିଚକାରି ଧ୍ୱାନ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ ସର୍ବ ଦିଷ୍ଟ ଦରଖା
ହୁଅଇଲା । ଏହାକୁଷଧ ଧ୍ୱାନ ହେ କେତେବେଳେ କୁଳୁକୁ ଆଗେଗଥ କଲେଣି ଏମି
ଏକବିନ ଦିଷ୍ଟପ୍ରବେଶ ଆଗେନି ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା କାହା । ଶାତନାତୀରେ
ନେମାଦିକ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ସେ ଆଗେଗଥ ହୋଇଥାଏ ।

ଅକ୍ଷସିଦ୍ଧାର ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେ ସମ୍ପୁଦ୍ର ଦେଗାଯି ବି ବିଲୁଛ ହେଲନ୍
ଦେଖିବି ଥିଲେ ତାହାକୁ ଚାହିଁ କେଣ୍ଟିଏ ଲେଖିବ ଜଗମା ବିଆଦିବା କାରଣ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତା ଅଜ୍ଞ କରିଅଚନ୍ତ ।

ତେଜହୃଥର ଅକରା ହେଲୁ ଯେ ମାଉମନିଙ୍କ କରିବେ
ମୋଟିମାନେ ଚର୍ମମୋରିବେ ଦୂଷ ଶୁଅର ଗୋରୁ ମହୁଷାବି ମାରି
ପଡ଼ିଛାକାର ବିଧମ କରିଥିବା । ପେଣେବରୀରେ ମେଠ ଦେଖିବା ମହିମା

ଏକପ୍ରକାର ଶୁଣୁଗୁଣ୍ୟ ଲେଖିଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଶୁଅଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ
ହୋଇଥାବନ୍ତି ଜାତ୍ରାଯାହେବକ ତଥା ରଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ଶୁଣୁଗୁଣ୍ୟ ଘଣ୍ଟା
ବାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାବନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ଧରମେବାରେ ମଞ୍ଚ ଥାପାପ୍ରତି
ତେ ବଜାରରେ ଅନେକ ମଞ୍ଚ ଥାପାପ୍ରତି ବନ୍ଦରେ ବନ୍ଦ ହେବାର ଶୁଣୁଗୁଣ୍ୟ
ବିଷ ବନ୍ଦସ୍ତ କରିବା କି ରକ୍ତବା ବିଷପୂରେ ନୂଜି ଅରନ ହେବାର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ ଫଳର ହେଉଥିଲା ଓ ଅମୁମାନଙ୍କ ବନ୍ଦେବନାରେ
ଶାସ୍ତ୍ର ଏ ଅରନ ଜାତ୍ରାକରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଏପଦେଶରେ ମଧ୍ୟ
ପାଶ ଓ ହାତମାନେ ମୋଢ଼ସଲରେ ବିଷ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ମାତ୍ରିକାର ପୁଣ୍ୟାୟାର
ଓ ଅମୁମାନଙ୍କ ବୋଧ ହୃଥର ଯେ ଦୁମାଗେଗରେ ଗୋଟି ମରିବାର
ଯାହା ଏକ ୨ ସମୟରେ ଶୁଣ୍ୟାୟାଏ । ବିଷ ଶୁଅଇବା ସେଥିର କାରଣ
ହୋଇଥିବ ।

969

କଲିବରାଗବ୍ରତୀସମ୍ପଦିଯା ଶୁମନେବିଗେହୁ ବନ୍ଧୁଛଙ୍ଗ ସରେ ଗଢି
ମେଘ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଥରୁ ଯେ ମାସ ଶାମ ବଜୁଦରୁ ଧୁଅଳ
କାହାକ ଅସବ ।

ଉତ୍ତର କଞ୍ଚାବିର ଯାହାକ ତଳାଟିଙ୍ଗ ନଳରେ ପରିବିଲୁହା
ବିଶ୍ୱାସରୁ ଅବିଦ । ଯଥା—

ତା ଯାଇଲୁ ଦେବ ଦୟା ।

ତା ୨୩ ରିଜ ମାର୍ଗ ।

ତା ୨୦ ରିକ୍ଟ ଅପ୍ରେଲ ।

ଏହି ଦକ୍ଷିଣାଧ୍ୟ କଳକତାରୁ ସିଦାଦେଶେ ଉଲଜିତ ଏଥାନ
କରେ ବଲ୍ଲପରିତାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବ । ଯଥା—ଜା ଓ ରିଜ ଫ୍ରେକ୍‌ରେ
ତା ଓ ରିଜ ମାର୍ଗ ରା ୨ ରିଜ ଅପ୍ରେଲ ରେ ରା ୧ ରିଜ ମର । କରୁବାରେ
ଆସିବା ବେଳେ ଜାହକ ଯେମନ୍ତ ମମୟାନସାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବ କଲା
କାରୀରୁ ଯିବା ମମୟରେ ତେମନ୍ତ ଠିକ୍ ରହୁଥିଲା ନାହିଁ କାହାର ବିମ୍ବ କ୍ଷେ
କଲବଜା ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବନ୍ଦରରେ ଜାହକ ଲଗାଇବାର ଧରଣ୍ୟକ
ହୁଅଇ । ଅଜାଦବ ଚିନେ ଅଧି ରଖା ଅସର ହୋଇପାରେ
ଗର୍ବଶୀମେଣ୍ଟ୍‌କୁ ଘରକ ଭାବାର ଥିଅବଳ ଜାହାଜ ବଲ୍ଲପରିତାରେ
ବାରିତାର ତାରଦୟା ମୁହାମରୁ ପ୍ରକଟ ରେ ଯାଦି ଯେବ ଯିବା ଅଧିବ
କରିବ ଏହି ସାହାକରୁ ପ୍ରକା ଭୋଲାରା କାରାଗ ନିଲାର ବାଉଦେ
ଖଣ୍ଡିବ ଯାହାକ ରହୁବ ।

Public Engagement

The First Anniversary meeting of the Cuttack Debating Club will be held at the High School Theatre on Friday the 12th. Instant at 7 o'clock P. M. when Baboo Juggomohun Roy will read a paper on "The last year's Progress of the Club."

Cuttack } O. C. Chatterjee
The 5th. Feb. 1869 } Hony. Secy. C. D. Ch.

ଶ୍ରୀ ଏହି ତାଙ୍କୁ ପିଲା ଏବଂ କୃତ ଦର୍ଶାଇବାର କାମକ୍ଷିଣୀ
ଉପରେ ଯଥାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସମ୍ମର୍ଗରେ ହେଲା ।

ଛୁଠାର ତୁ ୧୦୦୦ ଲଙ୍ଘ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଗଣା ? କିମ୍ବୁ ଶୁକାଗତରେ ଏକ ଉଚ୍ଚତା
ବିଧାଳୟ ଦୂର ନମ୍ବିର କିମ୍ବାକୁ ସମ୍ମାନ ମୋଟରେ ୫୫୭୫୫୫ କି-
ମେ ଗୋଟିଏ ବିଧାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ହମ୍ମାନ ହେଉଥାଇଛି । ଅର ଏବୁ
କୁଣ୍ଡ ବଡ଼କାତମାହାଳରେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାକ ମନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ବିଧାଳୟ
କୁଣ୍ଡର ହୋଇଥାଏ ତମ୍ଭୁର ଦୟାଗେଟି ବିଧାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର
ବେତନ ମାର୍ଗିକ ତୁ ୨୫୫ କା ଅଜାନ ଦୟାଗେ ୨୫୫ କା ପ୍ରବନ୍ଧପୂର୍ବ ଏକ
ଶିକ୍ଷକଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉଥାଏ ଏକଦିନର ଘୂଲପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାହିମା - ଗହଣମେଳା ଦାନ ଦିଅଥାବୁ
ଏହିଏ - ଏ ବନ୍ଦର ଶିକ୍ଷକଦ୍ୱାରା ଉପରେ

ଭାଇରୁ । ମତ୍ତା ଏବେ କିମ୍ବାଲର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ୍ଵର
ଶାଖାକି ଦେଖିଲୁ ନାମରେ ଗୋ ପତି ବି ଦୀକ୍ଷାଳଦ
ବ୍ୟାଧରୁ ଯେ ହେବୁ ପଢ଼ଇବାକିମାନେ ବି କି ପ୍ରାଣ
କର୍ମରୂପ ଥିବା ପ୍ରଥମ ଓ ଦୂର୍ଦ୍ଦିଶ୍ଵର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଖିଲାଗ

ଏହା ଛଳ ସୁଲକ୍ଷଣା ପରିମାଣାତାଗ ଅବି ଅଧ୍ୟେତା କରିବା
ବନ୍ଦରୁ ମାତ୍ରା ଦିନିମାତ୍ରାର କର୍ମ ଚର୍କା ଦିନିମା ଗର୍ଭରେଖା ୫୫୦୦୯
ଏବଂ ପତାକୁ ଲୋକେ ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବୁ । ଏବଂ ମଧ୍ୟମାତ୍ରା
କର୍ମକଳାଧୂରେ ବାର୍ଷିକ ପରିମାଣରେ ଯେଉଁ ବାଲକମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍ତମା
ଦେଖାଯାଏ, ସେହି ବାଲକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟକ କୁ ୫ ଟଙ୍କା ଲେଖାଯି ଶ୍ରେଷ୍ଠକୁ
ପ୍ରଦାନ ଦେଇଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗକ ଦିବିଦଳରେ ଅଗ୍ରମୁଖ
ବରହାକୁ ହୁଏ ।

କୁଣ୍ଡଳ ଶେଖାରୁ ସହଚର ତୁଳ ପାଇଁ ସମ୍ମତ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ନିମ୍ନ ଲୋକଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସାଲୀ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚାଲ ଭାଷାରେ ପ୍ରତିକାମାନ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରୁ ଥିଏ
ଏକ ଛାତ୍ର ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାଲୟମାହଜଳରେ ପ୍ରାୟ କ ୫୦୦୦ ଟ ଶହିର
ଶିକ୍ଷାଦାନ ହେଉଥିଲା , ତହିଁ ପ୍ରାୟ କ ୫୦୦ ଟ ଶହି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିକାମାନ
କୁଣ୍ଡଳ ଶେଖାରୁ ପରମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିକାମାନ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲା
ଏହାରୁ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଦେବେକ ହୁଏ ପରିଷ୍କାରାବ୍ଦୀ ହୋଇ କୁଣ୍ଡଳ
ଶେଖାରୁ ସହଚର ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଭାର କରିବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗମଧ୍ୟ କମ
କରିବା କରିଥିଲା । ଏହା ଗେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ବିଦ୍ୟାଲୟ କାହାରୁ ଅନୁରତ
ପର୍ବର୍ତ୍ତରେ ଦେବାରୁ କୁଣ୍ଡଳାଳୀ ତୁଳ ଥିଲା , ତହିଁ ଶହିମାନେ ଗବଣ୍ଡିମେ-
ଶୁଳ୍କ ଆତିକାରୀର କିଛି ଧାରାରୀ ପ୍ରତିକର ଧାର ଓ ଯକ୍ଷମାତ୍ରର
ଅଳ୍ପ ଶିକ୍ଷା ଦଲେ ବର୍ତ୍ତିତ ହବା ଯତ୍ନହିଁତ ପରା ର ହେଲା , ବିଦ୍ୟାଲୟ
ଦର ଶିକ୍ଷାଦାନେ ପ୍ରତି ହେଉଥିଲେ କର୍ତ୍ତାମାନ ମେ ଦମ୍ପତ୍ତି ବିଦ୍ୟାଲୟ-
କମିଟ୍ଟି ଗବଣ୍ଡିମେଲୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲାପ ଗହଚର ମନ୍ତ୍ରରେ ଗଠିତ
ହେଲା । ଜାହା ହେଲାମ ହେଲା ବି ଦଖଳଦିନାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାପରାମା-
ଅନୁଯାୟୀ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରୁ ହେଉଥିଲା । ଜିନିତି ଅମ୍ବେ କାହାରୁକୁ , କେ
ଆମ୍ବ ଦେବନରେ ଉପ୍ରେସ୍ତ ଶିକ୍ଷାଦାନକ ସମ୍ମାନନା ଥିଲା , ଏହା
ଆମ୍ବକ ମୋଟନ କମିଟ୍ଟି କାହା ହାତୁକୁ କିମ୍ବାଲୟରୁ ପ୍ରଥାନରେ
ମାନଙ୍କ କିମ୍ବା କାହା ଯାଇଥାବୁ । ମଧ୍ୟ ଉପ୍ରେସ୍ତ ଶିକ୍ଷାକ ପ୍ରତି ଜନମିତି
ଏଠାରେ ଏକ ନାମିଲ ତୁଳ ପ୍ରାପିତ ହେବାର ପ୍ରସଜ୍ଜ ହୋଇଥାବୁ । ପରିବା

ଯାଇଁ ହତ୍ତି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପ୍ରାୟ କି ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବାନଳି ଶିକ୍ଷା କରି
ପାଇଁ ଗପାଯି କି ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଛାତ୍ର ବିଜୋପଦେଶ ତୁଳୁ ଗ୍ରାମ
ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ କମି ସହିତା।

১০২ ম্যাটেলি এবং কলকাতার মেডিয়া পরিষদ

ଦେଖିଲେ କୋଥ ହୁଏ, ପ୍ରଯେ ଅଛି ନିମରେ ଏହାଦେହ
ଯେ କେତେବୁନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ ଅବସ୍ଥାରେ ରେଖାଗଣ୍ଡେ,
ବର୍ଦ୍ଧନୀୟ । ଏବଂ ଏହାକେ ପଞ୍ଚମୀ ଜନ୍ମମେଣ୍ଟ କିମ୍ବା
ସାହାଯ୍ୟର ପଥମ ଉଦ୍‌ଘାଟି ଶକ୍ତିଶାର୍କ ବ୍ୟାଳଦ୍ୱରେ ଯେଉଁଥିରେ
କିମ୍ବା ଅଛିନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପାଦ କୋଥ ହୁଏ, ୬
ଟ୍ରେନାଂ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ନାମ୍ବେର୍କ୍ ଏଯହେତୁ ସେମ
ପାଦ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଭାବର ସଥିର ଓ ହୃଦୟକଳ୍ପ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଦେଖି
ଦରକର ଚାନ୍ଦେବ ଅନ୍ତର୍ନାମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହେଉଥାଏ । ଆଜି
ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମର ପରିମେ ? ଆମେ ତଥା ପରିମେ ଏବଂ
ଜାହିନବାବାର ଉଦ୍‌ଘାଟିଥିଲ ଦେବୁ ସେମାନଙ୍କରେ ଅରଜିତ ସମ୍ମାନ
ଅଛୁଟ । ନିଷ ସେମାନଙ୍କ ହେଉଥି ସମ୍ମାନ ଦେବାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପାଦମିକ ମହାମୟ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ନାମରୁ ଜାନ କରି, ଜାହା
ଦେବନ ଜାନିବୁ କମନ୍ତ କରି । ଯେହେତୁ ଏଠାର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ
କରିବା ସହି କର୍ମ ନହେ ।

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଏତୁ ହୁଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଲାଗୁଡ଼ିକ ଓ ଭାଲୁ
ଦୂଷାରେ ପୁସ୍ତକାଳୀନ ଖୁବି ବୁଝୁ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷଣରେ ଏହିହାନ୍ତିରୁ ହେଲା
ଏତେବେ ଅଛି ଏମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏତବାବ ମୋତମୋରେମେହେବୁ ପରି-
ଶ୍ରମ ମୂର୍ଖଙ୍କ ବନ୍ଦ ବହୁ ବ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିକ ପ୍ରକାର କେତେବେଳେ ପୁସ୍ତକ ଦଳପା-
ଞ୍ଚା ଅନନ୍ତରେ ଏହି ବ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିକ ପୁସ୍ତକ ଅଧିକ ଦୂର ଏକ ପତ୍ରିତକୁଣ୍ଡଳ-
ରଜିତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ପରିଲ୍ଲେ ବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରଦେଶକୁ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ-
କରେ ଦଳପାଞ୍ଚ ଜାଲିର ପ୍ରକାଶ ଅନୁର ଉଦ୍‌ଯାନ ନ ଥିଲା ଯେ ଏପାଇଁ ସ୍ଵକ-
ନାନ ବେ ପ୍ରଦେଶକୁ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନକରେ ଜାଲି ପାରିବୁ ମାତ୍ର କେବଳ
ହୃଦୟରେ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନକରେ ବ୍ୟବହାର ହେବା ଏହି ଅଗାମେ
ଏହି ପୁସ୍ତକ ହିଁ ମୁଗ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟକୁ ଦେଲା । ଏବାମେତି ମେଲିଥୁର
ହେଉଛି ଭାଲୁଭାଷାର ଏକପାଇଁ ଉନ୍ନତ ହେଲା ବେଳେ କୁହାୟାଇ
ପାରେ । ନେତ୍ର ଉତ୍ତଳୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ବିବୃତି
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଗର୍ବାପନ ହୋଇଥାଏ, ଏଦେଶ ଅବଶ୍ୟ
ହେବାର ହୃଦୟରେ ।

ମଂଗ୍ରେ ତେବେହି ସମ୍ମାନ ଦିଅଳକୁରେ ଲାଗୁ
ଦିନ ହେବାର ଶ୍ରୀମତ୍ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡିଙ୍କାନ୍ତର ଅଛିଦି
ପ୍ରଥାଯାଏ, ଏହି ଏହିଦେଶରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଥାଳା ଅନୁଯାୟେ କାହାର
ପ୍ରଥାରୁ ଅନୁଯାୟେ ହେବାକାରୀ ଯେବେ ସମ୍ମାନିତ ନିହାଯିମ୍ବକ ଦିବେଚନାରେ
ହୋଷ୍ଟର୍ସନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ (କୋଥର୍କି ଦୋଷମୁଖୀ ହେବ, ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ-
ପ୍ରଥାଳା ଏ ପ୍ରଦେଶର କେତେବେଳେ ହରାଏ ଗୁଜାରି ଚନ୍ଦକ ପ୍ରାଚୀ ଦୋଷମୁଖୀ
ଦିବେଚନା ହେବାର ମଧ୍ୟଦେଶର ଏକଥିମ୍ବ ହେବ ତାରକେତାର
ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମାନ କରିବା ଏ ପ୍ରଦେଶର ଦିନାବର୍ଦ୍ଦମାନଙ୍କରେ ବଳିଅବଶି
ଭେବେ ଆମ୍ବେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଧ କରିଥିବୁ ଯେ ଯେ ନିଃମ୍ବେ ପରିଦେଶ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ହେବ, ତାଙ୍କୁରେତେବେ, ଅତିବଧାରକ, ଏ ଅନୁଯୋଧ
ଗୁଜାରି ଚନ୍ଦକାନଙ୍କ ଅନୁଯୋଧ ରିକାର୍ଡିବା ନିଃମ୍ବେ
ଅନୁଯୋଧ କରେଗନ୍ତି, ତାହା ହେବେ ହୋଷ୍ଟର୍ ତର୍କ ଉଚଳଦେବ
ନିଃମ୍ବେରଙ୍ଗମଙ୍କରେ ଉଚଳିବାକୁ ଅଛିବେ ଯାଏ ହେଲୁ ପରେ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମକାଳୀଙ୍କ	ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମକାଳୀଙ୍କ
ଶାରୀରିକ ଉତ୍ସବ	ଶାରୀରିକ ଉତ୍ସବ
ହରା ଏଣ୍ଟର୍ ମହିଦା	ହରା ଏଣ୍ଟର୍ ମହିଦା

ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରଦୀପିକା

১৪৮

କାଳେମୁଣ୍ଡମାହେ ଫିଲ୍‌ଡ୍ରାମ୍‌ଏନ୍‌ଟାର୍କ୍‌ସିପିବା । ମୁଣ୍ଡମାହେ

ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ଶ୍ରୀଜନ୍ମ
ଗତପ୍ରାହିରେ ଅମ୍ବୋମାନେ ରହିଥି ଯୋଗାଇବା ଦିଅ ବିରାଷରେ
କେବୁଥିଲୁ ସେଥିରେ ଅଗ୍ରିଗା ବେଜନ୍ତ ଓ ଫରିବିଦାରୀ ଅମ୍ବାଳ-
ମାନେ ବିରାତ ଥିବାର ଶରୀ ଅମ୍ବୋମାନେ ବିଷୟ ହୋଇଥିଲୁ । ମାତ୍ର
କବର୍ତ୍ତିମେଖ ଜାହାଙ୍କରିତ ସଂକ୍ଷିର ସେତୁ ବିବହର ବର୍ତ୍ତିତରୁ
ଭାବୁରୀରେ ହେମାନଙ୍କ ବିରାତ ହେବାର ସଂକ୍ଷିର୍ତ୍ତ କାରଣ ଅଛି ସେମାନେ
ସେବେ ପରିପରେ ଜାର ମୋଦ୍ରାଲ ଭନନ କରିବାକୁ ସୁଜ୍ଞ ପାନ୍ଦେ
ରେବେ ଅମ୍ବୋମାନେ ଜାହାଙ୍କ ଅଗ୍ରିଗରେ ପୁଣିତି ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବ
ହେମାନଙ୍କର ସେତୁ ଜାହାଙ୍କ ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଜାହାଙ୍କ ରତ୍ନ
ଧରେ ମୁଖ ଜାହାଙ୍କର କାହାରେ ହୋଇ ପାରନ୍ତା । ହେମାନଙ୍କ ଗବର୍ତ୍ତିମେଖ
ଧରାମତ ଗରୁଜରୀ ସେଇ ନାହାନ୍ତି କୋଣ ହେମାନେ ରହିଥି ପରି
ବଳବିତା ରହିବାକୁ ଗହାନ୍ତି । ସରଜାରର ଜର୍ଣ୍ଣା କି ପାଇବାରେ ବର୍ତ୍ତି
ଜହାଙ୍କରେ ପଢ଼ିଥିବାକୁ ସେଥିରେ ପୁଣି ରହି ପଥା କିନ୍ତୁ ହେଲେ ଜାହାଙ୍କ
କିମ୍ବ ଅୟକାଲେଇ ଜାହାଙ୍କମାତ୍ର ବୋହବା କାରଣ ପ୍ରମୋକଜ ହେବ
ନକେର ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଅପବାସ ରହିବାକୁ ହେବ । ଅତିଏବ ଅମ୍ବୋମାନେ
ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ବିରାତ ହେବାର କାରଣ ଶୁଭ ବିଷ ଧ୍ଵାନ କର ଅବି-
ଗରୁଜରୀ କଷିଷ୍ଠରେ ଅମ୍ବୋମାନଙ୍କ ମତ ପ୍ରକାଶ କର କିମ୍ବ ପରିପରେ
ମହୋଯୋଗପ୍ରାଚୀନା କିମ୍ବା

ଯେବେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ସମ୍ମ ସତ୍ତନଙ୍କା ବୁଦ୍ଧି କରିବା ଗବସ୍ତୁତୀ-
ଜର ଉଦେଶ୍ୟ ଓ ଯେବେ ଅମଳମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭନର ଅନୁଗରେ
କ୍ରିବା ସ୍ଥାନ ପକ୍ଷରେ ହତବର ଭେବେ ଅମ୍ବୋମାନେ ମୁକୁତଖ୍ୟରେ
ଥୁଅରୁ ଯେ ଗୁଣଗା ନ ଦେଖି ନିଧିମରେ ଭାବା ସମସ୍ତ ବିଧିକୁ
ହରାଥିବା ଅମଳମାନେ କ୍ରେଗ ପାଇଁ ସୁଦା ଯେ ଲୋଭକୁ
ବରିବେ ଏମନ୍ତ ଅଗ୍ରା ବରିବା ଶ୍ରୀ ଅପାର ଓ ଯେବେ ଭାବା
ଏଗା ବରିବେ ଏମନ୍ତ ଅଗ୍ରା ବରିବା ଶ୍ରୀ ଅପାର ଓ ଯେବେ ଭାବା
ଏଗା ବରିବେ ଏମନ୍ତ ଅଗ୍ରା ବରିବା ଶ୍ରୀ ଅପାର ଓ ଯେବେ ଭାବା

ସଲକୁ ଯାଇ ବରିମାପରୁ ବେତନ ଅଗ୍ରବୁନ୍ ଗର୍ଜ କରି ଥିଲା ଉତ୍ତାଗି
ସେମାନେ ଯେ ଛଳେରୀ ହେବେ ଏହା କିମ୍ବା କରିବ ? ବୁଧାରେ
ପର ପାଇଁ ହାତର ଜଳ ପଞ୍ଜଳେ ସମଟେ କାନ୍ଦର ହୃଥରୁ ଅମଲମାନେ
ଗର୍ବିମେଶ୍ଵର ଏତେବେତନ ଲୋଗ କର ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅନର୍ଥକ
ହାତର ଗର୍ବାନ୍ ହେବାକୁ କୁଣ୍ଡିଗ ହେବେ । ଯେବେ ବେତନକୁ ହି
ସମୟରେ ଗୁରୁଗର୍ବା ପାଇଁ କିଛି ଏକା ବେତନକେ କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାନ୍ତା
ବିମା ଯେବେ ଗୁରୁ ଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଅମଲ କିମ୍ବା ଥାନ୍ତେ ତେବେ
ଅମଲକର କୌଣସି ଅପତି ନ ହୃଥରୁ ମାତ୍ର ପାହତର ଏକପରିହାର
ଅମଲକର ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟ ଏବିଷ୍ଟକୁ ଗୁରୁ ଯାଇ ତହମର୍ ହେବା
ଅଦୟାପର ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟ ଏବିଷ୍ଟକୁ ଯାଇ ତହମର୍ ହେବା
କହାନି ଯୁଦ୍ଧ ହୁବାଇର । ଏଥରସାରେ ଅମଲମାନେ ଅପଣା ପେଟ
ଯୋଗିବାକାରୀ ଯଦ୍ୱାପି ଯକ୍ଷତାର ରସଦସମ୍ପର୍କ ପାହଣ କରିବାକୁ
ବେଶ୍ବା କରନ୍ତି ତେ ଜାହାଙ୍କର ଦେଖ ଦେଖିବା ନଥ୍ୟାବିଦି ନହିଁ
ଏପରି ତଳରେ ଗର୍ବିମେଶ୍ଵ ସେମାନଙ୍କୁ ରହି ନେବାକୁ

ଏହା ମାତ୍ରାରେ । ଅକେବେ ଗସ୍ତଶତି ନ
ଥିଲୁ କିମ୍ବା ଯାଇପାରେ । ଅକେବେ ଗସ୍ତଶତି ନ
ଥିଲୁ ଅନ୍ଧାରୀ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବେ ପରାମର୍ଶ ହୁଅଛି ଯେ ଅମଲ
ମୂର୍ଖ ଅନ୍ଧାରୀ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବେ ଏବେ ପରାମର୍ଶ ହୁଅଛି
ଯେ ଅନ୍ଧାରୀ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବେ ଏବେ ପରାମର୍ଶ ହୁଅଛି
ଯେ ଅନ୍ଧାରୀ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବେ ଏବେ ପରାମର୍ଶ ହୁଅଛି
ଯେ ଅନ୍ଧାରୀ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବେ ଏବେ ପରାମର୍ଶ ହୁଅଛି

ଅନ୍ୟଥବଳ ମହିମାରେ କିମ୍ବା ଅଛି ଯେ ଅଧୀନ କରିବାରେମାନେ
ଗସ୍ତରୁ ଗଲେ ସେତେମାରିଲେ ପ୍ରମାଣକର୍ତ୍ତା ମାତ୍ରରେ ପ୍ରତି ଘରିଆଣା
ତାଙ୍କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ବରତୋକ ଦିନମାନଙ୍କରେ ବିନରୁ ବେତନର ଦଶମାଂଶ
ତୁଳ୍ୟାଂଶ ପାଥେସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତିଷ୍ଠାନ୍ତି । ପୁଲିଷ ଓ ବାରିଦ୍ଵାରରୁ କି ଉମା-
କରିବା ଯାହାଙ୍କର କିମ୍ବା ଅଟ୍ଟଇ ସେଥିରେ କିମ୍ବା ଥିବା କେବଳ
ଓ ଅମନ୍ତର ଏହି ଜର୍ବିଷାନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ଅଭିଗା ବେଦନ୍ତ ଓ ଧରିବାରୀ
ଅମଲମାନେ ବ ଦେବତାର ଏଣ୍ଟର ବିହୃତ ଅଛନ୍ତି କୁହାଯାଇ ନ
ପାରେ ? ଅମାନବର ଜବାହିମେଖ ବୋଥ ଫୁଅର ଏହାଙ୍କ ବ୍ୟାଳେକ

ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡବରକୁ ନାହିଁ ବୋଲି ଶତରଜ ରତ୍ନ ଭୁମିକରିବାର
ଉପଯୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଏମାନଙ୍କ ପିତ୍ତୁଦା ଉପଗ୍ରହିତ
ସଙ୍ଗେ ସମ୍ବନ୍ଧବିଷୟରେ ରତ୍ନ ବେଳନର ଦିଗନାମ-ପର ଚିନ୍ତାରେ
ଦିଅନ୍ତି । ଏହିପରିବିଷୟରେ ତୁଳନା ଏଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତାହୋଏ ନା ବୋଧ-
କୁଅଛ ବିଭିନ୍ନଦେଶରେ ଖରବଳ ବେଳନର ଅଛିରୁ ତେଣ ଓ କାଠ
ଦିପୁରିବାର ପ୍ରଥା ଦେଖି ବନ୍ଦିମେଳା ରେବନ ଓ ଫରଜିବାର ମହିମାର
ଅମଳଙ୍କ ସେହିଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅଛିରୁ ଦେଇ ବଣ୍ଣାଇଛନ୍ତି । ଏହିପରି
ଆବଶ୍ୟକ ରହୁଲେକ ଯେ କରିବା କରି ଆସୁଥିବାକୁ ଅର୍ଥର୍ଥ । କେବଳ
ଅଧିକ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟଭାବୀ ଜାଗନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ହାତର ଜାଇ
ଦରିଜ ଶିଖିପ୍ରାୟ ସରକାରୀ ମହିମାରେ ପଢ଼ାଇବାକୁ । ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଯାହାରୁ ଖରକୁ ପିବାରୁ ପଡ଼ଇ ଜାହାର ଅବଶ୍ୟକ ବଜିଦାନର ହେଲି ପ୍ରାୟ
ଦୂରବ୍ୟାପକ । ଅମଲମାନେ ସମସ୍ତେ ମାନ୍ୟବକୁ ଅଟନ୍ତି ଅଥବା ଏଠାର
ସାମାଜିକ ଅବଶ୍ୟକ ଏହିପରି ଯେ ଅମଲମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟଭାବୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବନ୍ଧ
ଜ୍ଞାନ ଦିଗିଯାଏ । ଏମାନେ ପଦବ୍ରଜରେ ଭୁମିକରିବାର କାହୁକିମ୍ବାମ
ଅଧିକ ଅଭିଭାବ କରି ନାହାନ୍ତି ଓ କାହାରି ଗଲି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ବିଷ୍ଣୁ କରିବାରରେ ପଦବ୍ରଜକୁ ଭୁମିକରିବାର ଅନ୍ତର୍କୁ କୁଅର
ପ୍ରତିବର୍ଷ ମହିମାରେ ପାଲିକାର୍ଜନ ନ ଦେଲେ ହେଲି ଏମାନେ ପାଲିକାର୍ଜନାର
ମୋଧୁବସକୁ ଯାଥାନ୍ତି ନାହିଁ । ପାଲକିରେ ରତ୍ନ ଭୁଲକେ ମାସକୁ
୫୭୦ ଜାର ପ୍ରଧ୍ୟାକନ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରକାଶମଳ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବାନ୍ତିରେ
ମାସକୁ ୫୨୭ ଜାର ଅଧିକ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି । ଏଥରୁ ପରେକବେଳେ
ବିଲେହୁର ମାଟିହୁରୁ ବର୍ଷକେ ନୁହନକିଲେ ତିକିମାସ ମହିମାରେବିବାକୁ
ଦୂରବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନା କାର ମୋହରର ବିନ୍ଦୁ ଯାହାକୁ
ଦୂରବ୍ୟାପକ ମହିମାରେ କୁଅର ପଦବ୍ରଜ ପାଇଁ ବିଷ୍ଣୁ ଯେ କରିବାର
ପ୍ରଥାନ କର୍ମକାରୀଙ୍କ ଏବେଳର ଅମଳଙ୍କ ଦୂରବ୍ୟାପକ ମହିମାରେ କରିବାର
ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେ ଏମନ୍ତ ନ ଜାଗନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବାରୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲୁ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମଜରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ
ଅତି କୁଅ ଦୂରବ୍ୟାପକ ମହିମାରେ କରିବାକୁ ଅବେଳର କରିବାକୁ ଏବେଳ
ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଯେ ମାତ୍ର ଏଥର ପରିବର୍ତ୍ତନା କରାନ୍ତି ।

କାଥଳକ ଥିବାପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ ଗାହାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିଥାଏ ପ୍ରତ୍ୟେକୁ ପୁରେହିତ
ପ୍ରତ୍ୟାକଳ ହଅନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେଶ୍ୱର ମହାଦେଵରେ ଧର୍ମସଂକାନ୍ତ
ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚ କିରାର୍ଜ ହେବ ଓ ପ୍ରଥାନ ମହା ଗ୍ରାହେନ୍ଦ୍ରାନ
ସାହେବ ଅଦ୍ୟାଧ୍ୟ ନହିଁ ଯେ ଅରସତ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକୁ ପୁରେହିତ
ରହନ୍ତି । ପଧାନମହିଳାର ଏଥେ ଅରସତ୍ତରେ କରିବବର୍ଷପତି ମନ୍ଦିଳକର
ଅଚ୍ଛା । କାରଣ କାଥଳକ ଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ଦିଳାମନ୍ଦିର ଏବା ଗ୍ରାହେନ୍ଦ୍ରାନ ଧର୍ମର
ଦୂରଗାତ୍ର ଅଚ୍ଛା ଯେତେକେଳେ କାମାକୁତ୍ତମେତକ ପ୍ରଦତ୍ତକର ପାଇ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟାମାର ପୁରେହିତ ରହିଥାଏ ନାଥାୟ ବୋଥ ହୋଇଥାଏ ହେଲେକେ
ପୃଥିବୀ ଧର୍ମବଳମା ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କର ହାତ୍ର ଯେ ଗ୍ରାହେନ୍ଦ୍ରାନ-
ପୁରେହିତଙ୍କ ବେଳନ ଦିଦ୍ୟାମାର ଏହା ବି ବଜାନ୍ତ ଅନ୍ୟଧୂତରଙ୍କ
ନହିଁ ? ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ମମେତ୍ରୀ କରିବବର୍ଷର କରେ
ଗ୍ରାହେନ୍ଦ୍ରାନ ପୁରେହିତଙ୍କ, ବେଳନ ଦେବାରେ ପନ୍ଦବକଷ୍ଟଙ୍କା ବ୍ୟେ
କରିଥାଏନ୍ତି ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟେ କରିବାରେ ଧର୍ମବଳମାର୍ତ୍ତ ହୋଇ
ନୁହନ୍ତକର ବସାଇବାର ବେଳ୍ପୁ ହେବାକୁ ହେବାର ଅନ୍ତରେ ବେଳ୍ପୁ
ଅନ୍ୟାୟ ଅଚ୍ଛା ବିଶେଷରଙ୍ଗ ଗବର୍ଣ୍ମମେତ୍ରୀ ଧର୍ମବଳରେ ଅପରାଧ
ବିଭକ୍ତକରିବାର ରହନ୍ତି ହିଁ, ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି । ପଠନ
ନଗରରେ କଥେ, 'ପାତ୍ର ଓ କିରିଏବର ବ୍ୟେ ଗବର୍ଣ୍ମମେତ୍ରୀ ବେଳଅ-
ବନ୍ତି ମାତ୍ର ଏଥରେ ପ୍ରକାରର ବୋଲି ଉପକାର ନାହିଁ' । ହେଲେ
ବେଳେଗୁଡ଼ିଏ ଗ୍ରାହେନ୍ଦ୍ରାନ କର୍ମକଳଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ବ୍ୟେ ହେଲଅଛି ମାତ୍ର
ଯଥାର୍ଥ ବିଭକ୍ତକରିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଉପକାର୍ଯ୍ୟ ଏବନ୍ତର ହୋଇଥାଏ
ସେମାନଙ୍କଠାପ ଏଥର ବ୍ୟେ ଆଦ୍ୟବରିକାରୀ ଉଚିତ ଓ ଯେତେବେଳେ
ଯାହା ମେ ଦେଇ ନ ପାରନ୍ତି ତେବେ ଏ ବ୍ୟେନାମାନ ରହିଛି କରିବାର
ଉଚିତ । ଏଦେଶରେ ମଧ୍ୟ କାଥଳକ ପୁରେହିତଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ମମେତ୍ରୀ
ବିର୍ତ୍ତି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଅଥ କାଥଳକ ବିର୍ତ୍ତି ରହିଥାଏ ଅନ୍ୟକିର୍ତ୍ତମାନ
ସେହିବ୍ୟେ ରହିଯାଏ । ଏହମତି ବିଦେଶନାରେ ଅମ୍ଭେନ୍ଦ୍ରାନ ବୋଲି
ପ୍ରକାଶକ ମତର ସମ୍ମୁଦ୍ରପେ ସମର୍ଥନ ବନ୍ଧୁଅଛୁଁ ଓ ରରମାନର ଯେ
କରିବବର୍ଷାୟ ଏହା ଜାହାଙ୍କ ପରମାନ୍ତ ପଦବରର ଶାପ୍ର ମହାପରତ୍ତ
ଅଧ୍ୟରେ ଅବେଦନ କରନ୍ତୁ । କରିବବର୍ଷର ସକଳହୀନର ଲୋକ ଯେ
ହୁବେ ଏକମତ ହେବେ ଏହା ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଟିକ୍କିମାତି ସନ୍ଦେହ
କରି ନାହିଁ ।

କନ୍ତୁମେଘ ଦେବତାଙ୍କେବା ପ୍ରକଳ୍ପକ

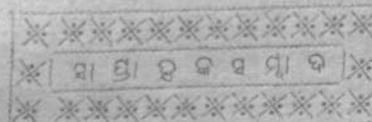
ଏହି ଶ୍ଵରେ ମୋମପ୍ରକାଶ ଗରବପ୍ରାହରେ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବ କେଣ୍ଟ
ଅଛି ତାହା ଯାବେଇ ଅମ୍ବୁମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତର ହେଲା
ଅଭିଜନିତ୍ୟର ଲୋକମାନେ ଇଂବଳକ ମାସନ୍ଧର ଅନେକ କାଳୀନୀ
ଦେଖେଇବିନ ହେଲା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ଗରବର୍ଷ କି ତ୍ରାନ୍ତରେଣ
କରିଥିଲେ । ହେମାନ୍ତର ଚାରିକ ଦିଯୁତି ପ୍ରଥମରାଗର କଥାଯାର
ଆର୍ଦ୍ର କେତ୍ରି ଦିନିର୍ମଣୀୟ ବଢ଼ୋବ୍ରତ ଓ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନୀୟ
ଅବସାନ । ଦୂରି କି ସଧରେ ତାଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ପ୍ରତା ଅପରା
ପରିଶ୍ରମବାଣ ଦେଇଛନ୍ତି କୁଟୁମ୍ବକେ ସବୁମେହି ତାହାର ହେତୁର
ଫ୍ରାନ୍କରେଗୀ ନ କରି ଅଧିକ କରି ପ୍ରଥମକର୍ତ୍ତା ଏହି ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନକର୍ତ୍ତା
ଏହି ଅଭିନାନର ସ୍ଥାନ ଯେ ଆମରିଶ୍ଵର ପଥକାଳୀନ ଜ୍ଞାନ ରେମାନ-

କୃତ ଅଭିନନ୍ଦ

ଗତକୁଥବାର ଏପଟିକା ବାହାର ନାହିଁ । କି କାରଣରୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାର ସାଥୀଭାବରୁ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ହେଲୁ କହ କାର୍ଗ
ପୂର୍ବ କଷତି ମେଘ ଦତ୍ତାତ୍ରେ ଏହାରୁ ଉତ୍ତାଜ ଯେତିବଳ ? ଅପକା
ଦିନରଙ୍ଗରେ ଏହାରୁ ଯେମନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଓ ହୁକୁମା ହେଉଥିଲା ଆହା
କି କିମ୍ବାର କି ହେବନବରାକୁ ପ୍ରାସରିଲା ? ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାର
ବିଶ୍ଵାସରେ ହୃଦୟଯୋଗର ଦେବତା ଏହା କରୁଥିଲୁ । କୁବି
ରାଜା ସଂଗ୍ରହିତ କଳ୍ପ ହେବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତର୍ବୟ ଥାନନ୍ତି,
ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅଭିନ୍ନ କାଳରେ ଜାହା ଲୋପ ହେଲା ।

ଅସ୍ତର୍ୟ କୋଥିରେ ଗାହଁ । ଯେଉଁଥ ବେଶରେ ଏହା ଜନ୍ମଲାଭ
କଲା ତଥା ଖୁବିରେ ଏହାକୁ ଉପରିକର ଗର୍ଭାଦ ବୋଲିବାକୁ ହେବ
କେ ଗର୍ଭାଦ ସନ୍ଧାନ ଯେପାଇ ବଞ୍ଚି ନାହିଁ ଏହା କିମ୍ବା ନ
କାଣେ !

ଯାହା ହେଉ ଏଥାନାର କୁଳ ପଢ଼େ ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜିଥ ଏକ
ସଂମୂଦପଦ ବାହାରିବାର ଅବଶତ ଦୋଇଅଛୁଟ୍ ତାହାରୁ ଦେଖି ଯେବେ
ଏବଂ ସାଥୀଗଣ ଏହିଙ୍ଗ ପାପେରିବେ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜିକ
ହେବୁ । ତାଙ୍କ ମୂଳ ସଂଧାରର ନିତ୍ୟ କୌନ୍ସିଟିକ ବ୍ୟଥାର ଅଟଇ ।
ଯାହା ଯେତେବେଳେ ଘୁମାଇ ବିଶ୍ଵାସବା ଯାଏ ଦେଖିଆଅ ।

ଏବର୍ଷ ଶିବଗୁଡ଼ିଧର୍ବ ଦକ୍ଷ ଅସୁରାରେ ନିର୍ବାହ ହେଲା । ଯାଥାର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ସବରେ ନାହିଁ ଓ ଦେଲ ଦୂରପ୍ରହର ଠାର ଏବଂ ମେଳାଜିତ
ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସବରେ ବଜାୟ ହେଲା ଯେ ଲୋକେ ଦାଣ୍ଡକୁ ବାହାରିବାରୁ
ଛୋଇ ଜ୍ଞାନ କଲେ । ସନ୍ଧାରମଧ୍ୟ ଅନ୍ତକାର ଓ ଗାତ ଅସୁକ ହେଲା
ମୁଣ୍ଡ ଅସୁକାଙ୍ଗ ଲୋକ ବର ବାହାର ନ ପରିଲେ ଗୁହ ଏ ୯ ଖା-
ଠାର ପରଦିନ ସାଂଶୀର୍ଣ୍ଣ ନୃକ୍ଷାୟକ ବୁଝିବେବାର ଖାନାନୁଗ୍ରହ
ଯାଉଥିବା ଯାଦିକର ଯେ ଦଶା ହୋଇଥାଏ ତାହା ସହଜରେ ଅନୁଚିତ
ହୋଇ ପାରେ ମୁଣିଲୁଁ ଯେ ପରମହଂସରେ ଦୂରଜଣ ଅନ୍ତକାରରେ
ବାଟ ନ ପାଇ ବୁଝରେ ପଢ଼ ମରିଗଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଏହା ଉପବାସ
କରିଥିଲେ ତାହାକୁ କିମ୍ବା ମୁଖ ହୋଇଥିଲା । ଦିନମାନରେ ମେଘାତିଥି
ବଜାୟ ହେବୁଁ ଶୁଥାର ପାଡ଼ା ଅସୁକ କବାଥ ନ ହେଲା ଓ ଧୂରେ ମେଘ
ବର୍ଷା ମହାଦାତା ମାତ୍ର ଭାତାର ଦେବାର ମାରଣାର ଦିନଥ ବିଲମ୍ବ ନ
ହେଲା ।

ମନ୍ତ୍ରପତ୍ର ଦରଖେତ ମୋକଦମ୍ଭାର ଅଧିଷ୍ଟଥିବୁ ଧରିବା ପାଇ
ଯେଉଁ ପୂର୍ବଧାର ଦେବାର୍ଥୀଙ୍କ ବୋନ୍ଦିଶା ହୋଇଥିଲା ଗାହା ବିଧି
ହୋଇ ନାହିଁ । ପୁରୁଷ ନାଗମୁଖବୁଦ୍ଧିକୁ ଗଲାକ କରିବାର ସେ
ହାତରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ମୋକଦମା ବିଗମ୍ଭାନ ସ୍ଥବାର ଅମ୍ବେମାକେ
ଶୋଣସି ମତ ପ୍ରକାଶବିଲା ନ ପାର୍ବି ।

ଗତଷ୍ଟାହରେ ଏକଙ୍କାର ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଣ୍ଣହେବାର ସବ୍-
ସାଧାରଣ ଅନଦିତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଏମୟ ବର୍ଣ୍ଣହେବା ଅନ୍ୟ
ବୋଶି ପ୍ରକାରରେ ଉପକାଶ ହେଉ ବା ନ ହେଉ ଅମୃତଳ ଏଥରେ
ରକ୍ଷାପାଇବ ଏହି ବଢ଼ି ଥାନଦର କଥା ଆହଁ । ଦୁଃଖିମାନେ ଅମୃତରୁଗୁ
ଅନେକ ଲୋକର ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଓ ଅମୃତଳ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
ପରିଶ୍ରମ ଓ ଆହାର ଦିଅଇ ଏପକାର ଫର୍ମଳ ଯେବେ କିର୍ତ୍ତାରେ ହୃଦୟର
ହୃଦୟ ଓ ବର୍ଣ୍ଣହେବାର ଜାହା ହସୁଗର ହେବାର ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଛି ତେବେ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ଵବାଳ ଉତ୍ସମର୍ପେ କିର୍ତ୍ତାହି କରିବେ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ କଲେକ୍ଟର, ପାହେବ ଗଭିମଳବାର ମୋଧୁଷଳ
ମେଲ୍, ବାରାଣସି ଯାଏନାବି କଗଜଧିହପୂରକୁ ଯାଇଥିବାନ୍ତି । ସେ ଅଞ୍ଚଳର

କେତେକମ୍ବାନ ଭ୍ରମଣକରି ଦିଗ ବାଚଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଲଜ୍ଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରିବେ ।

ରଘୁତାନ ଉଥରେ ମାୟାଲ ଧାର୍ଯ୍ୟକରି ଗପଣରହିଛାନୀ ସ୍ଵାନାନ୍ତୁରକୁ
ନିଷେଧ କରିବାବିଷ୍ଟ କାଣ୍ଡାରି ଗଜା କମ୍ବାଅକନ୍ତୁ ଯେ ଏକର୍ମ କେବଳ
ନୟାୟର ଚିର୍ବି ଏମନ୍ତ ନୁହିର ଏଥରେ ସ୍ଵଦେଖୀୟ ଘର୍ଯ୍ୟ ବିଦେଶୀଙ୍କର
ଅନେକ କ୍ଷତି ହୁଆଇଛା । ଅଭିନବ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଧୀ ଦୂଷଣ ଅନ୍ତର
କାଗ୍ନିର ମହାଗଜଙ୍କ ପ୍ରାୟ ବହୁଜ ଲୋକରୁ ପ୍ରାୟ ସ୍ଵାର୍ଥକ ବ୍ୟବସାୟର
ସପନ୍ତ ଦେଖା ଯାଏ ନା ।

ଇଂଗ୍ରିଜମାନେ ମୂଳଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ କରିବା କଠିନ ଜ୍ଞାନ
ବଚନ୍ତୁବୋଲି ସର୍ବଧରେ ଶୃଷ୍ଟିଅଛି କାରଣ ମୂଳଲମାନ ଯାହା କିଛି
କିନ୍ତୁ ବଲମା ପଡ଼ିଲେ ଗୁଣ ପ୍ରଥମ୍ଭ । କିନ୍ତୁ ମୂଳଲମାନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନଙ୍କୁ
ସ୍ଵତଂତ୍ର ଭୟକରିବାର ଅଜୟାଏ ଝୁଣ୍ଣା ନ ଥିଲା । ଗତ ତା * ରିଜର୍ଟେ
ହେଉଥୁସରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଏବରଟି ସଂମାଦପଥର ଉଚ୍ଚତ ଗୋଟିଏ
ସଂମାଦ ଧାଠକଙ୍କୁ ଯେ ସେଠାରେ ତିନି ଗୁରୁତବ ଇଂଗ୍ରିଜ ମୂଳଲମାନ-
ଧର୍ମ ପ୍ରହରଣପଦ୍ଧତିକ ଏକ ମସଜିଦରେ ବାସ କରିଅଛନ୍ତି ଆଜି ଏମେକ
ଏହାଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତିଗାମୀ ହେବାର ଶୁଣ୍ଟୀଯାଏ । ଏ,
ଉତ୍ତାର ମକ୍କାକୁ ପାର୍ଥୀୟାଦୀ ବର୍ଷବେ । ମଧ୍ୟାହକ କହନ୍ତି ଯେ ଏମାତ୍ର
ପ୍ରକୃତଧର୍ମ ଉଦେଶ୍ୟରେ ମରଳମାନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଜୀବବା-
ଲୋଭରେ ଦିମ୍ବା ଅନ୍ୟାୟଗାରେ ଏ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମେସାନେ
ମୟ ଏକଥା ଫିର୍ଯ୍ୟାଏ କରି ଦାରି ଏଠାରେ ଯେ ଏତେଲେକି ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ଏଥମୟରେ ପ୍ରକୃତଧର୍ମ ଲାଭ କରିବା ଦେବତେଲେକର
ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଅନ୍ତର ?

ଉତ୍ତର ପଦ୍ମିମ ପ୍ରଦେଶରେ କହନାଲ ନିବାରି ଜଣେ ବଣିଷ୍ଟା
କୁଣ୍ଡି ହେବ କି ନାହିଁ ଏକିଷୟ ମହାଦେବଙ୍କଠାରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତିକରି କୁଣ୍ଡି
କୁଣ୍ଡି ନ ହେବାର କଣ୍ଟାବଦିର ଆପଣାର ସାଥୀନୁହାରେ ନଗନ ଉଧ୍ୟାର
କରି ଶର୍ଣ୍ଣିଷୟ କଲା । ମାତ୍ର ଗର୍ବ ଗୋଲରେ ଉତ୍ତରବାର ପରତିଜନ
ଏ ୧୫ ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରମର୍ବା ହେଲା ଓ ଉତ୍ତର ଚର୍ବିର ଭର ଝଙ୍କାଖୁ
ସେ ୧୯ ର ଠାର୍ଗ୍ ସେ ୨୭ ରକ୍ତ ଜିଥିପିଲ । ବଣିଷ୍ଟା ଏଥବଳୀ ଦେଇ
ଆଉ ସନ୍ଧିକରି ନ ପାରି ଏକ ବିଷମପରେ ଅପେକ୍ଷା ପାଶରଣାଗା-
ବଳା । ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକ ହେତେ ଉତ୍ତର ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ବିଶ୍ଵର
ଦିନ ।

ବମ୍ବେଗଙ୍କେ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିଥିଲୁ ଯେ ବୃକ୍ଷଶାଳର ଦେବରେ
ଗବ୍ରୀମେଘ ଗୁରୁ କ୍ଷମା ନ ଦେଇ ନାଗପୂରର କର୍ମକାରକୁ ବାକିଦାର
ମାହାଲମାନ ବିଦୟୁ କରିବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁ । ସମ୍ବନ୍ଧକ କହିଲୁ
ଏଥର ବଳିକର ଅଜ୍ଞା ନିଷ୍ଠୁର ବନ୍ଦବନାର ଅଛି ? ଗବ୍ରୀମେଘ
ପ୍ରତିକ୍ରିଯା କରିବାର ଉପାୟ କରିବାର ଶାସ୍ତ୍ରାୟ କିନ୍ତୁ ଏକଷ୍ଟକାର
ସ୍ଵଲ୍ପରେ ଅବିଜ୍ଞାନ କଲେ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତାଗ କରିପେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛଇ ।

ଲକ୍ଷାର୍ଗୁପରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଶଳନର୍ମତି ତାକୁର ହୋମସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧୁଠାର ଯେଉଁ ଅୟକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
ନାହିଁ । ତାକୁରଙ୍ଗାହେବଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଥିଲା କି ସରଜାଶା ଦିମ୍ବ କମିବାରେ
ପଞ୍ଚବୀମୁ ଦୁଇର ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଶଳ ଯେଉଁଠାରେ ଦେଗନ୍ତେ ଯେଠାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ମାତ୍ର ସମୟ ଧାରୁଣାତିଥିରେ ସରଜାଗର ଅୟକାର ଥିଲେ

ହେଉଥିବାରଙ୍କ ଦୂରିତପରେ ସହସା ତାକୁରଙ୍କ କ୍ଷମତା ଦେବାରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅନନ୍ତକ ହେଲେ । ଯେବେ ଶତି ପ୍ରକାଶ ଦେବ ଗୋବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ତାକୁରଙ୍କ ପ୍ରଭୃତି ଦେବେ ଏହିମାତ୍ର । ଲଜ୍ଜାରେ ବିଶ୍ଵର
ସୁରକ୍ଷାଶତି ଦୁକାର ଜଣାଯାଏନ ହେଲେ କି ଯୁଗାରେ ସୁରକ୍ଷାମୟୀ ଲକ୍ଷାର
ଉତ୍ତ୍ରେ ହୁଅନା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତର କେହିକୁଣ୍ଠାନ ନାମକ ମହାତନମାନେ ମେଳୁଏକୋ
ଦେଶରୁ ଏକପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟର୍ଥୀ ଗରୁ ଅଣିଅଛନ୍ତି । ସେ ଗରୁର ଲକ୍ଷଣ
ଏହି ଯେ ଶୁଣ୍ଡ ହୋଇ ମୁଢିଆୟ ଦେଖା ଯାଉଥିବ ବିନି, ଜାହାଗୁ
ବିହୁରଙ୍ଗାଳ ପାଣିରେ ବୁଢ଼ାର ରଣଲେ ପ୍ରକାର ସଜବ ହେବ ଓ
ପାଣୁକୁଣ୍ଠ ସଦମାଳ ପୁନର୍ବାର ଶୁଣବିବ ହରିଦ୍ଵାର୍ତ୍ତରୁ ପ୍ରାପ୍ତହେବ ଓ
ବୁଝି ବହିକ ହେବ । ଉଠୁଗାର ତରମାନରେ ରଣଲେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଶୁଣ୍ଡ-
ହୋଇ ଲକ୍ଷ କରି ଥିବ । ଏହିରୁଷ ଗୋଟିଏ ବୁଝ ଅନେକକାଳ
ବଜାୟାଇ ପାରେ ।

ଗତମାସ ଜା. ୨୯ ରିମେର କିଲାତର ଜାଗତାଳ ସଂମ୍ପଦରୁ
ପ୍ରକାଶ ମେ ସେଠାରେ ଘୟୁଳର ବଳୀସ ହୋଇ ଆନେବ ଜାହାର ଓ
ଆନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତର ପରି କ୍ଷତିକର ହୋଇଅଛି । ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ଧାରା
ଏଥରେ ଅଛିଶୟ ବଚିଥିଲେ । ଏ ଉତ୍ତରବିମାନ ଏସମୟ
କରେ ବର୍ଷାକାଳରେ ନ ହୋଇ ଗାଇବାଲରେ ଫୁଥାଇ ।

ବାଲୁର ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଅବଦିଳଗତମାନ ହେଲା ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ଜବୁଣ୍ମେଶ୍ଵର ସାହୀଯ ପ୍ରାର୍ଥନାକର କର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରହଶ କରିବାକୁ
ଦିଲଗୁ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବାଲୁର ପଳାନ୍ତୁକ ହୋଇ ଅପି
ଅନ୍ଧମୟ ଦର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତରମେତୋବେଳ ଅଳ୍ପଦିନରେ ଗାଁମଳାକୁ ଗମନ କରିବେ କିମ୍ବୁ ସେଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବା ପୂର୍ବ ଉତ୍ତର ପର୍ବତ ପାଇଁ ଖୁଲ୍ବାନଗେ ଅମାର ସେଇଥିଲଙ୍କ ସହଜ ସାମାଜି ବରିବାର ମନ୍ଦର କରି ଥିବାକୁ । ଏହାଙ୍କର ମାନ୍ୟ ଯେ ଅମାରଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲିବେ ମାତ୍ର ଅର୍ଥ କେ ଅସ୍ତ୍ରନିକୀ ସେଇତ୍ତୁର ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇଗାରିବ ସେହିର ଅସ୍ତ୍ରକ କରିବେ ଛାଇଁ ।

ମୃଦୁତିମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲା ବିନବୁ କଲିତାର ଜକଣା
ଜାନାକୁ ଅନେକ ମୃଦୁତିମୁଦ୍ରା ଅସୁଅଛି ଏ ବୋଧ ହୁଅର ବିଷ୍ଟିକାଳ
ଏମୁଧ ଚଲିବ । ମୋଧୁପଲ୍ଲୀ ଜକଣାଜାନାକୁ ସୃଜିତିମୁଦ୍ରା ପଠାଇନେ
ଅନେକ ପ୍ରାହବ ହୁଅନେ ।

ଲେଇବା ଗେଗଲ ପ୍ରକୃତି ଓ କାରଣର ଅନୁସଙ୍ଗାନ ନିଷିଦ୍ଧ
ବିନ୍ଦର ପୁରୁଷର ଅଟିକୁଳୀମରଜନ ବରତକର୍ଷକୁ ଥିଏଇହାନ୍ତି ଏମାନେ
କେତେକ ମାମ ଏଦେଶରେ ନାହିଁ ତେବେତାଗେଗ ସଂକଳିତ ଯାବନ
କ୍ଷେତ୍ରର ଅଳ୍ପଜାନ କରିବେ ।

ଧୀର୍ଜନ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସକାନ କାମ୍ଯ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ ଦ୍ୱାରା
ଉତ୍ତମପ୍ରେ କି ଚକିତ ବୋଲି ଗ୍ରାସ୍‌କ୍ରୁ ଲେଫ୍‌ଟଙ୍କରୁ ଖବରୀର ସାହେବ
ରେଖାର ପ୍ଲେଟ୍ ଛାତର ବର୍ତ୍ତକେ ଓ କମିଶନମାନେ ଆକାଶ ବି ହର୍ଷିଳ
ବିଷୟର ଉପର୍ଯ୍ୟ କୋର୍ଟରୁ ନ-ଧାର୍ଯ୍ୟ ପରିବାହାରେ ଅନୁମୋଦିତ
ଘାରୀରେ । ହେବଳ ବ୍ରତ୍ୟାନ୍ତି ବିଷୟ ବୋର୍ଡରୁରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୁଏ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ ସମ୍ମ ଅବସର ଦିଆଯିବ ।

ନିଜନ ପ୍ରସ୍ତର ସମାଲୋଚନା

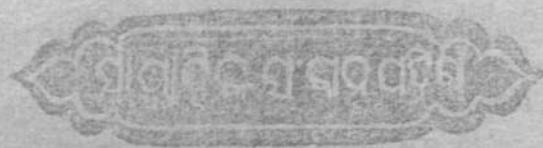
9998

ଏହନାମର ଏକଟଣ୍ଡ ଉତ୍ତଳପୁସ୍ତକ ଆମେମାନେ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥାଏହି
ପ୍ରକଳ୍ପିତ କବିତାର ନାମ ବାବୁ ଜୀବନୋହଜ ଲାଲ ଉତ୍ତଳପତ୍ରି ଶୁଣୁଥାନାର
ଯଦ୍ଵାରା ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗବାତ ଉତ୍ତଳକବି ପାଞ୍ଚଲମ୍ବାନ୍ଦେବଙ୍କ
ସନ୍ଧାନିନାମକ ବହିଗାମ ଏଥର ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରହଠ ହୋଇ ଉତ୍ତଳମେଘ-
ପ୍ରକଳ୍ପିତ ନାନାପ୍ରକାର ଛନ୍ଦ ଗୀତରେ ରତ୍ନା ହୋଇଥାଏହି ।

ଅମ୍ବେଳାନେ ଏଗ୍ରତ୍ତରୁ ଅକ୍ଷେତ୍ରମାଦର ସହିତ ଗର୍ବାଚ୍ଛବ୍ଦି ।
ରତ୍ନର ଉତ୍ତରଦେଶର ହିତାକାଂଶମାନେ ସାଥୀରେ ଦେଖାଇଲୁ ଓ
କାଳକଳ ଶିକ୍ଷାକଲିଙ୍ଗ ଅନେକ ପୃଷ୍ଠକ ରଚନା କରିଥିବାକୁ ମାତ୍ର
ଦୂରେ ବିଷୟ ସେ କୁଝ ଏବଣେ ପ୍ରତିକ ରହି ଅକ୍ଷେତ୍ରମାନେ ବଜ୍ରପୁରୁଷର
ଅବିକଳ ଅନୁବାଦ ଆଜି । ବଜ୍ରଲାସଟେ ଉତ୍ତର ପ୍ରାଚୀଯ ବି-
ଭିନ୍ନତା ଅକ୍ଷ ଜାଗାଧିବାର ଅନୁବାଦ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏହିଷ୍ପ ପ୍ରସ୍ତର
ରଚନାର ଉପାୟ ସହିତ ଜ୍ଞାନ କରି ଦେଖିବେ ସହିତ ହେଉଥିଲୁ । ଏକ
ବସ୍ତରଃ ଅବିକଳ ଅନୁବାଦ ଯେ କେଡ଼େକିମେ ଜାହା ହେଲାନେ
ଆଜି ବରତ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏଥର ଏହିପରିଲ ହୋଇଥିଲା ଯେ ପଢିଲା
ଉତ୍ତରଦେଶର ବଜ୍ରଲାର ବବରଜିବୁ ପାଇଁ ହୋଇ ଏବପରିଲ ହୁବିଲା
କଣ୍ଠା ମୁକ୍ତନା ହେଉଥିଲା । ପ୍ରତ୍ରକର୍ତ୍ତାମାନେ ବଜ୍ରଲାଦ୍ୱାରେ ଦେଖା
ପ୍ରାଣହୋଇ ବଜ୍ରଲା ଦ୍ୱାରା ଅନୁବାଦ ରଚନା ହୁମ୍ଦିଲେ ଅନେକ
ବଜ୍ରଲାଗରର ଉତ୍ତରପ୍ରଦାନର ବିଷୟମାତ୍ର ଉତ୍ତର ମନେ କରି ମେସମ୍ବେଳ
ପଣ ଗବ ଲୋଜନୀ ନାହିଁ ଦୂରରୁ ତଥାଗ ଉତ୍ତରଦେଶର ଅନେକଷତି
ହେଉଥିଲା । ଯେବେ ଅନୁବାଦ ନ କରି ବେବଳ ବିଷୟ ପ୍ରତ୍ରକର୍ତ୍ତାମାନେ
ଅନୁବାଦକର୍ତ୍ତାମାନେ ପ୍ରସ୍ତର ରଚନାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ତୁପ୍ରି ରଚନେ ଯେବେ
ବସ୍ତର ବଜ୍ରଲାମିଶ୍ରିତ ଉତ୍ତରପ୍ରଦାନ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ
“ଭ୍ରମରକ୍ତର” ଏବୋଷରୁ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଥିଲା । ବେବଳ କମଣ୍ଡପ୍ରସ୍ତରକର
ଅନୁବାଦ ନହିଁଲାମ୍ବେ ସେ ଏହା କିମ୍ବା ହେଲା ଏମନ୍ତ ନହେ ମାତ୍ର
ପ୍ରତ୍ରକର୍ତ୍ତା ଅବିକଳ ଅନୁବାଦକୁ ଉତ୍ତରମାତ୍ରରୁ ନ କରି ଜାତି ଶୁଣେ ଉତ୍ତର
କରିବାର ଏମୟ ତୁମ୍ହି ହୋଇଥିଲା । ଏହୁତୁକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯେବୁକି
ହୋଇ ଥାଏ ଓ ଦୋଷରୁନ୍ତି ଆଜି ବୋଲି ଅମ୍ବେଳାନେ କହ ନାହିଁ
ଏହାର ଗୋଟିଏ ଗୁଣ ଏହି ଯେ ଉତ୍ତର ପୁରୁଷର କହିବା ଦେବକୁ
ଅନୁମରଣ କରିଥିଲା । ଯଦେହି କି ଅମ୍ବେଳାନେ ମରରେ ଉତ୍ତର
ପୁରୁଷର କହିବା ହମ୍ମି ରକ୍ଷା କରିବା ନୁହନ ବେବଳ କରିବାରୀ
ମହିତ ଅଛି ଏକ ନଳନବୀରା ଅନ୍ତେକୁ ପୁରୁଷନବୀରାମାନ
କହିଲୁ ତରି ବାହବିଜ ଦେଖା ଦେବା ଉତ୍ତରମରଯ୍ୟ ଆଜି ଉଥାତ
ଅମ୍ବେଳାନେ ଏପୁରୁଷକୁ ବିଦ୍ୟାକ୍ଷୁଣ୍ଣ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତର କରିବାର ଅନୁବ୍ୟେ
କରିଥିଲୁ ବାରା ଏପରି କରି ତାମାଜ ପାଠ୍ୟକବେ ବାଲକାମାନେ ହିମେ
କମ୍ପେନ୍ଦ୍ରାମାନିକିରି କରିଲାର ମର୍ମ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାର ପକ୍ଷମ ହେବେ ।

ପ୍ରତି ଏହା ଭାବାଖାପିକା ସହର ଛାଇକ ଦରମା ବଜାର କଣକଟିଲ୍ଲି
ଚନ୍ଦ୍ରବିଜ୍ଞ ସହାଯତାମରେ ମହିଳା ଓ ପ୍ରମଳ ହେଲା ।

ବିଜ୍ଞାନପାଠିକା

ପ୍ରକାଶ

ଅଗ୍ରମ ବାଷକ ମୂଲ୍ୟ ୪୯
ତା ଶେରଙ୍ଗ ମାହେ ଫିବୃଏଣ୍ଟ ସନଥ-୨୯ ମରିଦା । ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ ପି ଧନୀ ସନଥଗ୍ରହିତାରୀ । ବର୍ଷାକ୍ରୋଷେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବେଳେକୁ ତୁ ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାକମାତ୍ରନ । - ୩୮

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୯
୧. ବର୍ଷାକୁ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବେଳ୍ପକୁ ୫୭
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ତାକିମାନ ୫୮

ଅମ୍ବଲାଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ବ

ଗର୍ଜପ୍ରାତିରେ ଅମ୍ବୁମାନେ ରସଦ ଯୋଗାଇବା କଷ ବିରହରେ
ଯାବା ଲେଖୁଥିଲୁ ବେଶ୍ଟରେ ଅତିବା ରେବନ୍ତୁ ଓ ଫରଜଦାର ଅମଳ-
ମାନେ ଦରର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ଅମ୍ବୁମାନେ ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଥାଏଁ । ମାତ୍ର
ବବ୍ରାମେଣୁ ତାହାଙ୍କରର ଧର୍ମର ଯେତ୍ରପ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଇଲୁ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ସେମାନଙ୍କ ଦରକୁ ହେବାର ଧର୍ମ ଏବଂ କାରଣ ଅଛି ସେମାନେ
ଯେବେ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଆର ମୋଧୁପଳ ଉମଣ କରିବାକୁ ସ୍ମୃତାନ୍ତେ
ତେବେ ଅମ୍ବୁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅତିରାରେ ଦୁଃଖୀ ହୁଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ
ଦେମନକର ଯେତ୍ରପ ତତ୍ତ୍ଵା ଦ୍ୱାରା କାରା ନାହିଁ ଓ ବାହାର ଯକ୍ଷା
ହୁଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା କରାଯାଇ ଦୋଷ ପାରନ୍ତା । ସେମାନଙ୍କୁ ବବ୍ରାମେଣୁ
ଶରମର ଗୁରୁଗର୍ତ୍ତା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ରସଦ ପଥ
ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ରୁଦ୍ରବାକୁ ଘର୍ବାନ୍ତି । ସରକୋରର ଜର୍ଣ୍ଣା ନ ପାଇବାରେ ବଢ଼ିଲୁ
ତହାର୍ତ୍ତରେ ପନ୍ଦାକୁଣ୍ଡ ବଥୁରେ ପ୍ରତି ରସଦ ପ୍ରଥା ବନ୍ଦ ହେଲେ ତାହାଙ୍କୁ
କରେ ଅଭ୍ୟକ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ଜୀବନସାମାନ୍ୟ ଦୋଷବା କାରଣ ପ୍ରଥ୍ୟୋକନ ହେବ
ନତେବି ଏହା ସ୍ମାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଉପକାର ରୁଦ୍ରବାକୁ ହେବ । ଅତିଏବ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଅମଳକା ବିରନ୍ତୁ ହେବାର ଦ୍ୱାରା ଯୁଦ୍ଧ ପିତି ଜ୍ଞାନ କରି ଅଦ୍ୟ
ନବୁର୍ଗତା କିଷମିତ୍ରେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ମଜ ପ୍ରକାଶ କରି ବର୍ତ୍ତୁଧର୍ମକ
ମନୋଦ୍ୱୟାର ପାର୍ଦ୍ଦନ କରୁଥାଏଁ ।

ଯେବେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ସ୍ଵତ୍ତି ସହିତରା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଶବ୍ଦିମେ-
ସ୍ଵର୍ଗମୁଁ ଉଦେଶ୍ୟ ଓ ଯେବେ ଅମଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭନର ଅନୁଭବେ
କୂଟ କା ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପାଇଁ ଥିଲେ ଏବେ ଆଜି ମୁକ୍ତବିକ୍ଷଣରେ
ଅଧିକ ଯେ ଜ୍ୱାଳା ନ ଦେବା କିମ୍ବାରେ ଜାମା ସମସ୍ତ ବିଧଳ
ହଇଥିଲା । ଅମଲମାନେ ଅର୍ଥକୁଳ ପାଇଁ ସ୍ଵାମୀ ଯେ ଲୋଭକୁ
ଉତ୍ସାହ କରିବେ ଏମନ୍ତ ଅଗା କରିବା ଭ୍ରମ ଅଛଇ ଓ ଯେବେ କାହା
ବିଶ୍ଵିମେଣ୍ଡୁ ସବୁତ ଜ୍ଞାନକରନ୍ତେ ତେବେ ଅମଲଙ୍କ ନେଇନ ବଚାଇ-
ର ପ୍ରସ୍ତାବନ କି ଥିଲା ? ଦେଇବବରି ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଅମଲ-
କ୍ରମ ଅତିରିକ୍ତ ଲାଗୁ ଥିଲା କିମ୍ବା କାହିଁ କିମ୍ବା ଏବଥର ମୋଧ-

ସଲକୁ ଯାଇ ଗର୍ମିମାସର ଦେତନ ଥାଗରୁମୁଁ ଜର୍ଣ୍ଣ କରି ଥୟିଲା ଉତ୍ତାର
ସେମାତେ ଯେ କିମ୍ବେଳ୍ ହେବେ ଏହା କବ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? କୃଥାରେ
ପର ପାଇଁ କାହାର ମର୍ତ୍ତି ପଡ଼ିଲେ ସମ୍ମେ କାହାର ହୁଅଛୁ ଅମଲମାନେ
ରବଶୀମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏତେବେଳନ ରୋଗ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅନର୍ଥକ
ହାଜର ଜର୍ଣ୍ଣମୁଁ ହେବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେବେ । ଯେବେ ଦେଇନବୁର୍ମି
ସମୟରେ ଗ୍ରୁହାର୍ତ୍ତି ପାଇଁ ବହୁ ଝଙ୍କା ଦେଇନରେ କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାନ୍ତା
କିମ୍ବା ଯେବେ ଗ୍ରୁହ ସିବାର୍ପାଇଁ ପୁରୁଷ ଅମଲ କିମ୍ବକୁ ଥାନ୍ତେ କେବେ
ଅମଲକୁର କୌଣସି ଥାପନ୍ତି ନ ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚକଣ ଏକପ୍ରକାର
ଅବସ୍ଥାପନ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏବନ୍ଦିକୁ ଗ୍ରୁହ ଯାଇ ଜନଗତି ହେବା
କହାଚି ଯୁକ୍ତ ହୁଏ ନହଇ । ଏଥବସ୍ତାରେ ଅମଲମାନେ ଥାପନା ଘେଟ୍
ଫୋର୍ମିବାକାରଣ ଯଦାପି ଯତ୍ତାହୁତ ରବଶୀମେଶ୍ୱ ପରିହାନ କରିବାକୁ
ରେଖା କରନ୍ତୁ ରେବେ ଜାହାଙ୍ଗର ସେଷ ଦେଇବା ନିଃୟୁକ୍ତି ନ ହଇ
ବାହାର ଏପ୍ରକାର ହୁଲିରେ ମର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱ ସେମାନଙ୍କୁ ରମ୍ଭ ନେବାକୁ
ବଲହାର କରିଥାନ୍ତୁ କୁହା ଯାଇଥାରେ । ଅଭିଏକ ଗ୍ରୁହାର୍ତ୍ତି ନ
ଦେବାର ସମୟ ଥାଇବୁ ଅନୁମାନ କଲେ ପ୍ରତିକୁ ହୁଅର ଯେ ଅମଲ
ଗ୍ରୁହମୟରେ ରହିବ ନେବାକୁ ଚେତ୍ତା ଦରିବ ଓ ଗ୍ରୁହ ଫେରିଥାବି
ମର୍ତ୍ତି କରିପୁରାଣ କାରଣ ଅନ୍ତାମୂଁ ଲୁହ ଦରିବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବ ଏଥରେ
ପ୍ରଜାବର୍ଗର ମଙ୍ଗଳ ବିଜ୍ଞୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥାରେ ଓ ଦେତନ ଦଶାରାର
ଧଳ ବା କିରହିଲା ?

ଅନ୍ୟଥକଳ ମହିମାରେ ଦୀତିମୁଖରୁ ସେ ଅଧିନ କର୍ମଗୁରୁମାନେ
ଗସ୍ତରୁ ଗଲେ ସେତେମାରର ପ୍ରମଶବଦନ୍ତି ମାରଲେ ପତ ଘରିଥାଏ
ତାକଣର୍ଥ ଏକ କରତେ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଦିନକୁ ଦେଇନର ଦିନମାଂଗର
ତୃତୀୟାଂଶ ପାଥେୟ ପ୍ରାସ୍ତରିତାରୁ ପୁଲିଷ ଓ ବାରିକମାତ୍ରର ବି ଉପରା-
କରେବା ଯାହାଙ୍କର ନିମ୍ନମ ଅଚ୍ଛା ସେଥିରେ ନିମ୍ନକୁ ଥିବା କେବଳ
ଓ ଅମଲୁ ଏହି ଜର୍ବିପାରୁ କିନ୍ତୁ ଅବାଗା ଗେବନ୍ ଓ ଫର୍ଜିଦାଶ
ଅମରମନେ ତ ହେଉଥିବ ଏଣିରେ ବନ୍ଧୁତ ଆଜିନ୍ତି କୁହାଯାଇ ନ
ପାରେ? ଅନ୍ତମାନଙ୍କ ଗର୍ବମେଳା ବୋଧ ହୁଅର ଏହାଙ୍କ ଉତ୍ତରକେବ

ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡକରନ୍ତି ନାହିଁ ଦୋଳି ଖତଙ୍ଗର ରଢି ଭୁମଶକରିବାର
ଉପଯୁକ୍ତ ଜୀବ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପରତରେ ଏମାନଙ୍କୁ ପିଲାଦା ଚପଗୁଡ଼ିଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ସମାଜାଦିଷ୍ଟରେ ରଖି ଦେଇନର ଦିଅମାଂଶୁ ତରିଥିଲା
ଦିଅନ୍ତି । ଏହପଦ୍ଧବିହାର ତୁଳନା ଏଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତହୋଏ ନା କୋଥ-
ହୁଅର ବଜାଦେବରେ ଚାରଙ୍କ ଦେଇନର ଅଛିବୁ ତେଲ ଓ କାଠ
ଦିଲ୍ଲାଦିବାର ପ୍ରଥା ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ମମେଳା ଦେବନ ଓ ଧରିଜଦାର ମହିଳୁମାର
ଅମଲଙ୍କୁ ସେହିପଥ ଦେଇ ଅଛିବୁ ଦେଇ ରଣ୍ଟାହିନ୍ତି । ଏହପଥ
ଅବସ୍ଥାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଗଜର କରି ଅସୁଧାହିନ୍ତି ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ! କେବଳ
ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ରୋକମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭାସୁ ଜାଗନ୍ତି ନାହିଁ କୋଳ ହାତର ଜାଇ
ବରିକ ପିଲାଦାପାଇଁ ସରକାରୀ ମହିଳୁମାରେ ପଢ଼ାହିନ୍ତି । ପଢ଼ିବର୍ଷ
ଯାହାକୁ ଗସ୍ତକୁ ବିବାହୀ ପଢ଼ଇ ଜାହାର ଅବସ୍ଥା ବଲିଦାନର ତେଲ ପ୍ରାୟ
ହୃଦୟରୁଥରୁ । ଅମଲମାନେ ସମସ୍ତେ ମାନ୍ୟବିହିନ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଅଥବା ଏଠାର
ବାମାକିଳ ଏହିପଥ ଏହିପଥ ଯେ ଅମଲମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭାସୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବନ୍ଧୁ
କ୍ରାନ୍ କରିଯାଏ । ଏମାନେ ପଦବିଜରେ ଶମାକରିବାର କାହାକିମନ
ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥା କରି ନାହାନ୍ତି ଓ କାହାରି କାହିଁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଦକ୍ଷା କରିବାକାରଣ ପଦବିକେ ଶ୍ରମର କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାକ ହୁଅର
ପଢ଼ିବା ଗବର୍ଣ୍ମମେଳା ଧାଲିଭିର୍ଜିନ୍ ନ ଦେଇଲେ ତେଣେ ଏମାନେ ପାଲିଭିର୍ଜିନ୍
ମେଧ୍ୟକରୁ ଯାଅନ୍ତି ନାହିଁ । ପାରକରେ ଭାବି କୁଳଲେ ମାସକୁ
ତେବେ କ୍ଷା ପ୍ରୟୋଜନ କରୁ ପରିଅନ୍ତର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିଦ୍ଧମନ୍ଦିରାରେ
ମାହିତି ହେଲା । କାହିଁ ଅସୁଧା ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରୁ ପରେଥିବ
କିମ୍ବାହିନ୍ତି ମାତ୍ରକୁ ବର୍ଷକେ କୁଳକରକେ ତଳିମାସ ଭୁମଶକରିବାକୁ
ହୁଅର ହୁଅର ପରିଭାବ ହେଲା । କାରି ମୋହରର ବି ବିଶ୍ଵାସ ଯାହାକୁ
ହୁଅ ମନ୍ଦମେ ଗସ୍ତକୁ ଦିବାକୁ ପଢ଼ଇ ପାଇଁ କୁମାର ଦେଇନ ବିଶ୍ଵାସରେ
ଏହା ବି ଦାନଶ ଦିରେ କିମ୍ବୁ ? ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର କିମ୍ବୁ ଯେ ତହାର
ପ୍ରଥାନ ଚମ୍ପିରିମାନେ ଏକଥର ଅମଲଙ୍କ ଦୁଃଖ ଗବର୍ଣ୍ମମେଳାଙ୍କ ଜଣାର
ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେ ଏହମାତ୍ର ନ ଜାଗନ୍ତି ଅମ୍ବୁମାନେ କିମ୍ବୁ
ଦିବିଧାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲା । ଅସୁମାନଙ୍କ ମହିଳେ ସେମାନେ କିମ୍ବୁ ପାଇଁ
ଅକ୍ଷମ ଦୁଃଖ ପାଇ କରିଅଛନ୍ତି । ଅମଲମାନଙ୍କର ଦିଗନ ଯେ
ଏ ବିଶ୍ଵାସରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଳାଙ୍କ ଅବେଦନ କରନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ମମେଳାଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଭାସୁ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ପାଇଁ ଏଥିର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

କାଥାଲିକ ଧ୍ୟାନପ୍ରକଳ୍ପରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ହୁଅଛି । ଶର୍ମୀଜ ଛଣ୍ଡଗ୍ରହ ମହାସର୍ଵରେ ଧର୍ମସଂକାନ୍ତ ଦ୍ୱଦ୍ୱଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱରେ ଉଚ୍ଚ କିଞ୍ଚିତ ଦେବ ଓ ପ୍ରଥାନ୍ତ ମହା ଗ୍ରାହକେଣ୍ଟାନ୍ତ ସାହେବ ଅଧିପାତ୍ର ନହିଁ ଯେ ଅଜ୍ଞାନଗ୍ରିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକିତ ପୁରେତିତ ରହିଛି । ପ୍ରଥାନମହିତର ଏକଥ ଅଧିପାତ୍ର କରିବନର୍ଥପତନ ମନ୍ଦିରର ଅତିରି । କାରଣ କାଥାଲିକ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକିତ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଞ୍ଚାସାନ ଧର୍ମର ଦୂରଶାଖା ଅପରି ଯେତୁଳେ ଏକଗାମାଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କରି ଥାଣ୍ଟ ଅନ୍ୟଶାଖାର ପୁରେତିତ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ଦୋଷାଦ୍ୱାରା ସେତୁଳେ ପୃଥିବୀ ଥର୍ମିକଲମ୍ବା ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁଣିଗାନକର ଥାଣ୍ଟ ଯେ ଶାଶ୍ଵତାନ୍ତ ପୁରେତିତଙ୍କୁ ବେତନ ଦିଶାଯାଏ ଏହା ବି କରାନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟାକରଣ ନହିଁ ? ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆସୁମାନଙ୍କ ଗବଣ୍ମିମେଣ୍ଟ କରିବନର୍ଥର କରି ଶାଶ୍ଵତାନ୍ତ ପୁରେତିତଙ୍କୁ ବେତନ ଦେବାରେ ପନ୍ଥବଳସ୍ତ୍ରକାର ବିଶ୍ୱ କରିଥିବାକୁ ଅଧିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପର ବିଶ୍ୱପତରଃ ଗବଣ୍ମିମେଣ୍ଟ ଥର୍ମିତିତମ୍ଭରେ ଅଧିଷ୍ଠାତା ବିଶ୍ୱକରିବାର କହିଛି ବିନ୍ଦୁ ଭାବୁ ପ୍ରକାରମିଳିବାରେ କଣ୍ଠ ଲାଗାନ୍ତି । ପ୍ରତିକଳରରେ ଲାଗେ । ସାତି ଓ କିର୍ତ୍ତପରର ବିଶ୍ୱ ଗବଣ୍ମିମେଣ୍ଟ ଦେବାଦ୍ୱାରି ମାତ୍ର ଏଥରେ ପ୍ରକାଳର କୌଣସି ଉପକାର ନାହିଁ । କେବଳ ଦେବତାକରିବ ଶାଶ୍ଵତାନ୍ତ କରିବାକରି ଧୀର୍ଘ ଏ ବିଶ୍ୱ ହେଉଥାଇ ମାତ୍ର ଯଥାର୍ଥ କିମ୍ବାକଲେ ଯାହାକୁ ଉପକାଳରେ ଏବମତ୍ତ ହୋଇଥାଇ ଦେମାନଙ୍କରାଗ ବହୁର ବିଶ୍ୱ ଅଦ୍ୟାବିବାର ଉପକାର ଏବେବେ କାହା ସେ ଦେଇନ ପାରନ୍ତି ତେବେ ଏ ବିଶ୍ୱମାନ ରହିଛି କରିବାର ଜଣିଛ । ଏବେବେ ମନ୍ଦ କାଥାଲିକ ପୁରେତିତଙ୍କୁ ଗବଣ୍ମିମେଣ୍ଟ ବିଚି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଅଥବା କାଥାଲିକ ବିର୍ତ୍ତା ରହିଥାଏ ଅନ୍ୟାକରିତାମାନ ମେହିମାନ୍ତେ ରହିଥାରେ । ଏବମତ୍ତ ବିଶ୍ୱତାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବୋମା-ପ୍ରକାଶକ ମନ୍ଦର ପଞ୍ଚୁକୁଳ୍ପେ ଧର୍ମର୍ଥନ ଦେଇଥାଏଁ ଓ କରିବାକରି ଯେ ବିଶ୍ୱବର୍ତ୍ତନ୍ ସବ କାହାଙ୍କ ପରମାର୍ଥ ଶାଶ୍ଵତକରି ଗୀତ ମହାସର୍ବ ଏବି ପ୍ରକରେ ଅବେଦନ କରନ୍ତୁ । କରିବନର୍ଥର ସବଲୋକନ ରେତ ଯେ ବହୁରେ ଏବମନ ହେବେ ଏହା ଅଦ୍ୟାବିବାର ଶାଶ୍ଵତାନ୍ତ ବିଶ୍ୱମାନ ବହେତୁ ନାହିଁ ।

ପବ୍ଲିମେଣ୍ଟ୍ କେଜନଙ୍ଗେରୀ ପରେ

ଏହି ସ୍ମୃତି ଖୋମପରାଗ ଗରୁଗୁଡ଼ ହରେ ଯେ ପ୍ରତାକ ଲେଖି
ଅଛି ବାହା ପାଠକର ଆମ୍ବେମାନେ ଅଜଳୁ ଅନ୍ଧକ ହେଲୁ ।
ଆମ୍ବେମାନ ମେହମାନେ ଉଠିବଳଙ୍କ କାଷନପ୍ରତି ଅନେକ କାଷନର
କେତେକଦିନ ହେଲା ଅଥବା ହୋଇ ଗରୁବର୍ଷ ବିଶ୍ଵାସାଚରଣ
କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲ ବିଦ୍ୟୁତି ପ୍ରଧାନକାରୀ ଜାତୀୟାବ
ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ମୁନିଷିଳର୍ଗୀୟ ବଳୋକନ୍ତୁ ଓ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମମୁଖୀୟ
ଅଭିଭାବ । ତୁମି ବି ସଦିଗେ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟି ଏହି ଯେ ପ୍ରକା ଅପଣା
ପତିକ୍ରମସମ୍ମନିତିର ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗର୍ବମୋରୀ ଭାବରୁ ଧେଖିଲୁ
ଫଳରେଗା ନ କରି ଅହୁ ବର ଭାବରେତିବୁ ଏହି ଧର୍ମମୁଖରେ
ଏହି ଅଭିଭାବ ଦୃଷ୍ଟି ଯେ ଅଜଳୁଶ୍ରୀ ଅଭିଭାବ ଗୋଟିଏ ମେହମାନ

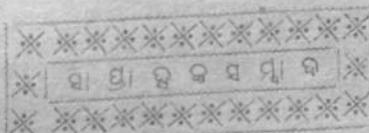
କେବ ଅବେଳ୍ପ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏଷଦିକା ବାହାରୁ ନାହିଁ । ତ କିମ୍ବା
ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାର ସାଥୀଭାବରେ ଦୟାର ହେଲୁ କହି ନ ପାଇଁ ।
ଏହି କିମ୍ବର ମେଘ ତାପର ଏହାରୁ ବହାର ଘେଣିଲୁସା ? ଅଥବା
ମନୋଃ ଏହାରୁ ଯେମନ୍ତ ପୂର୍ବର ଶେଷଦ୍ୱାରା ଛେତରିଲୁ ଜାଣିବାରୁ କି ବରମଦଳରୁ ପ୍ରାପ୍ତହେଲା ? ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାରୁ ଦେବରେ ଦୁଇ ବିମୋଚନ ଦେବତା ଘନ୍ୟ କରୁଥାଏଁ । ବିଷକ୍ତ
ଶରୀର ସମ୍ମାଧପଥ ଜନ୍ମ ହେବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଆଗମୟ ଅନ୍ତରୀ
ଦୀର୍ଘମୁଖୀ ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନ କାଳକେ ତାହା ଯେଉଁ ହେବା ।

କୁଳ ଅରମଣର ଜନ୍ମବୃତ୍ତାନ୍ତ ମନେ କଲେ, ଏହାର ଦୁର୍ଗମ

ଆମ୍ଭେଦ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଯେଉଁ କେଗରେ ଏହା ଜନ୍ମଲଭ
ଅନ୍ୟ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଯେଉଁ କେଗରେ ଏହା ଜନ୍ମଲଭ
କଲା ତଥା କୁର୍ରିରେ ଏହାକୁ ଉତ୍ତରପାତ୍ର ଗୋଲବାବୁ ହେବ
ତେ ଅର୍ଥପାତ୍ର ସମ୍ମାନ ଯେପାଇୟ ବଞ୍ଚି ନାହିଁ ଏହା କିଏ ନ
ଜାଣେ ?

ଯାହା ହେଉ ଏଥିନାର ପଛେ ପଛେ ଅମ୍ଭେଦାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ
ସଂମ୍ମାଦପଥ ବାହାରିବାର ଅବସତ ହୋଇଥାଏଁ ଜାହାରୁ ଦେଖି ଯେବେ
ସର୍ବପାଠୀରଣ ଏବୁଖି ପାଣୋରିବେ ଜେବେ ଅମ୍ଭେଦାନେ ଅନେକ
ହେବୁ । ଜନ୍ମ ମୁଣ୍ଡ ସଂଷାରର ଲିଙ୍ଗ ନେମିତିକ ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ
ଯାହା ଯେତେବେଳେ ଘରୁଥିଲୁ ବନ୍ଧୁଥିବା ଯାଏ ଦେଖୁଆଥାଏ ।

ଏବର୍ଷ ପିବଗୁଦିପର୍ବ ବଢ଼ି ଅସୁଧାରେ କିର୍ବାହି ହେଲା । ଯାହାର
ମଜ କହି ରହିଲା ନାହିଁ ଓ ବେଳ ତୁଳପହର ଠାର ଏଥି ମେବାହିନୀ
ଟି ପ୍ରବଳ ଉତ୍ତର ବଜାସ ହେଲା ଯେ ଲୋକେ ଦାରୁକୁ ବାହାରିବାକୁ
ଛେତର ଜ୍ଞାନ କଲେ । ସମ୍ମାନମୟକୁ ଅନକାର ଓ ଶାତ ଅନ୍ଧକ ହେଲା
ମୁକ୍ତଗ୍ରାମ ଅନ୍ଧକାଂଗ ଲୋକ ବାହାର ନ ପାରିଲେ ଗ୍ରେ ଏ ଏକା-
ଠାର ପରଦିନ ଏ ଏକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୃତ୍ୟାକ ବୁଝିରେବାର ହୋନାମନ୍ତରିକୁ
ଯାଇଥିବା ଯାଦି ଜ୍ଞାନ ଯେ ଦଶା ହୋଇଥାଏ ଜାହା ସହଜରେ ଅନୁଭବ
ହୋଇ ପାରେ ବୁଝିଲୁ ଯେ ପରମହଂସରେ ପୁରୁଣ ଅନକାରରେ
ବାନ୍ଧ ନ ପାଇ କାଥରେ ପଡ଼ ମରିଗଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଏକା ଉପବାସ
କରିଥାଲେ ଜାହାଜର କହି ମଜ ହୋଇଥିଲା । ଦିନମାନରେ ମେଦ୍ୟା ଓ
ବଜାସ ହେବୁ ଷୟାର ପାତ୍ରା ଅନ୍ଧକ ବୋଧ ନ ହେଲା ଓ ଶୁଣରେ ମେବ
ବର୍ଷା ମହାପାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଡାର ହେବାର ପାରିବାର ସମୟ ବଲମ୍ ନ
ହେଲା ।

ମନ୍ତ୍ରାଧିକ ପ୍ରକାଶମାର ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଧରିବା ପାଇଁ
ଯେଉଁ ପରିଷ୍କାର ଦେବାପାଇଁ ଦୋଷଶା ହୋଇଥିଲା ଜାହା କିମିଳ
ହୋଇ ନାହିଁ । ପୁଲସ ନାଗଦୟଶୁରୁବିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରିବାର ମେ
ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଏ । ମୋକଦମା ବିନ୍ଦୁଧୀନ ଥକାର ଅମ୍ଭେଦାନେ
ବୌଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶକରି ନ ପାଇଁ ।

ରତ୍ନପ୍ରାଦିରେ ବଜାର ହୋଇଥାଏ କର୍ଣ୍ଣହେବାର ସର୍ବ-
ପାଠୀରଣ ଅନନ୍ତର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏସମୟ ବର୍ଷାହେବା ଅନ୍ୟ
କୋଣେ ପ୍ରକାରରେ ଉପକାଶ ହେଉ ନା ନ ହେଉ ଅମଧ୍ୟମ ଏଥରେ
ରକ୍ଷାପାଇବ ଏହି ବଢ଼ି ଅନନ୍ତର କଥା ଅଟଇ । ଦୁଃସମାନେ ଆୟହେତୁର
ଅନେକ କ୍ରେମ ରକ୍ଷା ପାନ୍ତି ଓ ଅମଧ୍ୟମ ମେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅହାର ଦିଅର ପରିଶ୍ରମ ଯେବେ ନିର୍ଭୟାରେ ହୁଏଗନ୍ତ
ହୁଅଇ ଓ ବର୍ଷା ହେବାର ଜାହା ହୁଏଗନ୍ତ ହେବାର ଅନେକ ସମ୍ମାନା
ଅଟ୍ଟ ଲୋକେ ମୋକଦମାନେ ଦିନ୍ଦୁବାଳ ଉତ୍ତରମ୍ଭେ କିର୍ବାହି କରିବେ ।

ଅମ୍ଭେଦାନଙ୍କ କଲେହୁର ସାହେବ ଗତମନାଲଭାର ମୋଧୁପଥ
ତୁମଣ ବାହା ଯାଦାଦରି କରଇଯିବିପୁରୁଷ ଯାଇଥାଏନ୍ତି । ସେ ଅଷ୍ଟଲଭ

କେତେକୁମ୍ଭାନ ତ୍ରୁମଣବର୍ଷ ଦଶ ବାରଦିନ ମଧ୍ୟରେ କଟକକୁ ପତ୍ରୀଗମନ
କରିବେ ।

ରପତାଳ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡଲ ଧାରୀକରି ଶଶରଣ୍ଡାନ ମୁଣ୍ଡଲଦୁର୍ବଳ
ନିଷେଧ କରିବାକଷୟ କାଶ୍ଵାର ଗଜା କହିଥାଇନ୍ତି ଯେ ଏକର୍ମ କେବଳ
ନିଷେଧ କରିବି ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଏଥରେ ମୁଦେଗୀମ୍ଭ ଶବ୍ଦ ଦିନେଜାଙ୍କର
ଅନେକ କ୍ଷତି ହୁଅଇ । ଅତିଏବ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଦା ଦୁଷ୍ଟ ଅଟଇ
କାଶ୍ଵାର ମହାଗଜଙ୍କ ପ୍ରାୟ କହିବୁ ପ୍ରାୟ ସାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟର
ସପକ୍ଷ ଦେଖା ଯାଏ ନା ।

ଇଂଗ୍ରିଜମାନେ ମୁଣ୍ଡଲମାନମାନଙ୍କୁ ହୋଲ୍ଡିଂ୍ସାନ କରିବା କଟିନ ଜଳ
କରନ୍ତିବୋଲି ସର୍ବଦରେ ଗୁଣ୍ଡାଥାର୍ଥ ବାହାର ମୁଣ୍ଡଲମାନ ଯାଦା ବିନ୍ଦ
କରନ୍ତି, କଲମା ପଢ଼ିଲେ ଶୁଣି ହୁଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଣ୍ଡଲମାନ ହୋଲ୍ଡିଂ୍ସାନଙ୍କୁ
ସ୍ଥର୍ମ ଦୂର୍ବଳବିବାର ଅଜ୍ୟାଏ ଶୁଣା ନ ଥିଲା । ଗତ ତା ରିମ୍ବରେ
ତେଜନ୍ୟ ସରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ବ୍ୟବସାୟ ସଂମ୍ମାଦପଥର ଉତ୍ତର ଗୋଟିଏ
ସଂମ୍ମାଦ ପାଠକଲୁ ଯେ ସେଠାରେ ତିନି ଇଂରିଜର ଇଂଗ୍ରିଜ ମୁଣ୍ଡଲମାନ-
ଧର୍ମ ପ୍ରହଣ୍ଗର୍ବର୍କ ଏକ ମେଜିଦରେ ବାପ କହିଥାଇନ୍ତି ଆହ କେତେଲୋକ
ଏବାଜର ପଣ୍ଡାବାମ ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଏମାନେ ବିନ୍ଦିଟି-
ଭାତାର ମକାନୁ ଖର୍ମାଦା କରିବେ । ସମ୍ବାଦକ କହିବୁ ଯେ ଏମାନେ
ପ୍ରକୃତଧର୍ମ ଉଦେଶ୍ୟରେ ମରଳମାନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଜାଇବା-
ଲେଭରେ ବିନ୍ଦା ଅନ୍ୟଧୀନାରେ ଏ କର୍ମ କରିଥାଇନ୍ତି । ଅମ୍ଭେଦାନେ
ମେ ଏକଥା ବିନ୍ଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରମର୍ଭା ହେଲା ଓ ତହୁଁର ଶବ୍ଦରେ ପାଠକମାନେ
ପ୍ରବର୍ଜନ ଅଟଇ ?

ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିମ ପ୍ରଦେଶରେ କହିତାଳ ନିବାରି ଜଣେ ବିନ୍ଦୁ
ବୁଝି ହେବ କି ନାହିଁ ଏବି ଶ୍ଵେତ ମହାଦେବଙ୍କଠାର ଗୁଣ୍ଡପକରି ଶୁଣି
ବୁଝି ନ ହେବାର ବିନ୍ଦୁପକରି ଥାପଣାର ସାଧାନସାରେ ଜଗଦ ଉତ୍ଥାର
କରି ଶବ୍ଦର୍ଥ କଲା । ମାତ୍ର ଗ୍ରେ ଗୋଲାରେ ଗୁଣ୍ଡବାର ପରଦିନ
ଏ ଏକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରମର୍ଭା ହେଲା ଓ ତହୁଁର ଶବ୍ଦରେ ପାଠକମାନେ
ପ୍ରବର୍ଜନ ଅଟଇ ।

ବିମେଗଜେଟ ଗବଣ କରିଥାଇନ୍ତି ଯେ ପୁର୍ବପାତ୍ର ଦେଶରେ
ଗଦର୍ମିମେଗା ଗଜ୍ଜୁ କଷମା ନ ଦେଇ ନାଗପୁରର ବିମକାରବଙ୍କ ବାବଦାର
ମାହାଲମାନ ବିନ୍ଦୁପୁ କରିବାର ଅନ୍ଧା ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ପଞ୍ଚାଦିକ
ଏଥର ବଳିକର ଅଭିକ ନିଷ୍ଠାର ବନ୍ଦବାର ଅଛି ? ଗବର୍ଟମେଗା
ପ୍ରକାଳ ରକ୍ଷାନିମିତ ନାନା ଉପାୟ କରିବାର ଶୁଣାଯାଏ ବିନ୍ଦୁ ଏବର୍ଷକାର
ଶୁଳକରେ ଅବିଗ୍ରହ କଲେ ପ୍ରଜାର ବିନ୍ଦୁପେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟଇ ।

ଲକ୍ଷାଦ୍ୱାପରେ ସୁବୁର୍ମନ୍ଦରିମିତ ତାକୁର ହୋମସାହେବ ଶବ୍ଦ-
ମେଶ୍ରାର ସେଇ ଅନ୍ୟକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରାପ ହେଲେ
ନାହିଁ । ତାକୁରପାହେବଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଥିଲା କି ସରକାର କିମ୍ବା ଜମିବାରୀ
ବିଷ୍ଣୁ ଦୂର୍ବଳରେ ସେଇରେ ସାଧାରଣ ଦେଖାଇଯାଏ । କିମ୍ବା ଏକାକିରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ମାତ୍ର ପାଠକମାନେ ବିନ୍ଦୁର ଅନ୍ଧରେ

ହେ କମିଟାରଙ୍କ ତୁମିଉପରେ ସହିତ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ କଣନା ଦେବାରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଅନଳ୍କୁଳ ହେଲେ । ଯେବେ ଜଣି ପ୍ରକାଶ ହେବ ତେବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ପୂର୍ବଧର ଦେବେ ଏହିମାତ୍ର । ଲଜ୍ଜାରେ ବିପ୍ରର
ସବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଅବାର ତଥାୟାଏନ ହେଲେ କି ପୁଗନରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟୀ ଲଜ୍ଜାର
ଉଦ୍ଦେଶ ହୁଅନା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠକୁଣ୍ଡାଳ ନାମକ ମହାଜନମାନେ ମେହୁସିବେ
ଦେଶର ଏକପ୍ରକାର ଅର୍ଥର୍ଥ ଗରୁ ଅଣିଆଇଲୁ । ସେ ଗରୁର ଲକ୍ଷଣ
ଏହି ଯେ ଝର୍ଷ ହୋଇ ମୁଢପ୍ରାୟ ଦେଖା ଯାଉଥିବ କିମ୍ବା ତାହାର
କିଞ୍ଚିତକାଳ ପାଣିରେ ଶୁଦ୍ଧାର ରଙ୍ଗଲେ ପୂନର୍ଦୀର ସଜ୍ଜବ ହେବ ଓ
ଧାର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତି ପଥମାନ ପୁନର୍ଦୀର ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ଉଚିତବର୍ତ୍ତକୁ ପ୍ରଧାନେ
ବୁନ୍ଧ ଦିବିତ ହେବ । ତତ୍ତ୍ଵାଗ୍ରହ କୁରସାନରେ ରଙ୍ଗଲେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ମୁଢି-
ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଛବିତ ଥିବ । ଏହିଭିତ କେତେ ବୁନ୍ଧ ଅନେକକାଳ
ରଖିଯାଇ ପାରେ ।

ଗତମାସ ଜା ୨୧ ଭିତର ଦିଲ୍ଲିଜର ଜାଗତାକ ସଂଗ୍ରହର
ପ୍ରକାଶ ଯେ ଦେଖାରେ କୃଷ୍ଣର ବିଜୟ ହୋଇ ଅନେକ ଜାହାଜ ଓ
ଅନ୍ୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରତି ପ୍ରତି ଜାଗର ଦୋଷାଥାତ୍ମି । ଇନ୍ଦ୍ରାଣୁ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧରୀଣ୍ଡ୍ର-
ଜନମାନ ଏହିମାସରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ବରିଥିଲେ । ଏ ଉପଦ୍ରବମାନ ଏହିମାସ
ଦେଶରେ ବର୍ଷାକାଳରେ ନ ହୋଇ ଗାନ୍ଧାରରେ ଫୁଲାର ।

କାନୁଳର ଅନ୍ତର୍ମାନ ଓ ଅବଦୁଲଗୁହନାନ ଜୀବ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର
ଘବଣ୍ଟିମେଘୁର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନାବର୍ଜନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର
ବିଳମ୍ବ ଦିଲାଖକୁ । ସେମାନେ କାନୁଳର ସଳାନୁକ ହୋଇ ଥିଲା
ଆନ୍ଦମ୍ବାଦିର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡୋହେବ ଅଳ୍ପଦିନରେ ଗାନଳାରୁ ଗମନ
କରିବେ ବିନ୍ଦୁ ସେଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବା ପୂର୍ବ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘାମା
ପ୍ଲାନେଟରେ ଅମ୍ବାର ସେବାକଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ମନସ୍ତ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ମାନସ ଯେ ଅମ୍ବାରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ମାତ୍ର ଅର୍ଥ
ଓ ଅର୍ଥବିନା ଯେତେବୁର ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ହେଉନ ଅଥବା
କରିବେ ନାହିଁ ।

ସବୁମୁହୂ ପ୍ରବନ୍ଧର ବିଷୟମ୍ବନ ହେଲା ଦିନର କଳିତାର ଜୀବନ-
ଶାବ୍ଦୀ ଅନେକ ସବୁମୁହୂ ଥୁବୁଥିଲା ଏ ବୋଧ ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ଵକାଳ
ଏଣ୍ଟ ଚାଲିବ । ମୋହାରାଜାଙ୍କାରୁ ସବୁମୁହୂ ପଠାଇଲେ
ଅନେକ ପ୍ରାହୃତ ପ୍ରଥମେ ।

ଭେଟା ଖେଳର ସ୍ଵର୍ଗ ଓ କାଳଶର ଅନୁସନ୍ଧାନ କିମିତ
ଚିଲକଣ ଦୂରକଣ ଅଗିଷ୍ଟମ୍ବରଜଳନ କରିବର୍ଷରୁ ଅହିଥିବୁଝୁ ଏମାନେ
ଦେବେବ ମାପ ଏଦେଶରେ ଗଢ଼ ଭେଟାଖେଲ ସଂରକ୍ଷ୍ୟ ଯାବନ୍ତି
ବ୍ୟପାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଦେ ।

ପାଞ୍ଚମି ଅଥର୍ଵା ଅନୁଷ୍ଠାନ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଜୀ ଦେବତା, ହୃଦୟ
ଉତ୍ତମଦଶେ ନ ଲିଲା ବୋଲି ଶ୍ରୀମତୀ ଲେଖଣିନୀଙ୍କ ନବନୀର ସାହେବ
ଦେବତା ସ୍ଵର୍ଗ ଶିଥିର କପବେ ଓ କମିଶ୍ରମାନେ ଅଭାଲ ହି ଦୂର୍ଲଭ
ବିଷୟର ରଧୋର ବୋର୍ଡରୁ ନ ଘଠାଇ ପରକାହାରେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟରୁ
ଘଠାଇବେ । ଦେବତା ସକଳୁମାତ୍ରି ବିଷୟ ବୋର୍ଡରୁକେ ରହୁଳ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦେବତା ସମ୍ମାନିତ ଅବସର ଦିନିବିବ ।

ନେତର ପ୍ରକାର ସମାଜୋଚନ।

৬০৭৩

ଏହନାମର ଏକଟଣ୍ଡି ଉତ୍ତଳପୁଣ୍ୟକ ଆମ୍ବେନାବେ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବୁ
ଶ୍ରୀରତ୍ନବର ନାମ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଲଳି କଥକପ୍ରଣାଳୀ-କୁଞ୍ଚିତନିର୍ମାଣ
ଯଦ୍ୱାଳପୂରେ ମୁଣ୍ଡିତ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟପାତ୍ର ଉତ୍ତଳକବି ପାଞ୍ଚଲିଧ୍ୟାହେବନ୍ଦୀ
ସନ୍ଧ୍ୟାବିନୀମକ କବିଭାଗ ଏଥର ବିଷୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇ ଉତ୍ତଳଦେଖ-
ପ୍ରତିକଳିତ ନାନାପ୍ରକାର ଛନ୍ଦ ଗୀତରେ ଗରନା ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଗ୍ରତ୍ତରୁ ଅନ୍ତର୍ମାନର ସହିତ ଶର୍ଷଣ କରିଥିଲୁ ।
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଉଚ୍ଛଳଦେଶର ହତାହାନ୍ତିମାନେ ସାଧୁରାଣ ଦେଖିଲାବୁ ଓ
ବାଲକଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନିତି ଅନେକ ଧୂର୍ବଳ ଉଚ୍ଚନା କରିଥିଲୁଛି ମାତ୍ର
ଦୁଃଖ ବିଷୟ ଯେ ଦୂର ଏକଟଣ୍ଟ ପ୍ରତିକ ଜୀବ ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିକରି
ଅବଳକ ଅନୁବାଦ ଆହାର । ବିଜ୍ଞାନରେ ଉଚ୍ଛଳର ପ୍ରାକାର୍ଯ୍ୟ ବି-
ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନବାହୀ ଅନୁବାଦ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏହିପଥ ପ୍ରତିକ
ବିଜ୍ଞାନର ଉପାୟ ସହିତ ଜ୍ଞାନ କରି ଯେଥିରେ ପଢ଼ିର ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ
ବସ୍ତରଃ ଅବଳକ ଅନୁବାଦ ଯେ କେତେକଠିନ ଜୀବ ଦେମାନେ
ଜ୍ଞାନ କରିବୁ ହାସି । ଏଥର ଏହିପଥ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରତିକି
ଉଚ୍ଛଳବିଷୟ ଦରକାର ଉଚ୍ଛଳକ୍ରିୟା ପାପ ହୋଇ ଏକପ୍ରକାର ନୁହନ୍ତି
ବିଷୟ ପୁରୁଷ ବଜ୍ରକା ବିଷୟରେ ଅନୁବାଦ କରିବା ଯମ୍ବରେ ଅନେକ
ବିଜ୍ଞାନର ଓ ଜୀବପ୍ରକାଶର ବିଷୟରୁ ଉଚ୍ଛଳ ନମ୍ବରେ ଅନେକଟାଙ୍କି
ପଢ଼ି ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ନାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ ଉଚ୍ଛଳ ବିଜ୍ଞାନରେ ଅନେକଟାଙ୍କି
ହେଉଥିଲା । ଯେବେ ଅନୁବାଦ ନ କରି କେବଳ ବିଷୟ ଗ୍ରହଣପୂର୍ବକ
ଅନୁବାଦକର୍ତ୍ତାମାନେ ପ୍ରତିକ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦତ୍ତିବୁ ତୁପ୍ତି କରନ୍ତେ ତେବେ
ବସ୍ତର ବଜ୍ରକାନ୍ତିକ ଉଚ୍ଛଳପ୍ରକାର ଦେଖାଯାନ୍ତା । ଯାମ ହେବେ
“ଭ୍ରମରକ୍ଷଣ” ଏବୋଷର ମୁକୁ ପାଇଥିଲା । ବେଦଳ ବିଜ୍ଞପ୍ତିକର
ଅନୁବାଦ ନୁହିବେବାଲୁ ଯେ ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନହିଁ ମାତ୍ର
ଗ୍ରନ୍ଥକର୍ତ୍ତା ଆବିକଳ ଅନୁବାଦକୁ ଉତ୍ସମଜ୍ଞନ ନ କରି ଜାଣି ଯିବେ ତ୍ୟାମା
କରିବାର ଏହିପଥ ହୋଇଥିଲା । ଏପୁରୁଷର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯେବେକୁ
ଦୋଷ ଥାର ଓ ଦୋଷରୂପ ଅନ୍ତର ବୋଲି ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ ନାହିଁ
ଏହାର ଗୋଟିଏ ଗଣ ଏହି ଯେ ଉଚ୍ଛଳର ପୂର୍ବାପର ବଦଳା ଘରରୁ
ଅନୁବାଦ କରିଥିଲା । ଯତନ୍ତି କି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମତରେ ଉଚ୍ଛଳର
ପୂର୍ବାପର କହିବା ଯମ୍ବର କହିବା ନୁହନ କହିବା କହିବାମାନ
ମହିତ ଆହାର ଏବଂ ନିଜନବକଳା ଅପେକ୍ଷା ପୁରୁଷନବକଳାମାନ
କରିବ କରି ବାଲକରୁ ପିନ୍ଧା ଦେବା ଉତ୍ସମରପାୟ ଆହାର କଥାରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଏପୁରୁଷକୁ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପାଠ୍ୟପୁରୁଷ କରିବାର ଅନୁଶେଷ
କରିଥିବୁ କାରଣ ପେଲି କରିଲାମାନ ଆଠକରେ ବାଲକମାନେ ହିନ୍ଦେ
ନିମ୍ନଲିଖିତ କହିବାର ନିର୍ମି କାହାର ସମ୍ମାନ ହେବେ ।

କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ଭାଲୁମାଟିକା ସହିତ କାହାର ଦରଖା ବଜାର କାହାପାଇଁରୁ—
କାହାରଙ୍କ ଯୋଗାଳୁମରେ ମଣିର ଓ ପ୍ରଭାନ ହେଲା ।